זעזועים בצמרת „סולל בונה"

יו"ר מועצת המנהלים זנבר והמנכ"ל שילה — מתפטרים

במחאה על תוספות השכר שעלולות להביא לדבריהם להתמוטטות הקונצרן ● קיסר ינסה לשכנע את שילה לחזור בו מהתפטרותו ● זנבר יודיע היום על התפטרותו

מאת א. קווה,
כתבנו לענייני עבודה

יו"ר מועצת המנהלים של „סולל בונה", משה זנבר, אמור להודיע היום על התפטרותו, במחאה על מדיניות השכר, בה תומכת ההסתדרות, המהווה סטייה מתוכנית ההבראה של הקונצרן.

מנכ"ל הקונצרן, אהוד שילה, נפגש ביום שישי האחרון עם מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, ומזכיר חברת העובדים, דני רווליו. לאחר שהודיע על התפטרותו, רווליו דחה את מכתב ההתפטרות וקיסר ניסה להישאר בתפקידו תוך הבטחה כי יקבל את הגיבוי הדרוש לו להמשך עבודתו.

לכתבנו נמסר כי שילה לא חזר בו מהחלטתו, אך הוא יהיה מוכן לשקול שוב את פרישתו. שילה וקיסר עומדים להיפגש שוב היום או מחר.

הזעזועים הפרסונליים בצמרת „סולל בונה" נובעים מעימות בין ראשי הקונצרן לבין צמרת ההסתדרות על רקע החלטת ההסתדרות להעניק תוספות שכר שיגיעו עד 20 מיליון דולר. לדברי ראשי הקונצרן, עלול דבר זה לא רק למנוע את שיקום הקונצרן, אלא גם להביא להתמוטטותו.

בחברת העובדים מעריכים כי זהו רק קצה קרחון של זעזועים העלולים לגרום להתפטרות לא רק את צמרת „סולל בונה", אלא גם אישים מרכזיים בצמרת חברת העובדים.

מהנהלת „סולל בונה" נמסר אמש, כי ליישום מדיניות השכר יהיו השלכות כבדות על כושר התחרות של הקונצרן במכרזים. כמו כן קובלים בהנהלה על כך שנפגעה סמכותה בנושאים שונים, דבר שמכביד על האפשרויות להבריא את החברה.

הוועד הפועל של ההסתדרות מתכנס היום לישיבה מיוחדת במינהלת חברת העובדים, לדון במתרחש במשק העובדים. נוכח האירועים האחרונים — המשבר ב„סולל בונה", פרשת „אליאנס" והשביתה ב„אגן" — יש לצפות כי יהיה זה דיון סוער.

נספחים צבאיים זרים מגלים עניין במסכת אב"כ חדשה של צה"ל

מאת אבי בניהו,
כתבנו הצבאי

חיל התחזוקה של צה"ל חשף בסוף השבוע מסיכת אב"כ חדשה להגנה מפני חומרי לחימה כימיים. המסכה החדשה נמצאת כבר בתחילת תהליך ייצור סדרתי והיא אמורה לשפר באופן ניכר את תיפקוד החייל בשטח נגוע בחומר לחימה כימי.

המסיכה החדשה נחשפה בפני קהיליית הנספחים הצבאיים הזרים בישראל בעת ביקור שערכו בסוף השבוע המערך הלוגיסטי של צה"ל. כאורחי ראש אגף האפסנאות, האלוף מנחם עינן.

למסיכה החדשה נוספה ממברנת דיבור צדדית, המקלה על ניהול הקשר תוך כדי לבישת מסכה, ורתמות הראש הוחלפו לרתמות גמישות יותר המאפשרות לבישה חוזרת לאחר התאמה ראשונית. שיפור פסיולוגי נוסף הוא שינוי המבנה הפנימי של המסיכה לשיפור תיפקוד חיילי החי"ר במאמץ גופני מוגבר. במסכה הקודמת נוצרה בעיה כאשר בעת המאמץ הצטברה בתוך המסכה זיעה שגרמה להפרעות בתיפקוד החייל. כמו־כן שופר מיתקן השתייה באופן המאפשר שתיית נוזלים גדולה יותר במשך זמן קצוב.

המסיכה מיוצרת בישראל ומחירה כ־20 דולר. שיפור אורך החיים של המסיכה החדשה בתנאי החסנת חירום אמור לחסוך לצה"ל 3 מיליון דולר בשנה.

הנספחים הצבאיים הזרים גילו התעניינות רבה במסיכה ובפריטים צבאיים אחרים שהוצגו בפניהם ולכתבנו נודע כי מספר מדינות מתעניינות גם באפשרויות רכישה.

חיל התחזוקה חשף גם נעליים חדשות לחבלנים למעבר ופינוי שדות מוקשים. הנעליים החדשות יעילות יותר, קלות יותר, אינן מפעילות לחץ כבד על הקרקע ומונעות פיצוץ מוקשים.

פריטים חדשים נוספים שנחשפו השנה הינם כיסוי אחסנה יבשה שקופה לחדרי נשק עם מייבש סטנדרטי השומר על לחות קבועה בתוך החדר, חדרי ניתוח ניידים משוכללים לשירות יחידות השדה, נגמ"ש בעל כושר מיגון טוב יותר וגדרות גבול עם בקרה אלקטרונית.

עם „קוקו" כיף לשכב במארב

חיילי צה"ל, העושים לילות במארבים לאורך הגבולות ובאיזור הביטחון, או לחילופין עוסקים בפעולות מיבצעית אחרת בלילות קרים, יוכלו ליהנות בקרוב נושקית המלא „קוקו".

השקית הקטנה בצבע צהוב נרכשה על־ידי צה"ל בכמות גדלה והיא יעילה ביותר לחימום גופו של החייל. על־ידי ניעור חזק של השקית היא פולטת חום נעים במשך כ־20 שעות. את חשקית מניחים על הבטן בין תגופייה לחולצה ושומרים על טמפרטורה נעימה בלילות קרים. החיילים אומרים: „עם „קוקו" – כיף יותר לשכב במארב".

מחיר שקית החימום נמוך ביותר ונרכש על־ידי חיל התחזוקה.

התפרעות של אסירים בטחוניים בכלא אשקלון דוכאה במהירות

מאת רפאל גאון,
כתבנו בדרום

19 אסירים בטחוניים וכ־80 מקרובי משפחתם שבאו לבקרם התפרעו ביום ו' בצהריים בכלא אשקלון ופצעו קל שני סוהרים.

מפקד בית הכלא, סגן גונדר רני ליפשיץ, שהיה בכוננות כבר משעות הבוקר, הפעיל מייד כוח של סוהרים והורה להשתמש בגז מדמיע בצורה מבוקרת. תוך כמה דקות הושב הסדר על כנו.

המהומה פרצה כאשר אחד האסירים ניסה להבריח מכתב אל בן משפחתו שבא לבקרו. הסוהר הרגיש בכך וניסה למנוע את הדבר. בעקבות זאת התפתח דין ודברים ושני סוהרים הותקפו. כאמור, ונפצעו קל.

מנהל הכלא החזיר את השקט על כנו אחרי שהזעיק תגבורת והחליט להשתמש בגז מדמיע.

נציב שירות בתי־הסוהר החדש, גונדר דוד מימון הגיע למקום ועקב מקרוב אחר המתרחש.

במהלך תחזורת הסדר על כנו הוחזרו כל 400 האסירים לתאיהם וביקור המשפחות נפסק.

לאור המצב המתוח והאפשרות כי תפרוצנה מהומות בבתי־כלא נוספים, הורה נציב שירות בתי הסוהר לכל מפקדי הכלא להמצא בשבת הזאת במיתקנים.

כולכה חזר לתפקידו

רוכר שירות בתי־הסוהר בעבר, סגן גונדר שמעון מלכה, שהועבר מתפקידו יחד עם עוד שני עובדים בכירים בשירות בתי־הסוהר על־ידי הנציב הקודם, הוחזר לתפקידו ביום ה' האחרון בעקבות החלטת בג"ץ והחלטתו של הנציב החדש.

מלכה מסר, כי במסגרת מדיניותו של הנציב החדש לא תהיה הענישה קולקטיבית וייענשו רק האנשים שהיו אשמים בהפרות הסדר וההתפרעות בכלא אשקלון.

מזג אוויר

הטמפרטורות: ירושלים 4 עד 14, תל־אביב 9 עד 19, חיפה 7 עד 20, רמת־הגולן 3 עד 14, נהריה 6 עד 18, צפת 6 עד 14, טבריה 5 עד 18, נצרת 8 עד 18, עפולה 3 עד 20, השומרון 7 עד 17, נמל התעופה 6 עד 19, יריחו 4 עד 19, באר־שבע 4 עד 19, אילת 8 עד 22 מעלות. (עתי"ם)

בעיטה באשכיו של תלמיד מעוררת סערה בירושלים

מאת יצחק שור, כתבנו לענייני חינוך

תלמידים, המורים וההורים בדרומה של ירושלים נסערים בימים האחרונים ממעשת אלימות חמור מצד נער המתגורר בשכונת קטמון א' נגד נער המתגורר במושבה הגרמנית.

כאשר חזרו הנערים מבתי־הספר שלהם, התגרה הראשון, בן ה־12, באחר, בן ה־13, והכניס לו מהלומת אגרוף באשכים. הנפגע קיבל שטף דם פנימי. כעבור ימים אחדים נוצר זיהום. רופאי המחלקה האורולוגית ב„הדסה" הביעו חשש לנמק והחתימו את הורי הנפגע על הסכמת לניתוח שבו עמדו לכרות את האשך השמאלי במהלך הניתוח סילקו הרופאים קרישי דם והחליטו שלא לכרות את האשך הפצוע.

משה דהוקי, אבי הנפגע, מסר לכתבנו פרטים אלה בצירוף מסמכים רפואיים. מנהל בית־הספר התיכון שבו לומד הילד הפוגע זיווח לכתבנו על פעולותיו וציין, כי המקרה אירע בשעות שאחרי הלימודים מחוץ לכותלי בית־הספר. מנהל מחוז ירושלים, ד"ר יוסף יונאי, הביע באוזני כתבנו הערכה לתגובת מנהל התיכון, שמות כל המעורבים ובתי־הספר שמורים במערכת.

„אמרת שאני ערבי"

המעשה קרה ביום 26.11.86. שלושה תלמידי כיתה ח' מבית־ספר ממלכתי־דתי בדרום העיר הלכו לבתיהם דרך רחוב הצפירה במושבה הגרמנית. שלושה תלמידי כיתה ז' מחטיבת הביניים של בית־הספר התיכון הסמוך עצרו אותם ואחד מהם אמר לילד הנפגע: „אתה אמרת עלי לפני שלושה שבועות שאני ערבי". הנפגע: „אינני מכיר אותך כלל." בתגובה היכה הנער את חברו באשכיו.

מנהל התיכון הישעה מן הלימודים את המכה ואת חבריו למשך שלושה ימים. כן החתים אותם ואת הוריהם על התחייבות להתנהגות טובה. המשטרה פתחה בחקירה.

הוכרז סכסוך עבודה בבית־החולים בצפת

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

סכסוך עבודה הוכרז בבית־החולים הממשלתי בצפת, המשרת אוכלוסיה של 100,000 נפש, במחאה על הוראת משרד־הבריאות לסגור את המחלקה הכירורגית במקום.

בעקבות הוראה זו התכנסו בבית־החולים ביום שישי ראשי יישובי הגליל העליון, ועד הרופאים, אחיות ועובדי מנהל והחליטו על הכרזת סכסוך עבודה והחרפת המצב עד לסגירת בית החולים אם לא יחזור משרד־הבריאות מהחלטתו תוך שבועיים.

משרד־הבריאות הורה לסגור את המחלקה בטענה שמנהלה, ד"ר גבי כנען, נוסע להשתלמות לחו"ל. ד"ר פרוכר מוועד הרופאים ציין שזה נסיון לנצל את המצב כדי לסגור את המחלקה והדגיש שהרופאים ימשיכו להפעיל את המחלקה למרות הוראת משרד־הבריאות.

ראש עיריית קריית־שמונה, פרופסור עזרן, אמר שרי לתושבים בגליל במלחמתם עם המחבלים ואין להם צורך לנהל מלחמה עם משרד־הבריאות.

ראש עיריית צפת, זאב פרל, התקשר ממקום הישיבה לשרת־הבריאות, שושנה ארבלי־אלמוזלינו, והודיע לה בשם הנוכחים שהם לא יתנו לסגור את בית־החולים.

הצנזורה: משגל כן — אבל לא בעירום מלא

מאת רונית מורגנשטיין, כתבת „על המשמר"

בניגוד לפרסומים מן השבוע שעבר, לא הותר עירום מלא בקומדיית הזימה „דקמרון", גם לא לבני 18 ומעלה.

המפיקה קיבלה לידיה ביום ו' את החלטת הצנזורה ועל פיה — בנוסף להגבלת הגיל, לא מאשרת המועצה לביקורת סרטים ומחזות עירום מלא בהצגה, כפי שמופיע בשתי סצנות.

יו"ר המועצה לביקורת סרטים ומחזות יהושע יוסטמן נימק את ההחלטה בכך, שמדובר בסצנות של משגל — ולכן הן לא אושרו בעירום מלא.

מפיקת „דקמרון" מתכוונת לערער על ההחלטה: „הם ירדו מהפסים, מדובר בסך הכל בשתי סצנות מאוד רומנטיות, והאור מכובה כשהשחקנים שוכבים".

ועוד בעניין הצנזורה — הערב ב־8.30, בצוותא תל־אביב, ייערך מיפגש מחאה של אמני ישראל נגד החלטת הצנזורה לפסול את „החילוני האחרון".

פער של 60 אחוז בדוחות המס של העצמאים

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

פער של 60 אחוז בממוצע נמצא בדוחות המס של עצמאיים לשנת 1984 בין הסכום המוצהר בדו"ח לבין הסכום שאותו קבעה נציבות מס ההכנסה כשומה סופית. כך עולה מדוח שהוגש בשבוע שעבר לנציב מס ההכנסה יאיר רבינוביץ.

בדו"ח שחובר על ידי מנשה גבאי, מנהל המחלקה הכלכלית בנציבות מס ההכנסה, ישנם שני מימצאים בולטים:

● מספר התיקים שנבדקו על ידי הנציבות והמתייחסים לשנת המס 1984 — כפול ויותר ממספרם של הדוחות שנבדקו בשנת המס 1983. עד כה נבדקו 16,577 דוחות לשנת המס 1984 לעומת 8124 דוחות לשנת המס 1983. לנתון זה משמעות רבה שכן על פי החוק רשאי פקיד שומה לטפל בדוח עד ארבע שנים משנת המס שבה הוא הוגש. שאם לא כן יוכר הדוח כשומה סופית ללא כל בדיקה.

● בד בבד עם הגידול במספר התיקים שנבדקו חל כאמור, גם גידול בפער שבין הצהרת מגיש הדוח לבין השומה הסופית שנקבעה לו. בקרב העצמאיים היה הפער בשנת 1984 כ־60 אחוז בממוצע, לעומת פער של כ־41 אחוז בשנת המס 1983. בקרב חברות היה הפער בשנת המס 1984 כ־46 אחוז בממוצע לעומת פער של כ־31 אחוזים בשנת המס הקודמת.

בנציבות מס ההכנסה מעריכים על פי מימצאים אלה כי בכל שהאגף יעמיק וירחיב את הבדיקה — יביא הדבר לתוספת הכנסות לאוצר המדינה ויצמצם את ההון השחור במשק.

המצרים בסיני משתדלים להיות אדיבים

מאת בצלאל רובין, כתבנו באילת

„התנהגות המצרים בדרום־סיני כלפי הישראלים השתנתה ללא הכר. כאילו הם לא אותם מצרים כפי שהכרנו לפני שנה או שנתיים. מוכנים אפילו לעזור למי שנקלע לצרה", אמרו לי אתמול שני דייגים אילתיים דני איתן (34) וארמונד אוחיון (50), שספינתם טבעה בשבוע שעבר מדרום לראס־בורקה.

ארמונד אוחיון סיפר, שביום שני בלילה יצאו הוא וחברו דני וכן תייר שוייצרי לדייג בספינה „קורדה". בהיותם מול טאבה, ניתק לפתע העוגן והם החלו להיסחף דרומה. אותה שעה היה הים גל ונשבה רוח צפונית חזקה. כאשר עצמת הרוח גברה והגלים החלו לחבוט בספינה, התקלקל גם המנוע. הם נסחפו לחוף והספינה שנחבטה קשות בסלעים עלתה על ריף אלמוגים.

בקור עז נטשו את הספינה והחלו לנוע רגלית צפונה לאורך החוף. כעבור כ־8־10 ק"מ הגיעו למאהל צבאי מצרי וסיפרו על מה שארע להם. המצרים השקו אותם כתה חם, נתנו להם שמיכות ובגדים חמים הציעו להם מיטות לישון, וטיפלו בהם בצורה יוצאת מן הכלל.

כאשר עלה השחר, הבחינו הדייגים שהם נמצאים במאהל צבאי לא רחוק מעמדת התצפית שם נורו לפני שנה הילדים בראס־בורקה. החיילים הביעו צער עמוק על שארע אז — ואמרו שזה היה מקרה יוצא דופן. קצין בדרגת סרן הורה לספק לשלושת הדייגים רכב ולסייע להם בנסיון להציל את הספינה. משהתברר שהספינה טבעה ולא ניתן להציל דבר, צייד הקצין את הדייגים במזון וציווה להסיעם למשטרת נואיבה.

אגדסטיין וגורביץ' מובילים ערב הסיבוב האחרון בשחמט

מאת אבי אמיר, כתב „על המשמר"

סימן אגדסטיין בן ה־20 מנורווגיה ודימיטרי גורביץ' מארה"ב עשוי להגיע למקום הראשון בתחרות השחמט הבין־לאומית בירושלים ערב הסיבוב האחרון שיערך היום.

גורביץ' השלים אתמול שני משחקים בלתי גמורים בנצחון. הוא גבר על קורט האנסן מדנמרק, שהוליך בראש ועל יהודה גרינפלד.

בסיבוב העשירי שנערך אמש סיים גורביץ' בתיקו עם אלוף ישראל בשחמט נתן בירנבוים. אגדסטיין זכה בשבת בשני נצחונות. הוא גבר על גדי רכליס במשחק דחוי וניצח בערב את יואל בנג'מין מארה"ב. קורט האנסן הנחיל הפסד ראשון לגאנרי סוסונקו מהולנד שסיים את תשעת משחקיו הראשונים בתחרות בתיקו. ויקטור קורצ'נוי גבר על יאיר קריידמן. בתיקו הסתיים המשחק בין יהודה גרינפלד ויצחק ויינגר.

לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

„לא קמחי יזם משלוחי הנשק לאיראן"

שולץ בשדר לשמיר: וושינגטון מטפלת במצב שנוצר באופן שיחזק מעמדה בעולם ● עובדים סוציאליים: להחזיר לשולץ ספרו של פרידמן

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

דובר משרד החוץ אהוד גול מסר אמש, כי אין כל שחר ובסיס במציאות לכל הפרסומים על כך, שהיה זה כביכול דוד קמחי, מנכ"ל משרד החוץ לשעבר, אשר יזם את העברת הנשק האמריקני לאיראן על־ידי ישראל. (סוף בעמוד 2)

יום ב', ו' בכסלו תשמ"ז, 8 בדצמבר 1986 / שנה מ"ד מס' 13211 / המחיר 75 אג' כולל מע"מ

ניר: נורת הורה לי לתבוע מהאיראנים מחיר גבוה פי שלושה וארבעה משווי הנשק

מגלה השבועון „טיים" בגליונו המופיע היום ● לדברי ניר בשבועון — הוא העביר לאיראנים המחיר שנקבו האמריקנים ● גילוי אחר בשבועון „ניוזוויק", נמסר כי ברווחים שהצטברו ממכירת הנשק לאיראנים נקנה נשק בישראל עבור „הקונטראס" — וזהו ההסבר לכסף החסר בחשבון ● לדברי שבועון זה נשלח ל„קונטראס" נשק שלל ממלחמת לבנון ופיקח על המשלוחים גנראל אמריקני בדימוס ריצ'ארד סיקורק ● שולץ יעיד היום על הפרשה בפני ועדת החוץ של בית־הנבחרים

מאת זאב בליצר וחנה איש־הורביץ, כתבי „על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — עמירם ניר, יועץ ראש־הממשלה ללוחמה בטרור, טוען, כי לויטננט־קולונל אוליבר נורת, שהודח מתפקידו כחבר המועצה לבטחון לאומי בארה"ב, הורה לו אישית איזה מחיר עליו לדרוש מאיראן תמורת הנשק האמריקני המסופק לה. השבועון „טיים" מסר אתמול, כי ניר דיווח לממשלת ישראל על פגישה שהיתה לו בוושינגטון, בתחילת השנה הזאת, עם נורת ועם בעלי תפקידים אחרים בבית הלבן. בפגישה זו אמר נורת — לדברי ניר, כפי (סוף בעמוד 2)

רבין: לא יהיה שינוי בפעולת צה"ל בשטחים

שרון: עוד התנחלויות ירגיעו המצב
ובין: היישובים מרתקים כוחות ומכבידים

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

שר הבטחון יצחק רבין הודיע אתמול בממשלה — והממשלה קיבלה את סיכומו — כי כוחות צה"ל ומשמר הגבול פעלו כראוי (סוף בעמוד 2)

הממשלה ממתינה שבג"צ יפתור
סבורה בעיית נקש ● עמוד 3

מטה חירום למען בי"ח ברזילי
הוקם ביוזמת ח"כ גרנות ● עמוד 4

המועה"פ של הקבה"א לא אישר
הצעת תקציב ● עמוד 4

ארגוני הפועלים מצטרפים למחאת
הסטודנטים בצרפת ● עמוד 14

לבטל הצנזורה על התרבות

המועצה לביקורת סרטים ומחזות" זהו שמו של מוסד צנזוראלי המפוסק במדינת ישראל מה מותר ומה אסור להציג לפני הקהל הישראלי. מוסד שלא זה עלה לכותרות מדי פעם, כאשר חבריו מחליטים לאסור הצגת מחזה מסוים על קרשי התיאטרון הישראלי. הפעם החליטו לפסול את מחזהו של שמואל הספרי „החילוני האחרון", שהתיאטרון הקאמרי עמד להעלות באולם „צוותא". על פי טענת המועצה המחזה פוגע מגיעה גסה בערכי היסוד וברגשותיו של ציבור רחב, דתי וחילוני כאחד". אין אנו מתייחסים כלל למחזה זה (שעדיין לא הוצג), אך מה סמכותם של אותם חמשה עצורים לקבוע, כי המחזה עלול „לפגוע בערכי היסוד של ציבור רחב", כיצד לזהם מה חושב ומה תגובותיו העתידיות של „הציבור הרחב" על המחזה שעדיין לא הוצג על פי אלו קריטריונים מתיימרים חברי המועצה הצנזוראלית הזאת „להגן" על הציבור מפני „פגיעה" אפשרית?

את המוסד הזה, שקיומו מבוסס על חוק מנדטורי משנות ה־20, חובה לבטל מזמן. בשום מדינה תרבותית ודימוקראטית אין צנזורה על יצירות אמנותיות, ורק בישראל דבקים בקיום מעין „מועצת גדולי האמנות" המפעילה מספריים כל אימת שמחזה מסויים אינו לפי רוחם. היו שהם לא הוסמך לייצג את רגשות הציבור שלא לדבר על־כך, כי אומנות ובמיוחד אלה השייכים לז'אנר הסאטירי, נועדו להרגיז ולפגוע, כדי לעורר בעייה חברתית, לאומית או אחרת לצורך דיון, עימות וכו'. עצם קיומה של המועצה הזאת פירושו דאגה לתרבות־סטרילית, תרבות מטעם, תרבות המקבלת חותמת של הממסד.

האבסורד בקיומה של הצנזורה על המחזות מתגלה בין השאר בעובדה, כי את המחזות „הפסולים" או „הפוגעים ברגשות הציבור" אפשר לפרסם בכתב, שכן עדיין למרבה המזל לא קיימת „צנזורה תרבותית" על דברים כתובים. נוצר החבדל בין דברים שאפשר לקרוא אותם לבין אותם דברים עצמם המושמעים על הבמה מבחינת „הפגיעה ברגשות הציבור".

אין כל צורך להגן על המחזה „החילוני האחרון" או כל מחזה אחר, כדי לדרוש את ביטולה של הצנזורה על מחזות. מי שישפוט הוא הציבור, אשר חייו את רגליו מן התיאטרון. אם המחזה לא יהיה לפי טעמו. את הביקורת יש להשאיר בידי המבקרים ובידי הצופים כאחד. זו בוודאי לא תהיה אחידה אך הזכות ליצירה חופשית, הכוללת חופש פרסום, חופש להציג מחזות, וחופש להציג תמונות על פי הבנתם של היוצרים היא אבן יסוד במשטר הדימוקראטי. לקידומה של חתרבות, אין טעם ללחום בפסילה זו או אחרת של המועצה לביקורת סרטים ומחזות. יש להיאבק על ביטולו ועיתוי של המוסד הזה. שעצם קיומו הוא תופעה מבישה ופוגעת בתדמית הדימוקראטית של המדינה.

הפגנה סוערת בי"ם פוזרה בגז מדמיע; פחתו הפרות הסדר בשטחים

לראשונה זה זמן רב הצטרפו אתמול גם סוחרי רמאללה לשביתה בגדה ● מהחקירה מתברר כי תחילת אירועים בביר־זית היו דווקא ביוזמת החוג „להתנגדות לא־אלימה" ● אסיפות סטודנטים במחאה על האירועים בביר־זית היו אתמול בירושלים, ת"א, חיפה, ובאר־שבע ● בירושלים פרצה המשטרה לקמפוס ופיזרה המפגינים בגז מדמיע ● השלטונות אסרו לקיים לפי שעה הפגנות נוספות

מאת פנחס ענברי ושלי יחימוביץ, כתבי „על המשמר" ויורם לוי כתב עתי"ם

גם אתמול נמשכו הפרות הסדר בשטחים, אם כי לא בהקף ובעוצמה של הפגנות סוף השבוע. לעומת זאת נערכו הפגנות סוערות של סטודנטים בירושלים, תל־אביב, חיפה ובאר־שבע. ובאחד המוקדים נאלצה המשטרה להשתמש בגז מדמיע כדי לפזר את המפגינים.

חיילי צה"ל בגדה נצטוו לנהוג באיפוק והם אכן התערבו אתמול בנעשה רק במקרים קיצוניים. עם זאת היו כמה מקרים שההפגנות פוזרו על ידי יריות באויר.

הפגנה גדולה במיוחד היתה (סוף בעמוד 2)

„די לשחק, בואו נפר את החוק"

קריאה זו השמיע אמש שחקן „הבימה" שלמה בר־שביט בערב של אמני ישראל נגד הצנזורה של סרטים ומחזות שנערך ב„צוותא"

מאת ורד לוי
כתבת „על המשמר"

למעלה מ־500 איש הצטופפו אמש ב„צוותא" תל אביב על מנת למחות נגד הצנזורה על סרטים ומחזות בישראל. את הכינוס יזם תיאטרון הקאמרי שהיה אמור להעלות את המחזה „החילוני האחרון" אשר נפסל לאחרונה על ידי המועצה לביקורת סרטים ומחזות.

אולם צוותא היה מלא מפה לפה בשחקנים, זמרים, סופרים, משוררים, פוליטיקאים, עסקני ציבור ועשרות רבות של אורחים שבאו להביע את הזדהותם עם המאבק.

עודד פלדמן, מנכ"ל הקאמרי ויוזם האירוע, פתח את הערב בקריאה לכל המוסדות והגופים הנוגעים בדבר לחבור יחד ולהמשיך את המאבק בצנזורה תחת קורת גג (סוף בעמוד 2)

אמני ישראל נגד הצנזורה – במפגש שנערך אמש בצוותא (צילום: לניר)

בכירים במשרד התעשייה שוקלים להתפטר אם ימונה מקורבו של שרון למשנה למנכ"ל

כוונת השר למנות את עוזרו הפוליטי — ישראל כץ — לתפקיד מעוררת תסיסה במשרד ● העובדים: יש לקיים מכרז בהתאם לתקשי"ר

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

ועד עובדי משרד התעשייה והמסחר תובע ממנכ"ל המשרד, יורם בליזובסקי, לקיים מכרז פנימי לתפקיד המשנה למנכ"ל המשרד.

במכתב ששלחו „חברי ועד העובדים למנכ"ל, בעקבות כוונת השר שרון למנות לתפקיד זה את עוזרו ישראל כץ, נאמר כי המדובר במשרה תקנית, ובהתאם לתקשי"ר יש לפרסם מכרז פנימי לתפקיד זה.

חברי ועד העובדים אומרים במכתבם כי בהתאם לסיכום של הנהלת המשרד עם ועד העובדים כל שינוי בתפקידים או במעמדם של עובדי המשרד חייב בתיאום מלא עם ועד העובדים. עוד אומר הוועד במכתבו כי בקרב העובדים הקבועים מצויים מועמדים מתאימים שלהם ישנו הידע הדרוש כדי למלא את המשרה הפנויה. ידע (סוף בעמוד 2)

הודעה למרכזי המפעלים והאחראי על היבוא

ביום חמישי 11.12 יהיו משרדי — מפעלי תבן

סגורים

במקום תתקיים תורנות קטנה בלבד

מפעלי תבן בע"מ

ניר: נורת הורה לי לתבוע מהאיראנים

(המשך מעמוד ראשון)

שהם מוכאים ב„טיים" — כי על ישראל לתבוע מן האיראנים מחיר גבוה פי שלושה או ארבעה מן השווי הממשי של כלי הנשק.

„העברתי לאיראנים את המחיר שבו נקבו האמריקנים," אמר ניר, לדברי כתב־העת.

ניר סותר את רייגן

עוד אמר ניר, לדברי „טיים", כי איש לא עירער באותה פגישה על הוראות נורת בעניין המחיר המופרז שיש לדרוש מן האיראנים. כתב־העת אינו מוסר אילו פקידים אחרים של הבית הלבן השתתפו בפגישה זו.

בהנחה שדברי „טיים" אמת, הרי סותרים דברי ניר את דברי הנשיא רייגן בשבוע שעבר, בראיון עם כתב־העת זה. בהתייחסו לישראל, אמר הנשיא: „מדינה אחרת הוציאה לפועל את מכירת מערכות הנשק הללו. היא גבתה מחיר מופרז וכנראה הפקידה את הכסף בחשבונות הבנק של מנהיגי הקונטראס. לא אנו הזרמנו אליהם את הכסף. היתה זו מדינה אחרת."

גם שר המשפטים האמריקני, אדווין מיז, טען, כי „נציגים" ישראליים הפקיעו את מחירי הנשק והעבירו את הרווחים לחשבון־בנק חשאי של ה„קונטראס".

ניר ודוברים ישראליים אחרים הכחישו בתוקף כי ידעו על „קשר הקונטראס".

נשק מישראל

השבועון „ניוזוויק" מוסר בגליונו האחרון כי בחלק מן הכסף שהצטבר כרווחים מעיסקת הנשק האיראנית, נקנה נשק בישראל בשביל ה„קונטראס" בניקאראגואה. השבועון אומר, כי בין החודשים ינואר ומאי השנה, הועברו 400 טונות של ציוד צבאי ל„קונטראס" על־ידי חברת התעופה „סאותרן איירוויס". וחלק מהמטען הזה יובא מישראל, דרך פורטוגל. עובדות אלה נתגלות בעקבות [illegible] האמריקני.

חברת „סאותרן איירוויס" היתה בעבר בבעלות סוכנות הביון המרכזית והיא שימשה באחרונה לצורך הטסת ציוד ל„קונטראס". אחד ממטוסי החברה הופל מעל שטח ניקאראגואה, ובין שברי המטוס נמצאו כלי־נשק מתוצרת סובייטית. „ניוזוויק" אומר, כי נשק זה מקורו בשלל ישראלי במלחמת לבנון.

פתרון התעלומה

משקיפים חושבים שזהו חלק מפתרון תעלומת הכסף מחשבונות הבנק בשוויץ: סכומי כסף נכברים מתוך מה ששילמו האיראנים בעבור הנשק האמריקני שקיבלו באמצעות ישראל, נשלחו כחזרה לישראל תמורת נשק מתוצרת סובייטית שנשלח ל„קונטראס".

השבועון „יו.אס.ניוז אנד וורלד ריפורט" מסר אתמול, כי [illegible] מייד לאחר השלב הראשון של מלחמת לבנון, שהה בארץ הגנראל בדימוס ריצ'ארד סיקורד, כדי לארגן משלוחים של נשק־שלל, שנתפס בדרום־לבנון, ל„קונטראס". סיקורד הוזכר באחרונה כדמות מרכזית הן בעסקות האיראניות והן בהספקת נשק וציוד צבאי ל„קונטראס".

הפגנה סוערת

(המשך מעמוד ראשון)

במחנה הפליטים ג'לזון. הפגנות פזורות היו כמעט בכל הערים הגדולות ביהודה ושומרון. בבית־לחם נפצעו קל מאוד כמה מנוסעי אוטובוס ישראלי, שנרגם באבנים. לאחר שנים רבות היתה ברמאללה שביתת מסחר מלאה. בשנים האחרונות לא הצטרפו סוחרי רמאללה ליוזמות של שביתת מסחר. בשכם היתה שביתת מסחר חלקית.

התכוונו להפגנה לא־אלימה

על נסיבות ההפגנה הגדולה שהיתה בביר־זית בסוף השבוע ושבמהלכה נהרגו שני סטודנטים מרצועת עזה, נודע לכתבנו כי ממצאי התחקיר מעלים חשד שאת ההפגנה יזמו אישים הקרובים בדיעותיהם לד"ר מוברק עווד המבקש לפתח שיטות התנגדות לכיבוש ללא־אלימות. המרצה שנעצר, ד"ר חסן עבד אל־ג'וואד הוא חבר בקבוצה הזאת. ככל הנראה הוא התכוון לארגן שביתת־שבת בלתי אלימה ליד המחסום, ואולם הסטודנטים המשולהבים לא הבינו את כוונתו ופרצה מהומה אלימה. כתבנו מעיר כי עדי ראייה מסרו שד"ר חסן עבדול ג'אווד ניסה להרגיע את הרוחות ולמנוע את התפרצות האלימות. המרצה הזה הוא בנו של ראש עיריית אל־בירה לשעבר, עבדול ג'וואד סאלח, שגורש בראשית שנות ה־70 לירדן, בגלל תמיכתו באש"ף. אין הכרח שד"ר מוברק עווד עצמו קשור בעניין.

גז מדמיע בירושלים

לראשונה בתולדות האוניברסיטה העברית, נאלצה המשטרה להשתמש בגז מדמיע בהפגנה בלתי־חוקית שנערכה בתוך המקמפוס על הר הצופים, לאחר שהנהלת האוניברסיטה ביקשה את התערבות המשטרה. כמה סטודנטים נפגעו מן הגז ונזקקו לטיפול רפואי קצר. ההפגנה פוזרה מיד והנהלת האוניברסיטה הודיעה, כי יוגשו תלונות לוועדת המשמעת נגד סטודנטים שהשתתפו או אירגנו את ההפגנה, בניגוד לתקנון האוניברסיטה.

פרופ' ישעיהו ליבוביץ שהתבקש לנאום בפני המפגינים אמר כי „מי שמשלים מדעת או שלא מדעת עם מדיניות הכיבוש, מצדיק את מעשי הרצח שימשכו גם בעתיד".

הפגנה שקטה בת"א

כמה עשרות סטודנטים הפגינו ביום א' בקמפוס האוניברסיטה בתל־אביב, על רקע התקריות בביר זית. ההפגנה היתה שקטה והמשטרה ששמרה במקום לא התערבה.

הפגנה סוערת בב"ש

שלושה סטודנטים ערביים מאוניברסיטת בן־גוריון בבאר־שבע, נעצרו אתמול בידי המשטרה, במהלך הפגנה שערכו בשערי האוניברסיטה. הסטודנטים קיימו הפגנת הזדהות עם תלמידי אוניברסיטת ביר־זית ומחו על הריגת שני הסטודנטים שם.

בכירים

(המשך מעמוד ראשון)

החסר לישראל כין שאיננו כלכלי.

תסיסה ושיקולי פרישה

במשרד התעשיה והמסחר שררה אתמול תסיסה רבה וכמה מן הפקידים הבכירים במשרד אף אמרו כי אם ימונה כין לתפקיד שאותו מייעד לו שרון — ישקלו פרישה.

הפגנת הסטודנטים אתמול בירושלים (צילום: ישראלי)

די לשחק, בואו

(המשך מעמוד ראשון)

אחת, עומרי ניצן, מנכ"ל הבימה הביע הודות עם הדברים והציע להקים לאלתר ועדה בת שלושה אנשים שתפעל עם הרבה דמיון, עקשנות, מרץ ותחבולות, כי לדבריו „אם יש חושך מוטב שיראוהו".

גילה אלמגור ציטטה מדבריו של פרופסור הרסגור שפורסמו ב„על המשמר" לפני ימים אחדים. הרסגור קבע כי „עצם קיומה של הצנזורה הופך את מדינת ישראל למוסד למפגרים".

להעלות ההצגה

אורי עופר, שלהב את הנוכחים כאשר קרא נחרצות להעלאת המחזה „החילוני האחרון" למחרת בערב, „כאן על הבמה ולהתעלם לחלוטין מהצנזורה". דבריו נתקבלו בסערת תשואות.

פרובוקטיבי לא פחות היה הסופר משה שמיר שהשמיע דעה „קצת אחרת". שמיר אמר שהוא נגד צנזורה חיצונית של השלטון על סרטים ומחזות, אבל בעד צנזורה פנימית של האמנים עצמם. „אני נגד צנזורה", אמר הסופר. „אבל אני נגד עוד הרבה דברים אחרים — אני נגד גזענות, אנטישמיות, כפייה דתית ואני נגד ארגוני טרור הקרואים אש"ף..." דבריו נקטעו על ידי קריאות בוז מן הקהל.

לשיא הגיעו הדברים בדבריו של השחקן שלמה בר־שביט אשר פתח בקריאה: „בואו נפר את החוק; די לשחק; לא ועדות ולא ח"כים. את הסיפור הזה אני שומע כבר 40 שנה. בואו נפר את החוק אבל בתנאי אחד — שמנהלי התיאטרונים יהיו הראשונים שילכו לבית הסוהר, ואנחנו אחריהם".

רבין: לא יהיה שינוי

(המשך מעמוד ראשון)

ובהתאם להוראות ולפקודות הקיימות. רבין הודיע, כי כך יפעלו כוחות הבטחון גם בעתיד, במגמה למנוע הפרות סדר ופגיעות כלשהן.

ההוראות לא השתנו

גורמים בכירים אמרו אתמול, כי הוראות הפתיחה באש בשטחים המוחזקים לא השתנו באחרונה. שני הסטודנטים שנהרגו בביר־זית, אמרו, לא מצאו את מותם בירי אקראי של חיילים לתוך הקהל. הנער שנהרג בקלנדיה, הוסיפו, לא נראה נער מאחר שהיה גדל ממדים ורעול פנים. אי־אפשר היה להבחין בכך שהוא נער בן 14, נאמר.

שרון: עוד התנחלויות

בתום הסקירה התעורר ויכוח בין שר התעשיה והמסחר אריאל שרון, שקרא להקים עתה עוד התנחלויות בשטחים, ליד האוכלוסיה הערבית, ובין יצחק רבין, ששלל גישה זו מסיבות בטחון.

שרון אמר, כי דווקא האירועים האחרונים מחזקים את הצורך בהרחבת ההתיישבות היהודית בגדה. הורינו, אמר שרון, היו חכמים מאתנו, כי הבינו שרק נוכחות יהודית רחבה שומרת על הבטחון. עוד אמר שרון, כי הממשלה אינה מקיימת את החלטותיה בנושא ההתיישבות.

רבין: מרתקים כוחות

רבין השיב, כי התיישבות תורמת לבטחון כשהיא מתקיימת על הגבול. יכולים להיות שיקולים מדיניים בהקמת ישובים בשטחים, הוסיף רבין, אבל אין שום קשר בין הקמת התנחלויות חדשות לבין צרכי הבטחון. רבין הדגיש, כי הקמת ישובים יהודיים בלב אוכלוסיה ערבית מרתקת כוחות גדולים יותר של חיילי צה"ל לצרכי הבטחה, וכך נוצרת הכבדה, ולא הקלה, על מערכת הבטחון.

לא קמחי

(המשך מעמוד ראשון)

הודעת דובר משרד החוץ באה בעקבות ידיעות מוושינגטון, כי היועץ לבטחון לאומי לשעבר רוברט מקפרליין אמר, בעדותו בפני ועדת המודיעין של הסנט האמריקני, שדוד קמחי הוא אשר יזם את העברת הנשק האמריקני לאירן.

שדר משולץ

„וושינגטון מטפלת במצב שנוצר בעקבות פרשת הנשק לאירן בצורה שבסופו של דבר תחזק את מעמדה של ארה"ב בעולם" — זאת כתב מזכיר המדינה של ארה"ב ג'ורג' שולץ לראש הממשלה יצחק שמיר, במברק שהתקבל אמש.

בינתיים נודע, כי חמישה מרצים בבית הספר לעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים, שיגרו לראש הממשלה איגרת ובה הם מפצירים בו להחזיר לשולץ את ספרו של מילטון פרידמן.

חתומים על המכתב ד"ר יצחק קדמן, פרופ' דוד מקרום, ד"ר אורי ינאי, ד"ר פרנסיס ולצברגר וד"ר יוסי מלר. מודגש במכתב, כי אינו משקף בהכרח את מדיניות בית הספר לעבודה סוציאלית.

„על המשמר" עתון יומי
הוצאת עתון וספר בע"מ
בטאון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: סבר פלוצקר
עורך משנה: ישראל זמיר
מזכיר המערכת: עדה סער
המערכת והמנהלה
רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל' 378833
חשבון בבנק הדואר 4-43360
"AL-HAMISHMAR"
The Daily Guardian 2 Choma u Migdal St., Tel Aviv 67771 Phone 378833 Telex 341652.

לעוזי ברעם, מזכ"ל מפלגת העבודה
ולמפלגת העבודה
משתתפים בצערכם על מותו של
משה ברעם
סיעת מפ"ם

לאריק ולמשפחה
משתתפים באבלכם במות האב
ברוך שנרר ז"ל
ההלוויה תערך בקיבוץ נחשון
ביום שלישי 9.12.86, בשעה 15.00
קיבוץ נחשון

צלצול מזהיר

זלמן יקירטנר,
דובר הרב הראשי אברהם שפירא

אם יבטיח שריר שישאר בחיים — אין מניעה שיוסגר

מה הניע את הרבנים הראשיים לצאת נגד הסגרתו של ויליאם נקש לצרפת?

ההלכה אומרת, שכאשר נשקפת סכנה לחייו של יהודי, אסור להסגירו לידי הגויים. ונקש הרי ברח מצרפת מפני שפחד לרצות את עונשו שם, מחשש לנקמת־דם. אז לא היינו רוצים להפקיר יהודי, אפילו אם הוא רוצח. אדם חופשי יכול להסתתר, לברוח, אבל מי ערב לנו שבבית־הכלא הצרפתי יצליח נקש להינצל מידי המתנקשים?

הרי מדובר ברוצח מן העולם התחתון, שכבר הספיק לבצע שוד כאן בארץ. ואדם כזה רוצים הרבנים שיסתובב כאן חופשי?

זה לא מעלה ולא מוריד. זה שהוא פושע מועד — ידוע לנו. אנחנו גם יודעים, שהוא רצח בצרפת לא מסיבות לאומיות, אלא כחלק מעסקי העולם התחתון. אז שימצאו את הדרך להעניש אותו כאן — שישב בבית־הכלא פה בארץ.

העובדה, שהוא חוזר בתשובה, השפיעה גם היא על החלטת הרבנים?

לא, זה בכלל לא משנה. לא מפלים בין יהודי ליהודי משום שזה שומר מצוות וזה לא.

ואם יתחייבו הצרפתים לשמור שלא יאונה לו כל רע בכלא הצרפתי?

תראי, אם היו מבקשים להסגירו לשוודיה או לשוויץ, לא היתה בעיה. אבל לצרפת, בגלל הבעיות שיש להם היום עם הטירור הערבי, זה כבר עניין אחר. אבל, אם יבטיח שר המשפטים שישאר בחיים אין מניעה שיוסגר לצרפת.

אריאל רוזן־צבי,
מומחה למשפט ציבורי באוניברסיטת ת"א

„כל המרחם על אכזרים — סופו שמתאכזר לרחמנים"

האם אמנם מונעת ההלכה היהודית את הסגרתו של נקש למשפט בצרפת?

פשוט איני יכול להבין מה מניע את הרבנים הראשיים, והנימוקים ההלכתיים שהועלו נראים לי תפורים בתפרים גסים ולא משכנעים. נכון, שהרגישות היהודית בענייני פיקוח־נפש היא מן המפורסמות. אבל, לא נראה לי שיש כאן חשש אמיתי. להיפך, זוהי טעות חמורה, מכיוון שעכשיו יזהו הגויים את היהדות עם ההגנה על השבטיות בכל מחיר.

בלומר, דין אחד לגויים ודין אחר ליהודים?

נכון, וזהו זיהוי מסוכן מאד ומזיק מאד. מה גם, שאיננו נכון, משום שעמדת היהדות היא ש„חביב אדם שנברא בצלם", ביחוד כשמדובר בשפיכות־דמים והענישה עליה. וחבל שהרבנים שכחו את המכתם היהודי האומר, כי „כל המרחם על אכזרים, סופו שהוא מתאכזר לרחמנים."

מהי הסיבה לגישתם המתבדלת של הרבנים הראשיים?

המושגים ההלכתיים הנוגעים למערכת היחסים שבין ישראל לגויים מעוגנת במציאות הגלותית, שבה היו היהודים נתונים בסכנה מידי הנוכרים. ההלכה איננה מתייחסת למציאות שבה נחתמות אמנות בין מדינה יהודית עצמאית למדינות אחרות במעמד של שוויון. והעתקת הלכות ממציאות למציאות יש בה מידה רבה של אכזריות. ויותר משהיא מועילה — היא גורמת נזק.

אתי רונאל

לחברתנו מתלא שיפוני ומשפחתה
תנחומים במות אמך היקרה
לאה רובינשטיין
נפטרה בשיבה טובה
ההלוויה תתקיים ביום ב' 8.12.86, בבית הקברות בקרית שאול בתל־אביב
ההסעה להלוויה תצא ב־13.30 מבית ההלוויות, רחוב דפנה 3, תל־אביב
קיבוץ ניר דוד (תל עמל)

במלאת שנתיים למותו של
גרשון ברודר
נתייחד עם זכרו ביום ד', 10.12.1986, בשעה 15.00
בבית העלמין בקיבוץ ברעם.
המשפחה
ובית ברעם

במלאת שנה למותו של חברנו
דיאגו גלמן
תיערך אזכרה
היום, יום שני 8.12.86 בשעה 15.00
בית גבולות

● אשתו של נקש הפגינה אתמול מול משרד רה"מ (צילום: רתמים ישראלי)

שמיר השאיר לבג"ץ ההכרעה על הסגרתו של נקש; הדיון — מחר

הח"כים גרנות, גרוסמן, וירשובסקי ועטשי הצטרפו לבג"ץ ר"צ ● השר צור: פגם חמור בעבודת הממשלה

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

ראש הממשלה, יצחק שמיר, הודיע אתמול שלא לקיים דיון בממשלה בהחלטת שר המשפטים, אברהם שריר, לא להסגיר את ויליאם נקש לצרפת, ולהשאיר את ההכרעה בעניין זה בידי בית־המשפט העליון, שיתכנס לישיבתו מחר.

שר הקליטה יעקב צור, שהעלה את הנושא בממשלה, מתוך מגמה להביא לשינוי בהחלטת שר המשפטים, אמר לאחר הישיבה, כי ראש הממשלה, יצחק שמיר, לא נהג נכון וכי המתנת הממשלה להכרעת בית־המשפט הגבוה לצדק מהווה גם פגם חמור בעבודתה.

בהעלותו את הנושא בממשלה, הציע צור, כי הממשלה תקרא לשר המשפטים לשנות את החלטתו לא להסגיר את ויליאם נקש ולקבל החלטה להסגירו לצרפת בגין אשמת הרצח שבה הורשע.

צור אמר, כי הוא רואה מקום להתערב בשיקול דעתו של שר המשפטים מאחר שעל־פי סעיף 4 בחוק יסוד הממשלה", הממשלה כולה אחראית אחריות משותפת מול הכנסת. כלומר גם על החלטת שריר.

עוד אמר צור, כי זו הפעם הראשונה בתולדות המדינה, שנאשם [illegible] שבית־המשפט העליון החליט כי הוא בר־הסגרה, נמנעת הסגרתו ופועל־ידי החלטה של שר המשפטים. „זה דבר חסר־תקדים מאז קום המדינה", אמר.

צור הדגיש, כי החלטת שר המשפטים מעוותת גם את חוק השבות והיא עלולה להפוך את מדינת ישראל לארץ מקלט לפושעים יהודים מרחבי העולם.

שר התחבורה, חיים קורפו, העיר כי בזמנו הודיע ראש הממשלה (שמעון פרס), כי נושא ששר יתן לו פירסום לפני שיעלה אותו בממשלה — לא ידון בממשלה. כוונתו היתה, כי אין מקום לדון בהצעת צור. צור הגיב: אם כך יהיה, הממשלה תמצא עצמה מובטלת.

ראש הממשלה יצחק שמיר אמר, כי הואיל ופורמאלית, השיקול אם להעלות נושא לסדר היום הוא בסמכותו — הרי הפנייה של השר צור הגיעה מאוחר והנושא נמצא בבירור בבג"ץ. שמיר הוסיף, כי אינו רוצה להשתמש בנימוק ה„סוב־יודיצה", אך לא יהיה זה נאות אם הממשלה תדון בנושא נקש יום לפני הבג"ץ. יעקב צור העיר, כי התייעץ עם היועץ המשפטי לממשלה והוברר מעל לכל ספק, כי הממשלה רשאית לדון בנושא, שאינו בשלב זה בבחינת סוב־יודיצה.

שמיר הוסיף, כי הממשלה אינה יכולה לחדש בסוגיה. מדובר בבעיה משפטית די סבוכה, ולכן עדיף להשאירה לבג"ץ. שמיר ציין, כי הוא יכול להוסיף עוד נימוקים פורמליים לבקשתו, כגון דקדוק בנוהל הגשת הצעות לדיון בממשלה, אך לא יעשה זאת.

הרב יצחק פרץ אמר, לאחר ישיבת הממשלה, כי מדובר ברצח על רקע הגנה עצמית — דבר שבית־המשפט בפאריס לא התייחס אליו כלל — והדבר שופך אור אחר על כל המקרה. עוד אמר הרב פרץ, כי ראוי לסמוך על שיקול דעתו של שר המשפטים, כי „אם קבע מה שקבע, אין ספק שהוא בדק את הנושא לעומק".

הפגנה למען נקש

כתב עתי"ם מוסר, כי בני משפחתו של ויליאם נקש וחברי הוועד למענו, הפגינו אתמול מול משרד ראש הממשלה בירושלים בקריאה לשחררו לאלתר מן הכלא. לצידם הפגינו קבוצת סטודנטים של מפ"ם ור"צ מן האוניברסיטה העברית, המתנגדים להחלטת שר המשפטים לא להסגיר את נקש לצרפת.

המפגינים משתי הקבוצות החזיקו בידיהן כרזות ושלטים והמתינו לבוא השרים לישיבה השבועית של הממשלה. לאחר שהחלה הישיבה התפזרו המפגינים.

כתבנו בכנסת מוסר, כי הח"כים חייקה גרוסמן, אלעזר גרנות (מפ"ם) מרדכי וירשובסקי ווירון עטשי (שינוי) הצטרפו לבג"ץ של שולמית אלוני ודדי צוקר (ר"צ) נגד שר המשפטים, אברהם שריר.

ח"כ המפד"ל חיים דרוקמן אמר אתמול בלוס־אנג'לס בהופיעו בפני ציבור יהודי, כי יש לשבח את החלטת שר המשפטים. „זוהי החלטה יהודית אמיתית".

הממשלה אישרה

בר־און פורש בתנאי מנכ"ל

מאת הכתבת המדינית של „על המשמר"

הממשלה אישרה אתמול את הצעת שר החוץ שמעון פרס לאשר תנאי פרישה אישיים של מנכ"ל לחנן בר־און, המשנה למנכ"ל משרד החוץ. בר־און החליט לפרוש משירות החוץ שלוש שנים לפני צאתו לגמלאות, לאחר שמועמדותו לכהונת שגריר ישראל בוושינגטון לא נראתה לשר החוץ פרס. עם ביצוע הרוטציה.

פרס השמיע דברי הערכה לפעלו של בר־און. אשר לתנאי פרישתו אמר שר החוץ, כי הדבר אינו לגמרי חריג ויש תקדימים לכך גם במשרד האוצר. ראש הממשלה יצחק שמיר תמך בהצעת פרס בכל לב והשמיע שבחים לאישיותו של חנן בר־און. גם משה ארנס התבטא כלפי בר־און בהערכה רבה ואמר כי הוא דוגמה ל„משרת ציבור" נאמן.

שר האוצר משה נסים התנגד לתנאי הפרישה המיוחדים ואמר, כי מבלי לחלוק על כישוריו של בר־און, תנאי פרישה כאלה יוצרים תקדים.

יצחק מודעי הציע, כי בהחלטת הממשלה ייאמר במפורש, שמדובר בתנאים אישיים. הצעת פרס אושרה ברוב קולות ובהתנגדות שר האוצר משה נסים.

הממשלה אישרה את נסיעתו של שר התעשיה והמסחר אריאל שרון לארה"ב לשבוע ימים.

הממשלה התייחדה עם זכרו של השר לשעבר משה ברעם וכבדה את זכרו בקימה. ראש הממשלה יצחק שמיר אמר דברים לזכרו. שמיר ציין, כי ברעם היה שר בממשלה בשנים 1974־1977 וכי היה איש רב פעלים למען העם והמדינה.

מנהיג האופוזיציה לפינושה — בישראל

מאת שלמה סלוצקי

הנריקה סילבה סימה, יושב־ראש החזית הדמוקראטית המנהיגה את האופוזיציה הצ'ילאנית לשלטונו של הגנרל פינושה, הגיע אמש לישראל כאורח מפלגת העבודה ומשרד החוץ.

סילבה סימה, המכהן מאז 1983 כיושב־ראש המפלגה הרדיקאלית החברה באינטרנציונאל הסוציאליסטי, שהוא המנהיג הבלתי־מעורער של החזית הדמוקראטית, שהיא התארגנות המפלגות הצ'יליאניות ממרכז ושמאל אשר נאבקות להחזרת הדמוקראטיה לארצם וכנגד משטרו של הרודן פינושה.

טוגו לא תחדש יחסיה עם ישראל

לומה. — מפלגת השלטון של טוגו החליטה אתמול להמליץ את הנשיא גנאסינגבה איאדמה לעמוד שבע שנים נוספות בראש המדינה, אך לא אישרה המלצה בדבר חידוש הקשרים הדיפלומטיים עם ישראל.

באי הוועידה מסרו לפני פתיחתה, כי שאלת הקשרים תתפוס מקום נכבד בדיוניהם, וועדה מדינית המליצה לחדש את הקשרים. מקורות בוועידה לא יכלו להסביר מדוע לא נגעה אף אחת מההחלטות שאושרו בשאלה הישראלית. הם אמרו, כי הוועדה המדינית, שהוקמה כדי לדון בשאלה, המליצה שטוגו תחדש את הקשרים עם ישראל, לאחר שעשו זאת ליבריה, זאיר, חוף־השנהב וקאמרון.

(עיר)

● לישראל הגיעה אתמול קבוצה של 200 יהודים מדרום אפריקה השוקלים לעלות לישראל, להשתתף בסיור לימודים בנושא תעסוקה.

עד 31.12.86 בלבד
יותר תשואה
ב"מטמון תשואה"
+ הלוואה מיוחדת בתום התקופה
● **יותר ריבית** בכל אחד מ־4 המסלולים של תכנית החסכון "מטמון תשואה", הצמודה למדד. חסכון לתקופות של 27, 43 ו־69 חודש ומסלול מיוחד לקבלת הכנסה חודשית שוטפת צמודה.
● **הלוואה מיוחדת בתנאים מועדפים** עד גובה סכום החסכון בתום התקופה.
● **תוספת ריבית** גם בתכנית החסכון "מטמון דולר מדד".
פרטים מלאים בכל אחד מסניפי בנק הפועלים או בנק אמריקאי ישראלי.
שרות כמו שצריך
שרות השקעות מקיף
בנק הפועלים
אבנת|קרמון|שיפרין|נעמן

הוועד־הפועל של הקיבוץ הארצי לא אישר הצעת התקציב ל־1987

החזירה לעיון נוסף במטרה לקצץ לפחות 5 אחוזים ● חזן: ככל שהמצב בקיבוצים קשה יותר, צריך תקציב הוועד־הפועל להיות גדול יותר

מאת שלמה גלזר, כתב „על המשמר"

ברוב של 48 נגד 30 החליט הוועד־הפועל של הקיבוץ הארצי לא לקבל את הצעת התקציב שהוגשה על־ידי מזכירות הקיבוץ הארצי ולהחזירה לבחינה מחדש, במטרה לקצצה בחמישה אחוזים לפחות.

ההחלטה התקבלה אתמול בסמינר גבעת חביבה, בתום ישיבה שעסקה בתקציב הוועד־הפועל לשנת 1987.

„ככל שהמצב בקיבוצים קשה יותר, צריך תקציב הוועד־הפועל להיות גדול יותר" — קבע יעקב חזן — „בתקופות קשות יש חשיבות רבה לפעילות רבה יותר של הקיבוץ הארצי; אין ולא צריך להיות קשר בין תקציב הקיבוצים והוועד־הפועל, משום שהוועד־הפועל עוסק בפעילות תרבותית פוליטית ולא בהשקעות".

גם אפרים רוזן, מזכיר הקיבוץ הארצי, שפתח את הדיון ונימק את התקציב המוצע, עמד על הקושי בו נתקלה מזכירות הקיבוץ הארצי בקיצוץ התקציב נוכח הצרכים הרבים". השנה החלטנו ללכת על תקציב „גדול", משום שהכיוון שלנו הוא יותר תנועה ויותר פעילות עקב הקשיים. הוא נימק את החריגה בתקציב 1986 מתקציב של 3.7 מיליון דולר ל־4.6 מיליון דולר בהתייקרות של סעיף הרכב כתוצאה משינוי שיטת הרישום ומאי־הגבלת מספר הק"מ לפעילים. זאת כדי לא לפגוע בפעילות. גם החלטות הוועידה האחרונה בדבר הגברת הפעילות תבעו את שלהן בתקציב, אמר רוזן בהציגו את תקציב 1987 המסתכם ב־4.6 מיליון דולר. בהציגו את התקציב הצביע רוזן על כך שהפעילות הציבורית־חינוכית־פוליטית בישראל ובחו"ל מהווה 50 אחוז ממנו וסכום זה הוא פועל־יוצא של סדרי העדיפויות התנועתיים. מקורות התקציב יבואו מנכסי התנועה, מפעלי חוץ ועוד.

עוד הוחלט כי המס שמוטל על המשקים בשל עבודה שכירה, ישמש בחלקו כמקורות לתקציב 1987. גם מזכיר הקיבוץ הארצי, חיים אורון (ג'ומס) טען כי „המסר שלנו חייב להיות שלא מקצצים בהיקף הפעילות וברור שיש קושי לקצץ תקציבים כשלא מצמצמים היקפים". הוא אמר כי מי שמדבר על קיצוץ של 20 אחוז אינו מדבר על התייעלות אלא עם קיצוץ פונקציות. על כן, מי שרוצה זאת, חייב לאזור אומץ ולומר מה להוריד. „אין זה נכון", הוסיף ג'ומס, „כי על־ידי תקציב הוועד־הפועל נקבעת המדיניות. בסך־הכל, זה חלק מסעיפים כבדים כמו התיישבות, „צוותא", ספריית־הפועלים, „על המשמר" ועוד. בדיון חד־שנתי אין קובעים מדיניות".

לעומת דעות מזכירות הקיבוץ הארצי וחלק מהנהגתו, הביעו נציגי הקיבוצים השונים את הקושי הרב ש„בהבאה" התקציב לקיבוצים בשעה שחברי הקיבוץ נדרשים לחתוך בבשר החי". נימה שביט מבית אלפא אמר, כי הוא מודאג מאוד מהפער שבין הלחץ המופעל על החבר ומשפחתו לבין המסר שבהגדלת תקציב הקיבוץ הארצי.

„על מסגרת חייבים לשמור". אמר שביט, בהתייחסו לחריגה בתקציב 1986." לא רק משום שמסגרת מחייבת קביעת סדרי־עדיפויות כלל זה נכון לתנועה לפחות כמו לגבי חברי הקיבוץ.

אסף נהיר משער העמקים דרש אף הוא קיצוץ בתקציב ודיון מחודש במזכירות על דרכי הקיצוץ. הצעתו התקבלה על־ידי חברי הוועד־הפועל וההצעה הוחזרה למזכירות. הוועד־הפועל אישר את בחירתו של גיורא ינאי מעין־השופט לריכוז מחלקת הכלכלה של הקיבוץ הארצי.

מטה פעולה למען בי"ח ברזילי יוקם בעקבות הצעת ח"כ גרנות

„לא מתים כאן אנשים אך ניתן לומר בוודאות כי הם מקבלים טיפול ירוד יותר בשל היעדר כספים" — אמר גרנות לאחר הביקור בבית־החולים

מאת רפאל גאון, כתבנו בדרום

בעקבות הצעת מזכ"ל מפ"ם, ח"כ אלעזר גרנות, יוקם מטה פעולה אזורי שייאבק לשיפור מצבו הקשה של בית־החולים ברזילי באשקלון.

אתמול ביקר אלעזר גרנות בביה"ח ברזילי ושמע מפי המנהל, ד"ר שמעון שרף, ומפי מנהלי מחלקות ונציגי ועדי הרופאים, האחיות והעובדים המנהליים על מצבו הקשה של המוסד, שסיים את תקציבו השנתי כארבעה חודשים לפני תום השנה.

„אני לא אומר שמתים כאן אנשים, אך אני יכול לומר בוודאות כי הם מקבלים טיפול ירוד יותר בשל היעדר כספים", אמר ד"ר שרף. יו"ר ועד העובדים המנהליים, דוד חסן, סיפר כי הוועד פנה להנהלת בית־החולים בבקשה לסגור מרפאות החוץ בשל המצוקה. עוד סיפר כי החולים — למעט אלה הזקוקים לדיאטה מיוחדת — אינם מקבלים עוף כבר חודש ימים.

גרנות, שערך את הסיור בבית־החולים במסגרת „יום ביישוב", הבטיח להביא את הנושא לגופים המתאימים בכנסת, אך לדבריו, שדולה לעניין זה אינה פתרון מספיק ודרושה פעולה משולבת של כל הגורמים, בעיקר הקמת מטה רחב של ראשי רשויות מקומיות, מזכירי מועצות פועלים פעילי ציבור ונציגי המפלגות באיזור. הנוכחים, ביניהם מזכיר מועצת הפועלים, אריה עוזר, קיבלו את ההצעה והבטיחו להקים את המטה תוך שבועיים.

„יובל גד" — הפסדים לראשונה זה 25 שנה

גרנות היה בבוקר אורח מועצת הפועלים ואחר־כך נפגש עם תלמידי בית־הספר התיכון „תגר" והשיב על שאלותיהם. אחד התלמידים שאל אם יש „סכנה" כי מפ"ם „שוב תלך עם מפלגת העבודה לבחירות".

גרנות: „אני יכול להרגיע אותך בעניין זה, כיוון שמפ"ם החליטה סופית ללכת לבחירות ברשימה עצמאית".

נער אחר שאל מי הנציגים הלגיטימיים של הפלסטינים.

גרנות: מי שלא ירצה לנהל משא־ומתן עם יאסר ערפאת, פתוחה לפניו הדרך לערוך בחירות לראשי הערים בשטחים — וזאת תהיה הנציגות הנבחרת. יש על כך חילוקי־דעות בתוך מפלגת העבודה בין פרס לרבין ומאחר שגם הליכוד מתנגד לכך, הדבר לא ייצא לפועל לפי שעה.

בחברת „יובל גד", סיפר המנכ"ל שבתאי אשכנזי על צמצומים במספר העובדים מ־[illegible] ל־[illegible] ועל ירידה דראסטית במספר הדירות הטרומיות שהמפעל מוכר מ־[illegible] בעבר ל־[illegible] כיום. לדבריו, זו השנה הראשונה מאז הקמתו של המפעל לפני [illegible] שנה שיש לו הפסדים. גרנות הביע דעתו הנחושה כי רק הפיתוח המואץ של הנגב, לרבות הגדלת נמל אילת, מסילת ברזל לאילת, העברת מפעלי תעשיה אזרחית וצבאית לנגב יש בהם כדי להבטיח את המשך קיומה של „יובל גד" ושל מפעלי תשתית אחרים.

בתשובה על שאלה השיב גרנות כי סיעת מפ"ם בכנסת מתנה את הסכמתה להפעלת המלצות ועדת נבנצאל לשינוי שכרם של חברי הכנסת בשני תנאים: הפעלת שכר מינימום וגילוי הכנסתם של כל חברי הכנסת.

במפעל „איזומל" המייצר מזרקים ופרטי ציוד רפואי אחר ונאבק על קיומו הביע גרנות דעתו כי מפעל כזה, היחיד מסוגו בארץ הוא חיוני, ויש להבטיח את קיומו מעבר לשיקולים כלכליים רגילים.

במרכז הרצאתו המדינית בסניף מפ"ם עמד גרנות על ההיבטים השליליים־התועלתיים והקיומיים נגד מכירת נשק לאיראן ועל דרך קבלת ההחלטות הפסולה, לפיה מכריעים שלושה אנשים בסוגיות גורליות.

● מזכ"ל מפ"ם אלעזר גרנות (שני משמאל) ב„יום ביישוב", אתמול (צילום: בועז לניר)

זמיר: אין הצדקה לחשאיות ועדת האתיקה של הכנסת

היועץ המשפטי לשעבר תקף המינויים הפוליטיים בחברות הממשלתיות: נוהג פסול

מאת אשר שילוני, כתב „על המשמר"

„אין כל הצדקה במעטה החשאיות של דיוני ועדת האתיקה של הכנסת והציבור רשאי לדעת אם הוועדה נוהגת כשורה" — אמר אתמול מי שהיה היועץ המשפטי לממשלה, פרופ' יצחק זמיר בהרצאה בוועידת היסוד של „פורום ג'יין קירקפטריק" שהתקיימה במלון הילטון בתל־אביב.

לדברי זמיר, הדיונים החסויים פוגמים בתועלת המעשית שלהם ומאבדים מכוח ההרתעה. בלי לנקוב בשם שר המסחר והתעשיה, אריאל שרון אמר פרופסור זמיר שהניסיון למנות מנכ"לים לדירקטוריונים וחברות ממשלתיות, כאשר השיקול הפוליטי הוא המרכזי בשיקולים — הוא נוהג פסול.

זמיר הוסיף, כי שר המשתמש בסמכותו כדי להעמיד מועמדים משלו לתפקידים אלה, מזיק לחברה ופוגע בציבור כולו.

לדבריו, אתיקה ציבורית אינה עניין של אסתטיקה אלא של חוסן לאומי להחזיק מעמד כחברה איכותית. „אנו חייבים להיות חברה מוסרית. לא אור לגויים, אלא כמתוקנים שבהם", אמר זמיר.

מיפגש חברי המליאה של מועצת העתונות

עם מפכ"ל המשטרה רב ניצב דוד קראוס

יתקיים ביום שישי 19 בדצמבר 1986 (ולא ב־12 לח"ז) בשעה 11.00 לפני הצהריים. בבית סוקולוב בתל־אביב. כל חברי המליאה מתבקשים לבוא למיפגש.

אנשים ואירועים

● חברי הסגל הדיפלומטי נפגשו אתמול ל„שיחת היכרות" עם שמעון פרס כשר חוץ; באמצע: השגריר המצרי מוחמד בסיוני (צילום: „סקופ 80")

איל הנפט יבוא לשמוע את יצירתו המוסיקאלית

מאת יצחק שור, כתב „על המשמר"

איל הנפט האמריקני גורדון גטי, הנחשב לאחד האנשים העשירים בעולם, יבוא בשבוע הבא לישראל כדי להאזין לביצוע בכורה ישראלי של יצירתו המוסיקאלית „ג'ק השמן", בידי תזמורת ירושלים רשות השידור, בניצוחו של גארי ברתיני.

הקונצרט ייערך ביום ה', 18 בחודש, ב־18:00 באולם הקונצרטים החדש על שם הנרי קראון בסדרת „שרור חי".

„ג'ק השמן" גיבור היצירה, הוא סר ג'ון פאלסטאף גיבורם של [illegible] המחזות השקספיריים — הנרי הרביעי והנרי החמישי. בראיונות שנתן למבקרים אמריקניים אמר גטי כי היה לו קל לגרום לכך שיצירתו תנוגן, אבל הרבה יותר קשה היה להביא לכך שיקבלו אותו ברצינות כמוסיקאי — גטי כיום בן 53 התחיל לנגן בפסנתר בגיל ארבע או חמש. במקביל, החל ללמוד תיאוריה ולחבר מוסיקה. בבגרותו למד ספרות אנגלית והמשיך ללמוד נגינה בפסנתר. הלחנה [illegible] ידידיו הוא אוהב לשיר פרקים מתוך מחזור השירים של שוברט „[illegible] החורף".

ח"כ דנינו מבקש כסף לישיבות־הסדר

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

חבר־הכנסת דוד דנינו מהמפד"ל, תובע משר הבטחון להמציא תקציבים ל־14 ישיבות־הסדר.

בפניה בכתב ליצחק רבין טוען ח"כ דנינו כי תלמידי ההסדר [illegible] „חיילים המשרתים ביחידות קרביות של צה"ל והרבה [illegible] ביחידות הקו הראשון במלחמות. לאחרונה ספגו שוב [illegible]", כותב ח"כ דנינו. „שני חיילי הסדר רחמים אלשייך ויוסי פינק נחטפו בלבנון בעת משימה מבצעית ומוכרזים כנעדרים.

הוא מוסיף במכתבו, כי „לא ייתכן שהממשלה תשתתף במימון לימודי קודש אלה בהקצבה הפחותה בכ־50 אחוז מסכום מימון סטודנט במדעי הרוח".

המכון היהודי ערבי של ההסתדרות בבית ברל

מזמין את הציבור לסימפוזיון על

„יחסי ישראל־מצרים"

בהשתתפות:

מר מוחמד בסיוני – שגריר מצרים בישראל

ח"כ אבא אבן – יו"ר ועדת חוץ ובטחון

דברי פתיחה:

הח' נתן אלמוזלינו – יו"ר המכון היהודי־ערבי

הסימפוזיון ייערך באולם המכון בבית ברל

ביום רביעי 10.12.86 בשעה 17.00

מכון התקנים הישראלי

הודעה על מתן היתר

לסמן מצרכים בתו־תקן

מכון התקנים הישראלי נתן לחברת

פלסטופיל, קיבוץ חזורע

דאר חזורע, טל' 04-894255

היתר לסמן את מוצריו דלהלן בתו־תקן

המעיד על התאמתם לתקנים הישראליים:

✦ יריעות ושרוולים עשויים פוליאתילן בצפיפות נמוכה.

✦ יריעות דו־שכבתיות מפוליאתילן לייצור שקיות חלב ולמוצרי חלב נוזלים

רשימת המוצרים בנמצא בחוברת המוצר

אינג' מרים מולר

מנכ"ל המכון

סמל המחוגה סמל האיכות

מאת אבי בניהו

לפני כחודשיים, לסיום חודש „החוק והמשמעת" בצה"ל, הופיע אלוף פיקוד המרכז, אהוד ברק, בפני כנס רחב של משפטנים וקצינים בכירים שנערך [illegible] בירושלים. ברק ביקש להתריע אז מפני תופעה הולכת ומתפשטת בשטחים, שלפיה נוטים חיילי צה"ל בסדיר ובמילואים מלפתוח באש על־פי ההוראות, גם כאשר נשקפת להם סכנת חיים מציבור מפגינים ומתפרעים.

בבואו להסביר את התופעה, הנראית כחדשה, טען האלוף ברק, שחיילים, במיוחד מילואימניקים, חוששים מההליך המשפטי הצפוי להם לאחר שיפתחו באש וחלילה יקרה אסון. „החיילים טוענים שפרקליט צעיר יישב אחר־כך בחדר ממוזג בקריה בתל־אביב ויחליט אם פעלו נכון או לא. אז לעזאזל. מי צריך את כאב הראש הזה ורוצים לגמור את ימי מילואים ולחזור הביתה בשלום", טען האלוף ברק בשם פקודיו וחייליו בשטחים.

הוא הוסיף כי על המפקדים לתת לחיילים הוראות מדויקות כדי לא להותיר בידיהם שיקול־דעת. התופעה הזו, אליבא דגורמים צבאיים ובטחוניים המופקדים על הסדר בשטחים, עשויה לעלות לצה"ל בנפגעים ובהגברת המהומות, למרות שלפי שעה, קשה להוכיח כי יש לה אחיזה ממשית במציאות הקשה של שליטה בשטחים.

ימים ספורים אחר־כך נדקר ונפצע חייל מילואים של צה"ל על־ידי מחבלת, אם לשבעה ילדים, בקבר רחל בבית־לחם. חברו של איש המילואים שניצב בסמוך למקום, ירה באשה והרגה. האלוף אהוד ברק זימן אותו אז ללשכתו, בירך אותו על התושיה והתגובה והעניק לו מכתב הערכה. האלוף ברק הסביר כי נקט צעד זה כדי לעודד את חיילי צה"ל להגיב כמו שצריך שעה שנשקפת סכנה לחייהם. לזכותו ייאמר, כי הוא נאמן לתפיסתו גם כשמדובר במתנחלים מפירי חוק. „פורעי הסדר אשר לא מצייתים להוראות, הם הנושאים באחריות לתוצאות", הוא מדגיש לאחר כל אירוע אלים בשטחים.

השבוע, במהלך המהומות וההפגנות האלימות של סטודנטים מאוניברסיטת ביר־זית, ירו חיילים והרגו שני סטודנטים. יממה לאחר מכן נהרג עוד נער מירי חיילינו. כעת, על האלוף ברק למנות קצין בכיר לבדיקת השתלשלות העניינים, לברר מי ירה. האם בוצע הירי בשלבים ועל־פי פקודות הצבא. האם באמת נשקפה סכנת־חיים לחיילי צהל. אם לא יעשה כך, הרי שכל תפיסתו (הנכונה בעיני, בסיטואציה העגומה של שלטון כיבוש בשטחים) תתמסמס.

אהוד ברק. סכנת חיים!

מקרקעים את הוד

* רבין. חתמתי והעברתי

* הוד. עניין של זמן

* ארנס. סוגר חשבון

מכשולים על מסלול ההמראה

לירושלים ללשכת שר־האוצר דאז, יצחק מודעי. זה היתנה את חתימתו על כתב המינוי בהסכמת המערך למינוי ח"כ שלמה לורנץ ליו"ר הוועדה המייעצת לבנק ישראל. המערך התנגד, ומוטי הוד היטיב להבין כי הדרך לתעשיה־האווירית קשה ומפותלת. על המדוכה הושבו קומץ שרים של הליכוד והמערך שהגיעו בסופו של עניין להסכם הדדי בדבר המינויים של לורנץ והוד. ב„יחד" ובמשרד הבטחון נשמו לרווחה. „עכשיו מודעי יחתום, הוד יצורף למועצת המנהלים כחבר וייבחר שם על־פי הנהלים ליושב־ראש", אמרו.

בדיוק בקטע הזה, „רגע לפני האישור", נכנס לתמונה השר ללא תיק משה ארנס שהתעשיה האווירית ו־20 אלף עובדיה „קרובים לליבו". לפני כחודש הודיע משה ארנס לראש הממשלה, שמיר, כי אם יצרף משה נסים את חתימתו לכתב־המינוי, הוא יתפטר מן הממשלה.

גורמים בטחוניים המקורבים לפרשה הארוכה והמזורה הזו הסבירו השבוע, כי השר משה ארנס פשוט „לא אוהב" את מוטי הוד, נוטר לו שנים רבות ומבקש לנקום בו אישית.

ההסבר פשוט לכאורה: בתחילת שנות השבעים, השלים הפרופסור להנדסה אווירונאוטית, משה ארנס, את מטוס „הערבה", פרי תיכנונו, והציע אותו לחיל־האוויר שבראשו עמד האלוף מוטי הוד (מקורבי הוד: „הערבה הוא ההישג היחיד של ארנס בכל שנות פועלו"). ארנס, שביקש להוכיח את יתרונות „הערבה", הבין כי אם ירכוש חיל־האוויר מספר מטוסים — עשויה עובדה זו לקדם את המכירות לעולם. מוטי הוד סירב לקלוט „ערבות" בחיל־האוויר, למורת־רוחו של ארנס. אגב, גם שלושה מפקדי חילות־האוויר שכיהנו ומכהנים אחריו, סירבו לקלוט מטוסים אלו.

עתה מבקש ארנס, בדרכו שלו, לנקום במוטי הוד ולחסום את דרכו לתפקיד הרם בתעשיה האווירית. „זה מוזר מאוד, קשה למצוא בהיסטוריה של הפוליטיקה הישראלית תקדים כזה, שבו שר מאיים להתפטר מהממשלה ומטיל את מלוא כובד משקלו נגד מינוי בחברה ממשלתית", אומרים מקורביו של הוד.

מיכשול נוסף בדרכו של הוד צץ מתוך התעשיה האווירית". שם טענו כי יש להיזהר ממינויו של הוד עקב עמדתו, הגורסת שישראל לא צריכה לייצר את „הלביא". מוטי הוד, כיהן עד לפני מספר חודשים כנציגה בישראל של יצרנית המטוסים האמריקנית „נורתרופ" שמתחרה עם „הלביא" בייצור מטוס עתידי עבור חיל־האוויר הישראלי. עובדה זו — אמרו בתעשיה האווירית — לא עומדת לזכותו של הוד לכהן בתפקיד היו"ר. השבוע ביקשנו לוודא

שישה חודשים יושב לו האלוף (מיל.) מוטי הוד, מפקד חיל־האוויר לשעבר בביתו, ומצפה ששר האוצר משה נסים יואיל לצרף את חתימתו לכתב המינוי הדרוש לו כדי להתקבל למועצת המנהלים של התעשיה האווירית.

מיום ליום מתחוור למוטי הוד כי הדרך לתעשיה האווירית רצופה מכשולים קרקעיים. מתחילת חודש יוני, שעה שקיבל עליו האלוף (מיל.) דוד עברי את תפקיד מנכ"ל משרד הבטחון והתפטר מראשות מועצת המנהלים של התעשיה האווירית, נמצא הקונצרן הענק שאמור לייצר את מטוס „הלביא", השנוי במחלוקת, בלי יו"ר מועצת המנהלים פעיל.

„דרך הייסורים" של הוד בדרכו לתפקיד החלה ביום ששר הבטחון, המופקד על התעשיה האווירית, הודיע כי רא"ל (מיל.) צבי צור (צ'רה) הוא המועמד שלו לרשת את עברי. ידידו הטוב וראש רשימתו („יחד") של מוטי הוד, השר עזר וייצמן הפעיל לחצים כבדים מאוד על שמעון פרס, תוך שהוא מבקש לכפות על רבין את מינויו של הוד לתפקיד. רבין התנגד, אולם בישיבה לילית של פורום „שריני" שלוותה בעקיצות ובהאשמות הדדיות. הואיל רבין „להתכופף" ולקבל את עמדתם של פרס ווייצמן.

צ'רה נעלב, הבין והמשיך בעיסוקיו השיגרתיים. בתחילת יוני השנה, הודיע רבין כי יפעל למנות את הוד ליו"ר מועצת המנהלים של התעשיה האווירית. רבין חתם על כתב המינוי ושיגר אותו את עמדתו של הוד בעניין „הלביא": „מה שאומרים זה קישקוש. מבחינתי, אין ויכוח וצריך לעשות את הטוב ביותר בתנאים שנוצרו. חמש השנים שבהם נתתי ייעוץ ל„נורתרופ" היו שנים שלא רצו לקבל ייעוץ שלי בארץ", אומר הוד.

אם כך, הכל תלוי עכשיו, למרבה האירוניה, בשר משה ארנס. מלחמת המחנות בתנועת החירות אינה מאפשרת לראש הממשלה, יצחק שמיר, „לאבד" את מישה, וכתב־המינוי מעלה אבק על שולחנו של שר האוצר בשל „ריב תנועתי".

מוטי הוד, בסך־הכל, אופטימי. בסוף הוא יהיה יו"ר מועצת המנהלים של התעשיה האווירית — הוא סבור — „זה רק עניין של זמן". לפני כשלושה שבועות נפגש הוד עם פרס, שחזר והבטיח „לפעול כדי לזרז את העניין". למפקד חיל־האוויר לשעבר נהיר עתה, שהדרך לתעשיה האווירית רצופה מכשולים.

מה יהיה הלאה? מוטי הוד בטוח שיתמנה בסופו של עניין לתפקיד. ואנו סבורים כי אם רבין היה מאוד רוצה למנותו, היה מקים קול צעקה ולא פוטר אותו ב„אני כבר חתמתי והעברתי הלאה".

קח תרמיל, קח מקל

[illegible] ונחשו את מי הזמין בית־הספר לקצינים [illegible] נמיצפה־רמון להופיע בערב צוערים [illegible] השבוע שעבר? את להקת פיקוד הצפון. [illegible] מקצה הארץ לקצה, באוטובוס צבאי [illegible] דרכים קשות ועקלקלות, אמונים על [illegible] „קום והתהלך בארץ".

[illegible] למה שיגיעו בזמן? מאות הצוערים של [illegible] הגיעו לבסיס בתום יום סיורי טבע [illegible] והתיישבו אחר־הצהריים באולם. [illegible] לזמרי הצפון. ההופעה נקבעה לארבע [illegible] והלהקה היתה אמורה להתייצב כפני [illegible] המקומי בשעה שלוש.

[illegible] והשמש שקעה לה במזרח [illegible] הצפון טרם נראה בנגב הדרומי. את [illegible] בינתיים, אקורדיוניסט מקומי. [illegible] בערב, עייפים ומותשים, הגיעו [illegible] להקת פיקוד הצפון בהרכב חסר מאוד [illegible] בלי לבקש סליחה על האיחור [illegible] וזקוקים לארוחה ולשעת הכנה [illegible] על הבמה ודרישות לגיטימיות של [illegible].

[illegible] הרת־תקרים, שאינו מתאים ליראת [illegible] צה"ל לזמריו, הורה אחד [illegible] שהיה מופקד על האירוע ללהקת [illegible] הצפון להסב אחורנית ולחזור צפונה. [illegible] אתם להקה צבאית, שתדעו לעמוד [illegible] של הופעות", הוא אמר להם.

[illegible] אגב, זה בכלל לא הזיז. סיפרו [illegible] שעת לילה המשיכו לישכת באולם [illegible] ולסכם את יום החינוך בשירה אדירה [illegible] אקורדיון. לקראת חצות „סיימה" [illegible] פיקוד הצפון את מסעה בארץ הקודש [illegible] יצאו ל„אפטר" עד למוחרת בצהריים. [illegible] „התהלך בארץ" זה שלהם.

● איפה עובר הגבול? [illegible] על חמפה הגדולה שהוצבה [illegible] ראש הממשלה, יצחק שמיר, [illegible] שריון בו צפה במהלך סיורו [illegible], משכו את עיניו של מזכיר [illegible] אליקים רובינשטיין. [illegible] על חמפה שכיסתה את איזור הדרום, [illegible] הגבול הבינלאומי של ישראל. חקו [illegible] על חמפה נגמר כ־3 [illegible] לפני איזור טאבה. [illegible] מיותר להזעיק אל חמפה את [illegible] רא"ל משה לוי. „הרמטכ"ל, [illegible] עובר הגבול", תמה רובינשטיין [illegible] רכנו על חמפה והרמטכ"ל השיב [illegible] „יש לנו כאן קצין מודיעין בעל [illegible] פוליטית; כשיש איזור שנוי [illegible] במחלוקת, צה"ל לא מתערב ולכן סימון [illegible] נשאר עד להכרעה בבוררות", [illegible] הרמטכ"ל.

המכתב שרבין אהב נורא

שר הבטחון, יצחק רבין, אהב מאוד את המברק שנשלח אליו בשבוע שעבר מאישיות בכירה מאוד בשטחים.

„המקרה המכאיב שעלה בחיי המנוח, תלמיד הישיבה בירושלים, הכאיב לנו מאוד והחריד את רגשותינו. אנו, בשם מועצת העיר ותושביה, מגנים מעשה נתעב זה וכל מעשה פלילי אחר אשר מוביל למחלוקת ושנאה בין שני העמים, הישראלי והערבי" — כתבה האישיות והוסיפה: „אנו קוראים לחיזוק רצועות הקירבה והדו־קיום בשלום בין העמים הוותיקים כדי להתייצב באהבה ובשלום בארץ השלום", נאמר במברק.

רבין, כאמור, אהב זאת. המברק היה הוכחה לכך שעיקרי מדיניותו ההולכת ותופסת אחיזה בשטחים אכן נושאת פירות, לפחות על נייר המברק.

פרשת נקש, הצביעות זועקת

ישראל מהווה ליהודי העולם מקור להשראה ולגאווה, ויותר מכל — מקור לביטחון. מאז הקמתה חשים יהודים באשר הם ותחושת הזדהות עם דרכה ומטרותיה של המדינה. עתה מתלווה לתחושה זו תחושה נוספת, לא פחות חשובה — תחושת הנרדפים מפני החוק אותו הפרו בארצות מושבם. שמואל פלאטו שרון מהווה דוגמה כמעט קלאסית לכך. כעת בא תורו של עוד יהודי עטור מצוות, ויליאם נקש. האשמה המוטחת כנגדו — רצח בכוונה תחילה — הוכחה מעל לכל ספק. השאלות שהתעוררו נוגעות לרקע לביצוע המעשה — לאומני או פלילי — וגם פירצה מצאו מקשי הקושיות בחוק ההסגרה הישראלי.

אם עבר אדם על החוק מסיבות של לאום או מחלוקת על רקע גזעני, פוטר אותו החוק הישראלי מלעמוד עדיין במדינה בה בוצעה עבירה, ומכאן שאינו בר־הסגרה. ויליאם נקש ידע לנצל יפה פירצה זו. במשך חודשים פרט בכלי התקשורת על נימי הלאומנות, כהזכירו לציבור את המניעים שהובילו ומובילים אנשים כמוהו לבצע את אשר ביצע. אנטישמיות קוראים לזה. ומי מאיתנו איננו מזדהה עם הנלחמים בחירוף נפש נגד אנטישמים עוכרי ישראל באשר הם?

אך לא זו הנקודה החשובה. אנטישמיות או לא — נקש נמצא חייב בדין בצרפת. וגם בישראל קבע בית המשפט העליון כי הוא בר־הסגרה. והנה, שר המשפטים שריר עושה פלסתר את החלטת בית המשפט העליון, ומוציא את נקש לחופשי. תחילה עוד דובר על כך שיירצה את עונשו בארץ. כעת כבר ברור הוא יתהלך חופשי כציפור. הזוהי מדיניות הממשלה: לחון פושעים יהודיים רק בשל היותם יהודים, שבמקרה הטוב הרגו או רצחו גויים אנטישמיים? הלארץ מקלט היינו? האם כך היינו נוהגים, המדינה ורשויות החוק, אילו גוי, צרפתי או אנגלי, היה רוצח יהודי על רקע אותם מניעים, ובורח לארצו שלו, מסתתר שם בוהות ברויה, ולאחר מכן נהנה מחסות אותה מדינה ויוצא לחופשי? ניתן לשער איזו זעקה היתה קמה כאן במקרה כזה.

בפרשת נקש הצביעות חוגגת, כשם שחגגה בשעתה במקרהו של פלאטו־שרון. ואנו עוד דורשים מאומות העולם לנהוג בנו יחס שווה וצודק...

אבי גרין, תל־אביב

כך נאבקים נגד האפרטהייד?

לפני כחודשיים הכריזה ממשלת ישראל כי היא מצטרפת להחלטתן של ארה"ב ומדינות מערב־אירופה, להטיל סנקציות על משטר האפרטהייד הנגועי בדרום־אפריקה. אולם בפועל, החלטה זו נשארה מס שפתיים מתחסד — ספורטאים ישראלים מוסיפים לשחק בדרום־אפריקה. האם לא חשבו העיתונאים שהיללו את מנסדורף על „הישגיו", כי בעצם החלטתו לשחק ביוהנסבורג הושיט את ידו למשטר גזעני, המדכא 20 מיליון בני אדם אך ורק בשל צבע עורם?

גם מרכז השלטון המקומי, המאגד את כל העיריות בישראל, שיגר משלחת לדרום אפריקה, כדי „ללמוד את דרכי השלטון המקומי שם". מה ילמדו חברי משלחת זאת — כיצד להקים רשויות מקומיות שיהיו מכשירי דיכוי לתושביהן, כמו סווטו ויתר עיירות השחורים בדרום־אפריקה?

אם באמת רוצה ממשלת ישראל להיאבק באפרטהייד, עליה להוכיח זאת במעשים ולא במלים ריקות מתוכן.

אסתר לויטן,
ארגון „ישראלים נגד אפרטהייד", ת"א

עונש מרתיע לנקמנים

קראתי בכאב על עובדת במפעל השטחים של חה"כ אברהם שפירא בנתיבות, שמנעה שריפה בהוריעה לממונים עליה כי שניים מעובדי המפעל עומדים להעלותו באש. מאז היא נתונה לאיומים והטרדות בלתי פוסקים ואינה מוצאת עוד טעם לחייה, מאחר שכולם מנדים אותה על שכך נהגה. היא חיה בחרדה מתמדת, בגלל איומים כי אם החשודים בהצתה יימצאו אשמים — הנקמה לא תאחר לבוא.

לדעתי, על שופט בית המשפט לראות את הנולד ובבואם לגזור עונש על הנאשמים יזהירו אותם כי אם יעזו לנקום, העונש עלול להיות הרבה יותר כבד. בטוחני שהדבר ירתיע אותם והם יחשבו פעמיים לפני שינסו לממש את זממם.

שרה בן־יהודה, חולון

המכתבים המתפרסמים לאחר עריכה לשונית וקיצורים, בשל חוסר מקום. קוראים הפונים למדור מתבקשים לכתוב בקצרה, בנושא אחד בלבד וברווחים כפולים בין השורות.

המערכת

רוח מדברית
מאת שלי יחימוביץ'

אין חקלאים בדואים

ביום ה', לפני כעשרה ימים, הוזמנו שני נציגי שבט אבו־כף שבנגב למשרד החקלאות בבאר־שבע. אחד הפקידים, סעיד אבו סיאם, הודיע להם כי הם משתמשים במים המיועדים לחקלאות בתור שתייה, ולפיכך תנתק „מקורות" את אספקת המים.

ביום ו' בצהריים כבר נותקו המים. 60 משפחות אבו־כף נותרו ללא מי שתייה. בשבת הזעיקו את יו"ר האגודה לסיוע והגנה על זכויות הבדואים, נורי אל עוקבי. אל עוקבי לא התבייש, התקשר לביתו של איש מקורות, והלה הורה להחזיר את אספקת המים לשבט.

בו ביום שבו המים לזרום. האיש, גד ברק, ביקש שהבדואים יסורו למשרדו ביום ראשון, כדי להסדיר את העניין. כמה מאנשי אבו־כף המבוגרים הגיעו לבאר־שבע ביום ראשון, תעו בדרך, עברו כמה משרדים שכולם נראו איכשהו דומים, וחזרו כלעומת שבאו.

כששבו לשבט — מצאו שם את עובדי מקורות, מנסים לנתק שוב את המים. התושבים בכו, התקוממו, הצליחו למנוע, זמנית, את רוע הגזירה.

נכון לעכשיו — המים בשבט אבו־כף מנותקים שוב. האגודה לזכויות האזרח נאותה להעניק סיוע משפטי לבדואים. אבל בתי־משפט עובדים לאט. כרגע יש באבו־כף 600 אנשים צמאים, 1000 כבשים ועיזים, ו־200 ראשי בקר שאינם מקבלים מי שתייה.

הטענה כאילו עברו אנשי השבט את המכסה המותרת להם — היא אבסורדית. בשיא פעולתו יכול הצינור לספק מים בו־זמנית רק לעשר משפחות.

שבט אבו־כף ממוקם באותם אוהלים הפזורים לצד הכביש שבין היישוב היוקרתי עומר לבין צומת תל־שוקת. אנשיו, כמו הרבה בדואים אחרים שסירבו לעבור לעיירות הצפופות ומוכות האבטלה שהקימו עבורם השלטונות, נדחסים בחלקות קטנות, לא מספקות, ומנסים להתקיים בהן. איש אינו מכיר בבדואים כחקלאים, וכאן שורש הבעיה. חקלאי בדואי הוא על פי רוב פורע־חוק. מבדואי טוב מצופה שיעבור לרהט או לתל־שבע, ויוותר על שאיפותיו הלא־רלוונטיות להיות חקלאי. מי שאינו מקבל עליו את הכלל הזה — סופו שהוא ומשפחתו ישארו ללא מים. ראה מקרה אבו־כף. אגב, האם היה מישהו מעז לנתק מים ליישוב יהודי בן 60 משפחות, שעבר על מכסת המים המוקצבת לו?

ניתוח כואב

למעלה מ־46 מיליון ש"ח, זה סך החובות של עיריית באר־שבע, מחציתו חבה העירייה לבנקים השונים, מהם נטלה הלוואות. זוהי תמציתו של דו"ח מבקר המדינה הדן בעיריית באר־שבע. בדו"ח — הסיפור הידוע. ניהול כושל, מנטאליות של אכול ושתה, כי מחר יסגרו הברזים, תנאי פרישה טובים באופן מעורר תמיהות, תמיכה בלתי־מבוקרת למוסדות השונים.

בדו"ח נאמר כי הצטברות החוב נעוצה בעיקר במחדליה של העירייה. בשנים שבין 1981 ל־1984, כך נאמר, נהנתה העירייה ממענקים והלוואות שנועדו לכיסוי חובות קיימים. העירייה לא השתמשה במענקים למטרות שלהן נועדו, ואף יצרה גרעונות חדשים: משרד הפנים ומס הכנסה אינם יוצאים נקיים. למשרד הפנים, כך נאמר, היתה אפשרות לדעת מה התרחש בעירייה. המשרד לא ניצל את נגישותו לחומר. מס־הכנסה איפשר לעירייה שלא לשלם חובותיה לו באופן שוטף, ולכן הגיעה לחוב עצום.

העירייה חתמה עם מנהל אגף המשק והנכסים, בלפור קיוויתי (כיום חבר מועצת העיר מטעם הליכוד), הסכם פרישה שבו קיבל הטבות מפליגות, הטבות שהענקתן לא היתה כלל בסמכות העירייה. הטבות כספיות מופלגות ניתנו גם לגזבר וליועץ המשפטי.

על־פי ההסדר בין העירייה לבין משרד הפנים, יינקטו כעת צעדים חריפים לחיסול הגרעון. נכסי העירייה (למשל: התחבורה התוך־עירונית) יימכרו, יפוטרו עובדים, יצומצמו תקנים, יועלו המיסים. העירייה תיהנה מהלוואה ממשלתית ומהלוואה בנקאית לכיסוי חלק מהחובות למס־הכנסה. בכל מקרה קשה להאמין, שניתן בכלל להתמודד עם חוב בסדר גודל כזה. זילברמן, ראש העיר שהחליף את נאווי, עתיד להיות מוחלף בחודשים הקרובים על־ידי מזכיר מועצת פועלי באר־שבע, בנץ כרמל. זאת על פי הסכם תוך מפלגתי בסניף העבודה בעיר. באר־שבע הוכיחה כבר שהסכמיה גמישים כגאר. נאמר כאן שלזילברמן, למרות ההסכם, יש עוד זמן רב בכהונתו זו. זילברמן, אם כן, הוא שיצטרך להתמודד עם הניתוח הכואב הצפוי לעירייה.

למות מכדור ברגליים

(המשך מעמוד 1)

קולם ולהצטרף למסע הסבל והמאבק שמנהלים „בני עמנו בשטחים ובגולה", שכן לכל חלקי העם הפלשתינאי מציאות וגורל אחד.

בכרוז שלהן מתארות שתי התנועות את רצח שני הסטודנטים בביר־זית כ„טבח נוסף בשורת מעשי הטבח השחורים של הציונים". כמי שעוקב אחרי פעילותן של התנועות הפוליטיות ברחוב הערבי יכול אני להעיד, שהרבה זמן לא ידענו ולא שמענו על תגובות כה חריפות ובוטות. תגובתה של חד"ש אינה נופלת במסריה ובחריפותה מתגובותיהם של חוגים אחרים ברחוב הערבי. חד"ש החליטה לקיים בשבת הבאה הפגנה המונית בנצרת. היא אף דחתה את קיום ההפגנה מיום ו', כפי שנקבע תחילה, לשבת, כדי להבטיח השתתפות המונית.

בגילוי דעת שהוציאה הנהלת חד"ש נאמר, שהאוכלוסיה הפלשתינית בישראל לא תעבור לסדר היום על רצח שני הסטודנטים מביר־זית והנער ממחנה בלטה. גם אצל חד"ש לא היינו רגילים לסגנון חריף כל כך. דומה, שלא במקרה משתמשת חד"ש במונח „האוכלוסיה הפלשתינית בישראל" במקום „האזרחים הערביים בישראל". בכך היא להפגין את שותפות הגורל והזיקה בין האזרחים הערבים בישראל לבין תושבי השטחים.

ההודעה שפירסם ח"כ מוחמד ותד, בה נאמר שתקופתו של שר הבטחון יצחק רבין מצטיינת, בניגוד להכרזותיו, בריבוי ההרוגים והמגורשים מן הגדה, מבטאת נאמנה את הלך הרוחות בקרב הציבור הערבי בישראל.

אחריותו של רבין למדיניות היד הקשה מהווה גורם לזעם בקרב האזרחים הערבים בישראל. אילו היה הדבר קורה בימי ממשלת הליכוד, ובהיותו של אריאל שרון שר הבטחון, היו אולי ערביי ישראל פחות מופתעים, ופחות אגרסיביים. משר כמו רבין, שהתיימר פעם לזכות בהתמודדות על ראשות הממשלה בתמיכתם של חברים ערבים במרכז „העבודה", הם מצפים שינהיג מדיניות יותר ליבראלית ואנושית.

מעלליות ארנסט יפת

בית קטן בשיכון צמרת

לקנות ב־45 אלף, למכור בחצי מיליון דולר

בימים אלה, כאשר היו"ר לשעבר של בנק לאומי ארנסט יפת מציע למכירה את הקוטג' שלו בשיכון צמרת בתל־אביב, כדאי להזכיר את ההיסטוריה של הקוטג' הזה — ולו רק בשל כך שעד היום לא נעשה דבר בעניין על־ידי מועצת המנהלים של בנק לאומי וכל הרשויות המוסמכות.

הקוטג' בו התגורר יפת, ברחוב רבין 20 בתל־אביב, נבנה ב־1962 והיה רכוש בנק לאומי. כאשר בנק לאומי התכוון למכור ליפת את הקוטג' הוא פנה לשמאי מיכאל רוטשטיין וביקש הערכת שווי. ב־14 ביולי 1977 קבע השמאי כי שוויו הפיסי של הקוטג' הוא 1,140,960 לירות (120,000 דולר), וכי מחיר השוק שלו 1.3 מיליון לירות (137,000 דולר). הבניין מתואר כקוטג' דו־משפחתי עם סלון גדול, 4 חדרי שינה, מקלט, מוסך, חדר נוסף בקומת הקרקע מחסן ומרפסת גדולה.

כעבור כחצי שנה, ב־1 בינואר 1978, נמכר הקוטג' ליפת תמורת 720,000 לירות (כ־45,000 דולר). הבנק חוזר וטוען מאז, כי המחיר נקבע על־פי הערכת שמאי בלתי תלוי, וכי כל התהליך נעשה כחוק. אולם ההפרש הגדול הזה בין הערכת השווי של רוטשטיין לבין המחיר שנקבע בפועל מעורר תמיהה. יש להזכיר גם, כי מאחר שהבית לא נמכר ממוכר־מרצון לקונה־מרצון, הרי שעל ההפרש צריך לחול מס שבח, שעל הבנק לשלם, ומס הכנסה, החל על ארנסט יפת.

כל הסיפור, המתועד במסמכים שהגיעו ל„על המשמר", פורסם לראשונה ביוני 1984 ומאז הוזכר פעמים רבות, אולם בבנק לאומי ממשיכים לטעון — „הכל נעשה כחוק". עכשיו פורסם שיפת מבקש למכור את הקוטג', לאחר שקנה דירה ב„מגדלי דוד" ב־550 אלף דולר. ככל הידוע, יפת מבקש תמורתו לפחות כחצי מיליון דולר, כלומר פי עשרה מהמחיר בו קנה ב־1978.

השאלה שנותרה היא, היכן כל הרשויות — המפקחת על הבנקים, מס הכנסה, הרשות לניירות־ערך, היועץ המשפטי לממשלה וכל האחרים. לאחר פרסומים רבים בשנתיים וחצי האחרונות, שלח רואה החשבון שמחה שנקר את פרטי המכירה ליועץ המשפטי באמצע חודש אוקטובר השנה, ובתחילת נובמבר אף העביר ליועץ המשפטי את המסמכים המתעדים את המכירה. לדברי שנקר, היועץ המשפטי טרם טרח להגיב על פנייתו.

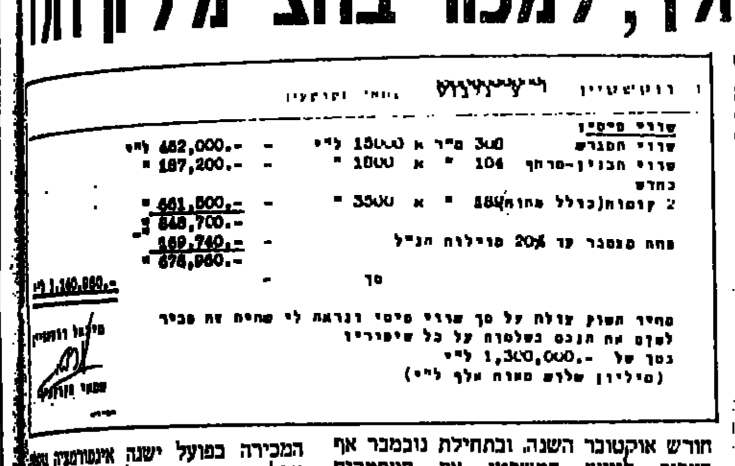

רוטשטיין ר' שמאי מקרקעין

שווי פיסי
שווי המגרש 300 מ"ר א 1500 ל"י 462,000.- ל"י
שווי הבנין־מרתף 104 " א 1800 " 187,200.-
כחדש
2 קומות (כולל מחסן) 184 " א 3500 " 661,500.-
848,700.-
פחת מצטבר עד 20% פרילות הנ"ל 169,740.-
678,960.-
1,140,960.- ל"י

מחיר השוק צולח על סך שווי פיסי ונראה לי שהיה זה סביר לסכם את הנכס בשלמות על כל שיפוריו בסך של 1,300,000.- ל"י
(מיליון שלוש מאות אלף ל"י)

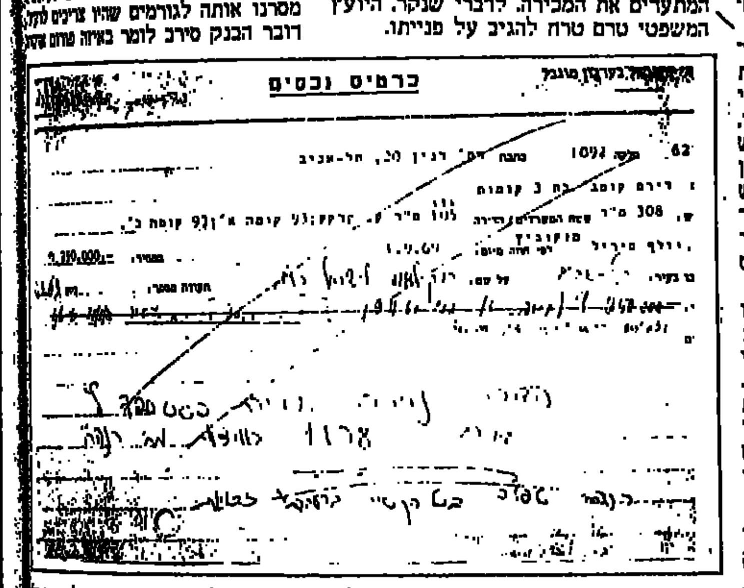

כרמים נכסים
רח' רבין 20, תל־אביב

דובר בנק לאומי אמר אתמול: „האינפורמציה שבידך איננה מלאה. בין הערכת השמאי מיכאל רוטשטיין לבין המכירה בפועל ישנה אינפורמציה נוספת, אבל הבנק אינו חייב למסור אותה לעיתונות. מסרנו אותה לגורמים שהיו צריכים לקבל. דובר הבנק סירב לומר באיזה שלב נעשתה המכירה אולם הדגיש שוב, שהכל נעשה על פי הנוהלים המקובלים".

אורי נחשון

גלגלי הבורסה

הכסף זרם לצמודים

אתמול נרשמו עליות בשוק איגרות החוב ובמניות ההסדר. בעוד שבמניות החופשיות נמשכה מגמת הירידה וערך השוק שלהן ירד ב־1.13%. לעומת זאת עלה ערך השוק של מניות ההסדר, ב־0.02%. איגרות החוב הצמודות למדד עלו ב־0.38% בממוצע והצמודות למט"ח ב־0.68% בממוצע.

ההיצעים והירידות במניות החופשיות מוסברים בהזרמת כספים ע"י קרנות נאמנות, למלווה קצר מועד, שהמחזור בו היה אתמול גדול פי שניים ויותר מאשר בשוק המניות ובשוק איגרות החוב גם יחד.

הציבור השקיע אתמול מיליון ש"ח בקרנות הנאמנות של בנק הפועלים, בעוד שבאחרות היה איזון בין הפדיונות לבין ההשקעות.

במלווה קצר מועד נעו התשואות החודשיות בין 1.53% ל־1.64% ותשואות השנתיות בין 20.00% ל־21.50%, תוך מחזור גדול של 32 מיליון ש"ח.

הדולר השחור נע בין 1.47 ל־1.49 ש"ח.

בנק ישראל יציע היום לציבור במיכרז שתי הנפקות נוספות של איגרות חוב צמודות למדד. בערך נקוב כולל של 30 מיליון ש"ח, מזה 20 מיליון ש"ח מסוג „שגיא" לחמש שנים, במחיר המינימום של 88.5 ש"ח, ו־10 מיליון ש"ח מסוג „גליל" לתשע שנים, במחיר המינימום של 82% מערכן הנקוב.

בשוק המניות ירדו אתמול 200 שערים, לעומת 63 שעלו ו־116 שנשארו בלי שינוי, מהן ירדו 29 ב־5% ויותר. נרשמו 2 „קונים בלבד" ואף לא 1 „מוכרים בלבד". המחזור הסתכם ב־10 מיליוני ש"ח, מזה 2.4 מיליון ש"ח במניות ההסדר.

במניות ההסדר היתה מגמה מעורבת. לפועלים ש' היה עודף ביקוש, שסופק ללא שינוי שער. במניות בל"ל היה עודף היצע, שנקלט ללא שינוי בשערן. עודף הביקוש להן הסתכם ב־350 אלף ש"ח. תשואותיהן השנתיות נעו בין 15.70% (המזרחי ש') לבין 15.85% (אי די בי רג'). הפועלים ש' — 15.83%. הפועלים מ' — 15.80%. בל"ל — 15.84%.

במניות הבנקים המסחריים שמחוץ להסדר נרשמו רק ירידות שערים: אוה"ה — 8.9; הספנות 0.5 — 1.8; כללי מ"ר 1 — 2.5; פ"ב' — 1.1. במניות הבנק הבינלאומי היה היצע, שנקלט ללא שינוי בשערן.

במניות החופשיות בלטה הירידה ב־15.0% במניות „אטאס". ב־10% ירדו: קריסטל, המסלול, אמריק' נפט 1, אמריק' נפט 5. לעומתן עלו ב־10%: רסקו מב', רסקו מ"ר. משכן ירדה ב־5.5%. טפחות רג' ירדה ב־1.8%. הסנה ירדה ב־1.5%. כלל סחר עלתה ב־2.4%. שופרס ב' ירדה ב־0.9%. קונסורטיום 5 ירדה ב־2.7%. דרוקר זכ' 5 ירדה ב־3.7%. נכסים בנין ירדה ב־3.0%. הכשרת הישוב ירדה ב־1.7%. דנבק ש' עלתה ב־1.0%. דובק מ' עלתה ב־1.1%. יצהר 1 ירדה ב־3.2%. יצהר 5 עלה ב־0.2%. עלית עלתה ב־0.2%. עסיס עלתה ב־0.5%. שמן עלתה ב־3.1%. ארגמן ירדה ב־2.7%. לורדיה 1 עלתה ב־1.8%. פולגת 4 ירדה ב־2.3%. אורדן 1 ירדה ב־7.3%. אלקטרה 5 ירדה ב־4.3%. אליאנס עלתה ב־3.8%. טבע ירדה ב־2.0%. ים המלח ירדה ב־0.6%. מפעלי נייר ירדו ב־0.4%. כור ירדה ב־2.0%. במניות אינקובה הפסיקה הבורסה את המסחר בגלל הביקושים החריגים להן.

בשוק איגרות החוב היו עליות שערים — עד 2% בצמודות למדד ועד 0.5% בצמודות לדולר. המחזור בשוק האג"ח הסתכם ב־4.8 מיליון ש"ח. לאג"ח „נכסים ובנין" סדרה א' היה ביקוש גדול של 200 אלף ש"ח, שאוזן בעלייה של 0.6%, תוך מחזור של 10 אלף ש"ח.

„אינקובה" הודיעה כי נוצרה אי־בהירות בקשר למניות החברה ולא ניתן לקיים בהן מסחר תקין, על חידוש המסחר תפורסם הודעה נפרדת.

„הסנה" קיבלה החלטה על הגדלת הונה הרשום ב־70 מיליון ש"ח, מ־30 מיליון ל־100 מיליון ש"ח.

הבנק הבינלאומי החליט לחלק דיווידנד ביניים נוסף במזומן בשיעור של 155% שישולם ב־3.12.86. ב־25.9.86 שילם הבנק דיווידנד ביניים במזומן בשיעור של 30% וב־18.12.86 ישולם דיווידנד ביניים נוסף במזומן בשיעור של 55%.

„פי.בי." החליטה לחלק דיווידנד ביניים נוסף במזומן בשיעור של 200%, שישולם ב־30.12.86. ב־28.10.86 שילמה דיווידנד ביניים במזומן בשיעור של 40%. ב־22.12.86 תשלם החברה דיווידנד ביניים נוסף במזומן בשיעור של 73%.

חברה להשקעות ונכסים הודיעה שאהרון מאיר התפטר מתפקידו כחבר מועצת המנהלים וכיו"ר מועצת המנהלים של החברה. החל ב־4.12.86.

„אלקטרה" החליטה להגדיל את הון המניות הרשום שלה מ־450 אלף ש"ח ל־5 מיליוני ש"ח ולחלק מניות הטבה בשיעור של 500%.

„אמישרי" הודיעה כי בתקופה שהסתיימה ב־30.9.86 הגיע הפסדה הנקי לכ־14 אלף ש"ח, לעומת 106 אלף ש"ח בתקופה המקבילה אשתקד וכ־285 אלף ש"ח בשנה שנסתיימה ב־31.3.86.

אלחנן [illegible]

15.5 מיליון מובטלים במדינות השוק

דנמרק היא כיום היקרה שבין 12 המדינות חברות השוק המשותף — כך עולה [illegible] שפורסם באחרונה מטעם [illegible] האירופי. סל המוצרים שהוכן [illegible] השוואה ניתן לרכוש בפורטוגל ממחצית מחירו בדנמרק. יוון [illegible] במחיריה הנמוכים אחרי פורטוגל [illegible] מערב גרמניה אינה רחוקה מדנמרק [illegible] מדד יוקר ה„סל" מצביע על [illegible] הבאה:

פורטוגל — 196, יוון — 230, ספרד — [illegible] 249, בריטניה — 283, איטליה — [illegible] לוקסמבורג — 298, אירלנד — 316, [illegible] — 324, הולנד — 335, צרפת — [illegible] מערב גרמניה — 373, ודנמרק — 414.

יפן, הנחשבת היום כמלכת היוקר [illegible] עם 490 נקודות בראש הלוח ואילו ארה"ב [illegible] שער הדולר ירד פלאים, נמצאת כאן [illegible] 354 נקודות.

המדינה בה האינפלציה בין חברות [illegible] היתה הנמוכה ביותר במרוצת שבע [illegible] האחרונות היא הולנד. שם עלו [illegible] בתקופה זו ב־19.4 אחוז בלבד, כאשר [illegible] עשיריות האחוז ממערב גרמניה [illegible] ופורטוגל היתה אינפלציה גבוהה [illegible] בסיס של 100 נקודות ב־1980 [illegible] יוון עם 324.4 נקודות, ופורטוגל [illegible] נקודות.

מספר מחוסרי העבודה, הכולל [illegible] השוק עבר את 15.5 המיליון, [illegible] 15,772,000 מובטלים. את הרשימה [illegible] נוטלת בריטניה, עם 3,332,900 [illegible] ממדי האבטלה הקטנים ביותר [illegible] — 76,900 מובטלים בלבד.

עלי כהן

מן הגלריה הכלכלית

לא כלכלי ולא אסתטי

באחרונה התברר שוב כי ישראל תופסת מקום מכובד למדי בייצור וביצוא נשק לסוגיו. להצדקת יצוא נשק מישראל הושמעו לא מעט נימוקים, שהעיקריים בהם: כולם עוסקים בכך; מדינה המקדישה חלק גדול ממשאביה לביטחון אינה יכולה להימנע מאספקה עצמית ופיתוח סוגי נשק, לכן כדאי לה גם לייצא את העודפים; יצוא הנשק רווחי, וגם בתעשיות האזרחיות ישנן בעיות לא מעטות; לכסף אין ריח וכיו"ב נימוקים.

אולם אין להתעלם מכך שיצוא נשק וציוד צבאי הוא יצוא בעייתי, לא רק מן ההיבט המוסרי והרגשי שהוא מעורר, אלא גם מבחינה כלכלית־מסחרית.

משר ייצור גדול מדי, מעבר לצרכי ישראל, דוחף לשימוש במוצרים לשם איומים, לשם מלחמות ולשם יצוא בכל מחיר, על מנת לקיים את המערכת. לפיכך, לעתים מיוצאים נשק וציוד צבאי במחיר מסובסד. הסיבסוד נעלם בין שתי מערכות מחירים שונות; בין אספקה מקומית, עליה זוקפים את כל הוצאות המחקר והפיתוח לבין היצוא, הנמכר במחיר השוק ללא זקיפה כזאת.

השוק של יצוא נשק הוא מצומצם, לרוב בין־ממשלתי, למעט קבוצות גרילה. עיקרו של שוק זה סגור בפני ישראל. מדינות נאט"ו רוכשות נשק רק ממדינות החברות בברית. מדינות ברית וארשה לבטח לא ירכשו נשק מישראל. גם יתר מדינות אירופה פונות בדרך כלל לספקים יותר אמינים. לכן ישראל נדחפת לשוק השולי, של מדינות אמריקה הלטינית, אפריקה ואסיה. בדרך כלל מדינות אלה הן נעדרות כושר תשלום ומשיגות את הנשק מאחת המעצמות, כמתנה או באשראי לזמן ארוך.

לכן יצוא הנשק הישראלי מגיע בעיקר לאותן מדינות או לאותם גופים שהמעצמות הגדולות אינן מוכנות לסחור איתן מסיבות פוליטיות, כמו לדוגמה דרום־אפריקה, הקונטראס בניקרגואה או מדינות בעלות משטר רודני ורודני אחר באמריקה הלטינית. למכירות מסוג זה יש מחיר פוליטי כבד למדי והן עשויות להשפיע בכיוון שלילי על דעת הקהל כלפי ישראל בארה"ב ובאירופה, שישראל תלויה בהן לא במעט.

כך נדחפת ישראל גם להשתתפות במבצעים חשאיים, שחשאיותם נובעת מכך שלא יכלו לעבור במוסדות הייצוגיים בארה"ב, כמו עסקות הנשק עם אירן, מכאן, שהעצות כי ישראל לא תיכנס לעסקות החוצות בין הממשל לבין הקונגרס הן עצות סרק, כי הממשל זקוק לישראל אך ורק בנושאים בהם הוא נאלץ לעקוף את הקונגרס, בנושאים בהם חופש פעולתו מוגבל.

ישראל הקימה תעשייה בטחונית ענפה הכוללת מפעלים רבים, החל מאלביט, סולתם, רפאל, תדיראן, התעשייה האווירית, אורדן, ציקלון, מספנות ישראל, מנועי בית־שמש ועוד. כיום רוב המפעלים נתונים בקשיים והפסדים וככל שיהיה צורך לקצץ בתקציבים הציבוריים, מפעלים אלה יפגעו. מערכת הביטחון צמצמה את הזמנותיה מכמיליארד דולר לכ־500 מיליון דולר לשנה. עצם הצמצום הזה בהזמנות דוחף את המפעלים לקבל כל עיסקה, לשנות, כפי שפורסם, תעודות יעד באמצע הדרך, ולעשות מניפולציות שונות, באישור השלטונות ובלעדיו. בישראל רשומים כבר 800 סוחרי נשק, מספר רב למדי במדינה קטנה כזאת. נוסף על יצוא הנשק התפתח גם יצוא של ידע בטחוני בצורת יועצים ומאמנים, לא תמיד במקומות הסימפטיים ביותר בעולם.

באותו זמן פיתחה יפאן תעשיית אלקטרוניקה ומיחשוב אזרחיים והגיעה להישגים עצומים. קשה לדעת מה היה כיום מעמדה של ישראל, אם הסכומים שהוקדשו למו"פ בתחום הצבאי היו מוקדשים למו"פ בתחום האזרחי; קרוב לוודאי שמצבנו היה טוב יותר. כל זה אמור מבחינה כלכלית, ובלי להתחשב בהיבטים המוסריים והאסתטיים, שגם להם יש באיזה שהוא מקום מחיר.

הלמ"ס כמכשיר תעמולה

מדד סך התשלומים ברוטו למשרת שכיר בחודש
במחירים קבועים (1978 = 100)

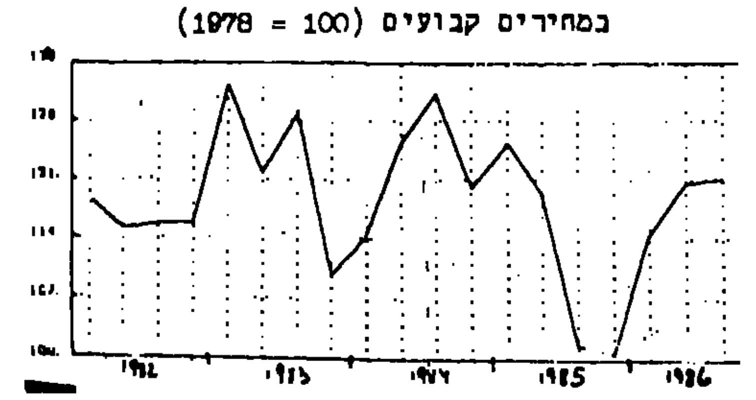

השכר הממוצע במשק למשרת שכיר היה גבוה ביולי־ספטמבר ב־19% מאשר בתקופה המקבילה אשתקד, מבשרת הכותרת של הודעת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. כותרת הלשכה הועתקה על־ידי רוב העיתונים, ללא מיון המידע וללא התייחסות עניינית. הלשכה שכחה משום־מה לציין, כי בחודש יולי־ספטמבר 1985 השכר ירד ב־17 אחוז בהשוואה לאפריל־יוני 1985, וב־23.2 אחוז בהשוואה לינואר־מארס אותה שנה. כלומר, השכר עדיין נמוך בכאחוז אחד בהשוואה לרמת השכר שהיתה נהוגה במחצית הראשונה של 1985, לפני הפעלת המדיניות הכלכלית החדשה, ששחקה את השכר בכ־25 אחוזים.

השכר ברבעון הנדון נגיע ל־131.4 נקודות השוואה ל־100 = 1978. במשך 8 שנים אלה נרשמה גם עלייה בפריון הייצור והעבודה בשיעור המתון של לפחות 2 אחוזים לשנה. במקרה הטוב, השכר ליחידת תוצר בסקטור העסקי לא השתנה כלל; במקרה הגרוע, עוד ירד. בשנים 1983 ו־1984 השכר היה גבוה מאשר ב־1986, למרות העובדה שב־1983 נרשם בישראל השכר הגבוה ביותר.

בולטת שחיקת השכר בשירותים הציבוריים, חשמל ומים, שהגיעו לרמת השכר הנמוכה ביותר בשנות ה־80, גם העובדים השכירים בחקלאות לא הצליחו להדביק את מלוא השחיקה; ככל הנראה, רובם פועלים ערביים מהשטחים.

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה חייבת להימנע ממתן כותרות בוטות בכיוון אחד, הנעדרות משמעות סטטיסטית לצרכים פוליטיים של האוצר או לצרכים פוליטיים כלשהם. אחרת, אמינות המוסד עשוייה להיפגע קשות.

צבי טימור

מבזקים כלכליים

● בנק דיסקונט הודיע על שיפור התשואה לחוסכים בתוכנית החיסכון „יתרון רב תשואה". במסגרת תוכנית זו יהיו שני מסלולי חיסכון — הארוך לתקופה של ארבע שנים וחצי (54 חודשים) ומסלול קצר לתקופה של 25 חודשים. שיעור התשואה השנתית למפקידים חדשים לטווח של 54 חודשים יהיה 6%, ולתקופה של 25 חודשים 5%.

● 3 מיליון דולר יושקעו בשנה הקרובה בפיתוח ענף הפטריות בקיבוצי הגליל העליון. כיום מייצרים חמישה קיבוצים בגליל העליון 350 טון פטריות מסוג „ירדן". בבתי גידול מיוחדים, ובעקבות ההשקעה הנוספת אמורים להצטרף לענף עמיעד ועתיר־יהון וזה 15 קיבוצים נוספים וכמות הפטריות המיוצרות בגליל העליון תגדל ל־1,500 טונות בשנה. לאחר סיום השקעה זו מתוכננת עוד השקעה של מיליון דולר, שתביא להכפלת היקף ייצור הפטריות בקיבוצי הגליל העליון.

● החל מהשבוע ועד 31.12.86 ניתן יהיה לרכוש יחידות בקרנות אג"ח שבניהול „אמפי־שא" — אופיר, שמיר, תרשיש, צמיד, ועולה במחיר מופחת — 50% הנחה משיעור ההוספה. המבצע מתקיים בקרנות המתמחות באג"ח צמודות. שמיר ותרשיש, וכן בקרנות צמיד ומגולה — בהן מרכיב אג"ח צמודי מדד הינו גבוה.

● לא יוטל עיקול על כספי הסיוע שהובטחו לקבלנים — כך סוכם בפגישה שקיים סגן ראש הממשלה ושר הבינוי והשיכון דוד לוי עם שר האוצר משה נסים. כזכור, החליט באחרונה מס הכנסה לעקל את הקרנות מכספי הסיוע שאישרה הממשלה לענף הבנייה, צעד שהיה מעמיד בספק את מילוי התחייבויותיהם של קבלנים רבים כלפי לקוחותיהם. בעקבות החלטת מס הכנסה פנה שר השיכון לשר האוצר בדרישה לבטל החלטה זו. השניים סיכמו עוד, כי על הקבלנים להגיע להסדר תשלומים בגין חובותיהם למס הכנסה.

● בחודש נובמבר נדרשו כ־72 עובדים ישראלים לחו"ל, לעומת 82 מישרות בחודש הקודם. כך עולה מסקר „מנפאואר" המתבסס על מודעות „דרושים" בלוחות הגדולים. נדרשו 23 שליחים ציוניים, מורים ועובדי חינוך, 20 מנהלים לחברות, לשיווק ואחזקה, לחקלאות ולבניין ו־12 עובדי משק לאוסטרליה. כן נדרשו מהנדסים, מנתח מערכות, אנשי אבטחה, סוכני מכירות ומטפלות.

● בנק המזרחי החל להפעיל תוכנית חיסכון בהפקדות חודשיות לשנתיים ויותר. „צמוד ביטוח למתמיד", המקנה לחוסכים הצמדה מלאה, ריבית צמודה וביטוח חיים חינם עד 80,000 ש"ח.

● יצוא חברת „אלקטרה" בשנת 1986 יסתכם בכ־8.5 מיליון דולר, גידול של כ־35% לעומת אשתקד (6.3 מיליון דולר). העלייה החדה באה בעקבות העמקת החדירה ביצוא מזגנים ותנורי אפייה ובישול לשווקים החדשים היציבים באירופה ובארה"ב. וכן בעקבות יצוא מעבר למצופה למדינות העולם השלישי. כך למשל מומשו תחזיות היצוא של יחידות גג למיזוג אוויר לרשת „מארקס אנד ספנסר" ונמכרו תנורי בישול ואפייה המשלבים גאז וחשמל באנגליה, עלה נתח שוק החברה במזגני חלון בגרמניה, ובמקביל נמשך יצוא המזגנים לקאמרון ולניגריה.

● הוועדה המנהלת של חברת העובדים אישרה את מינויו של צבי אלדרוטי ליו"ר מועצת המנהלים של קונצרן „תיעוש". צבי אלדרוטי מחליף את עמירם סיוון, שפרש מתפקיד יו"ר „תיעוש" לאחר שמונה ליו"ר הנהלת בנק הפועלים.

צבי אלדרוטי, יליד תל־אביב (1934), נשוי ואב לארבעה, סא"ל (מיל.). הוא בוגר אוניברסיטת חיפה, בוגר המכון המרכזי לניהול לסגל המינהל הבכיר של נציבות שירות המדינה.

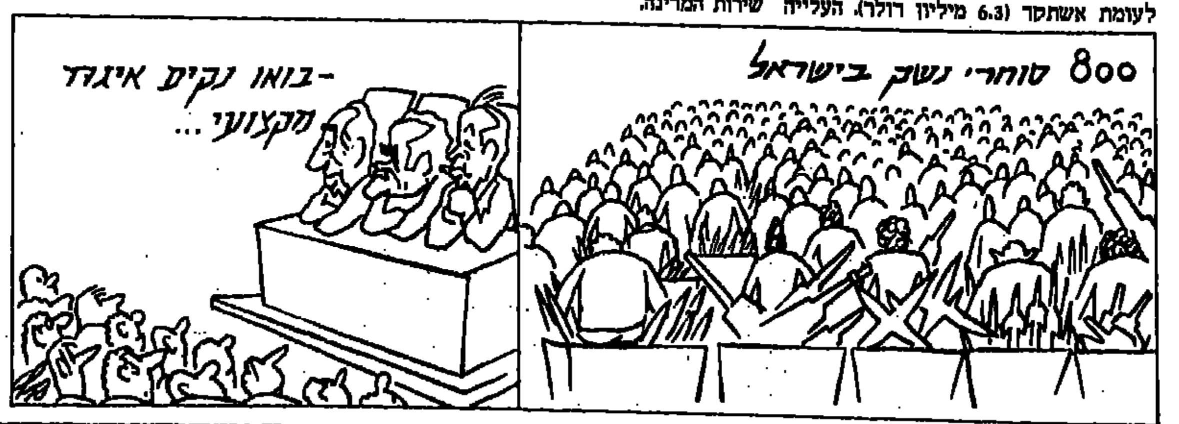

מלחמת הקפה גוברת

משרד התעשייה והמסחר וחברת „עלית" הגיעו באחרונה להסדר חדש של פיקוח על מחירי הקפה. על־פי ההסדר, שיופעל למשך שנת ניסיון אחת, יבדוק משרד התמ"ס את מחירי הקפה, לפי מחירי הבורסה בעולם, כל חודשיים. בבדיקה זו ייקבע ממוצע מחירים, על־פי יחס של סוגי קפה שונים, ערביקה ורובוסטה. שינויים במחירי הקפה בעולם באחוזים בודדים, כלפי מעלה או כלפי מטה, ייספגו בתחשיב ולא יגרמו שינוי במחירים לצרכן. שינויים קיצוניים יותר יחייבו את משרד התעשייה לאשר שינוי במחיר.

ב„עלית" מקווים, שהסדר זה ימנע מצב שנוצר בעקבות המשבר ביבולי הקפה בברזיל, לפני כשנה, שהביא לעלייה תלולה במחירי הקפה בעולם. בחברה מזכירים, כי העלאת המחירים שאושרה להם על־ידי משרד התמ"ס בעקבות המשבר העולמי באה באיחור של כמה חודשים.

בינתיים התרבו החששות של ראשי „עלית" מיבוא קפה נמס על־ידי „כור", העומד להגיע לשווקים תוך כשבועיים. אחת מחברות־הבנות של „כור סחר", „סולור", תייבא בשביל מפעל הקפה „ברמן" במזכרת־בתיה קפה נמס מברזיל, והוא ישווק באמצעות „מטע". ב„כור" אומרים, שהחוזה ההתחלתי הוא בהיקף של מיליון דולר. ה„קפה" ישווק תחת השם „הלום", ונודע שבתחילת ינואר ייפתח מסע פרסום בהיקף גדול למכירתו. ב„עלית" מודאגים ממסע פרסום זה, כיוון שהיקף הפרסום של הקפה הנמס המיובא המשווק כיום הוא קטן ביותר וכניסת „כור" לשוק, עם מסע פרסום גדול, עלולה לערער את מעמדה של „עלית" בתחום הקפה הנמס. חלקה של „עלית" בשוק הקפה הנמס ירד בשנים האחרונות מ־90 ל־75 אחוזים. ב„עלית" רוגזים על כך שדווקא ההסתדרות היא הנושאת את דגל היבוא. לדברי שמואל פרנקל, מנהל השיווק של „עלית", בקפה נמס יש עודף ייצור, והיבוא של „כור" מסכן את פרנסתם של העובדים במפעל „עלית" בבית שמש (קפה נמס מיוצר בשלושה מפעלים: בצפת, לוד ובית שמש). כאשר נודע לעובדים על כוונת „כור" לייבא קפה, הם פנו למזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר ומחו על כך. „לא יתכן שזוהי מטרת הסתדרותנו, ואנו מצפים ממך לדאוג לכך שהמעשה הזה לא ייעשה, כדי שנוכל לפרנס את משפחותינו", כתבו העובדים לקיסר לפני כחודש.

ב„עלית" משתמשים עכשיו בקלף של בית־שמש, הנמצאת בכותרות בגין מפעל המנועים בעיירה, ומזכירים שהיבוא מסכן את 60 עובדי המפעל במקום — „אם נאלץ לצמצם את הייצור, זה יהיה המפעל הראשון שייפגע". אולם מנהלי „עלית" מבינים ש„כור" לא תחזור בה מכוונתה לייבא קפה, וכבר השקיעו במפעל בצפת כמיליון דולר בקו לייצור אריזות זכוכית כדי להתמודד עם הקפה שתייבא „כור".

ב„כור" אין מבינים על מה כל ההתרגשות. יש בארץ תחרות חופשית, ובכל פעם שמנסים לערער את המונופול של „עלית", מקימים צעקה גדולה — אומרים בקונצרן ההסתדרותי.

אורי נחשון

ביזור סמכויות בסניפי בל"ל בחו"ל

אלי הורוביץ, יו"ר הדירקטוריון של בנק לאומי, נבחר ליו"ר בנק לאומי ניו־יורק ודוד פרידמן, ראש החטיבה הבינלאומית של בנק לאומי, נבחר ליו"ר בנק לאומי קנדה. שניהם התמנו בעקבות התפטרותו של ארנסט יפת מתפקידים אלה. את מקומו של יפת בראש הבנקים באירופה תפס מרדכי איינהורן, מנכ"ל ראשי בבנק לאומי.

יצויין, כי במינויים החדשים ניתן לראות מגמה של ביזור סמכויות, לאחר שיפת שלט בבנק באופן בלבדי.

במסגרת מדיניות קבוצת בנק לאומי, להגביר את עצמאות החברה „ניירות ערך והשקעות", צורפו לדירקטוריון החברה שלושה דירקטורים חיצוניים: ד"ר ד. גבעולי, ראש החוג לחשבונאות באוניברסיטת תל־אביב, ז. גרופל, מרצה לחשבונאות בבר אילן ו. רדושיצקי, מנכ"ל מפעלי הסריגה „עמק".

חברת „ניירות ערך והשקעות" חברה בבורסה לניירות ערך בתל־אביב ועוסקת בכל תחומי ההשקעות בנכסים פיננסיים, ובנק לאומי מבקש להעביר אליה את כל הייעוץ במניות, כדי להוציאו לחלוטין מתחומי הבנק.

א.נ.

משכנתאות מוגדלות בבנה"פ

בנק הפועלים הודיע על מתן משכנתאות מוגדלות לדיור. בסכום כולל של עד 50 אלף ש"ח. ההלוואות ניתנות לתקופה של עד 10 שנים, בתנאי הצמדה למדד ובריבית צמודה בשיעור 13 אחוז לשנה.

גובה המשכנתא יגיע עד 50 אחוז מערך הדירה הנרכשת. בדירות חדשות ייקבע ערך הדירה לפי חוזה הרכישה ובדירות מיד שנייה — לפי הערכת שמאי.

המשכנתאות המוגדלות כוללות הלוואה משלימה בסכום של עד 22.5 אלף ש"ח, הניתנת על־ידי בנק „משכן", והלוואה נוספת בסכום של עד 27.5 אלף ש"ח, הניתנת באמצעות בנק הפועלים. אותם בטחונות יוכלו לשמש להלוואות הניתנות משני המקורות.

בכך נתן בנק הפועלים תשובה למבצע דומה עליו הכריז בנק לאומי, לפני כחודש. ההלוואה המשלימה בבנק לאומי מגיעה עד 27 אלף ש"ח וגובה המשכנתא — עד 40 אחוז מערך הדירה הנרכשת. כלומר, התנאים של בנק הפועלים טובים במקצת מתנאי בנק לאומי. שיעור הריבית זהה בשני הבנקים.

א.נ.

„מלך הבייגל" ישווק מזון ישראלי בניו־יורק

נציגי „כוח המשימה הכלכלי", ראשי חברות מזון ומשווקי מזון אמריקניים, התכנסו ביום שלישי בניו־יורק במסגרת המאמצים להקמת המערכת האמריקנית של חברת שיווק מזון חדשה, שתחל לפעול כנראה בתחילת פברואר 87 — מסר אתמול המנהל החדש של כוח המשימה הכלכלי, אהוד גרא, בפגישה עם כתבים כלכליים בתל־אביב.

במוקד חברת המזון החדשה יעמוד מרי לנרר („מלך הבייגל"), שיפעיל אותה וישקיע בה. כן ישתתפו בחברה 10 יצרני מזון ישראלים גדולים וכמה משווקי מזון אמריקניים. „אנו רואים בחברה זו מודל ראשון לשיטת שיווק מוצרי מזון ותעשייה בארה"ב, ועכשיו אנו מחפשים מעין 'מרי לנרר' בתחום ההלבשה", אמר גרא. לדבריו, בין החברות שהעבירו כמה הצעות ללנרר — „עלית" ו„אסם".

גרא סקר את פעילות כוח המשימה לאחרונה. בין השאר, הוקמה חברת השקעות בינלאומית (20 אחוז מהונה הושקע על־ידי „כלל" ו־80 אחוז על־ידי כוח המשימה) ועתה מגבשים, תוכנית להקמת חברה לייעוץ פיננסי, שתעסוק בשידוך עסקי. בתחום התיירות אותרה חברה אמריקנית העוסקת בשווק ובפרסום; ראשיה ביקרו בארץ והציגו תוכנית שיווק להבאת תיירים אמריקניים לישראל.

ב־16 בדצמבר יתקיים מיפגש ההנהלה העולמית של כוח המשימה בהשתתפות מקס פישר, היו"ר העולמי, לורד מרקוס זיו ואלי הורוביץ, יו"רים משותפים וראשי המשק.

אורי נחשון

● מדריך מסווג, בו ייכללו כל החברות והארגונים של משק העובדים, ייצא לאור בקרוב. בישיבת הוועדה המנהלת של חברת העובדים נמסר, כי חברת העובדים יוזמת הוצאת מדריך זה כדי לסייע להכרת מערכת משק העובדים, שגדלה בשנים האחרונות, ולהקל על יצירת קשר בתוכה. „המדריך ישמש בסיס לשיתוף פעולה במשפחה המסועפת של חברת העובדים" אמר מנהל פעולות חברת העובדים, בן רבינוביץ.

העורך הכלכלי: צבי טימור

מגזין ראיון

מעבר להיבט האסתטי

מאת דורית קדר

במשכן לאמנות בעין־חרוד עדיין מו־צגת תערוכת ענק "הביאנלה הישראלית לצילום". המרחבים הגדולים משמשים מקום אידאלי לצילומים. עבודות האוצ־רות לא דחסו את העבודות והותירו מקום צפייה נאות. תערוכת הצילום הנה חלק בלבד מהפרוייקט שכלל סדנאות, הצגת צילומים אחרים מחוץ למוזיאון עצמו, דיאלוג עם מבקרי אמנות הצילום שהוזמנו למאורע ודגש על ההיבט הטכני של המדיום. ברעיון ובמימוש הפרוייקט חיובי, יפה ויש לצפות לבאות בעוד שנתיים ימים.

עם זאת, בבינאלה הבאה כדאי לשים דגש יתר על האיכות ולאו דווקא על שמות המציגים. נראה, לפעמים שהמציגים — רובם מוכרים כמקצועיים ומציגים תדירות בארץ — עשו על־מנת לצאת ידי חובה והתוצאה — לא מעניינת.

צילום — כאשר הוא מתיימר להיות אמנותי, ומוצג ככזה, משועבד לכללי יצירה אמנותית אחרת. ואם כך הדבר, הרי שהוא חייב לבטא מקוריות רעיונית, דרך ייחודית של ראייה, אווירה כלשהי, רעיון חריג, נקודת מבט מחדשת על דברים שקיימים ומזומנות טבעית.

הצילום — כיצירה אמנותית — חייב להעניק תחושות דראמה, לירית, לעורר את הראציו לבעיות עכשוויות או קיומיות, לענג מהיבט אסתטי והאפשרויות הן בעצם רבות. מה שהוא לא צריך לגרום — זו תחושה של בנאליה, תחושה שדברים כמו אלו כבר נראו ואין בהם מאום העשוי לשתף את הצופה.

כלל זה נכון אף לגבי צילום שנועד לתעד. תיעוד היסטורי — אמנותי טוב הוא זה שמרגיש לא רק מאורעות אלא רעיון מסויים שהמצלם חשב עליו.

העבודות הרבות המוצגות בבינאלה, לרוע המזל, לא עונות על קריטריון האיכות. אבל, ישנם כמובן יוצאים מהכלל. באולם מימין עבודה מצויינת של מיכה ברעם. הנסובה על אווירת האלימות השוררת בארץ והקצנות הדעות. הצילומים נעשים מזווית המקרבת את המתרחש לצופה וכאילו בולעת אותו והופכת אותו — אם ירצה ואם לאו — לחלק מהאנדרלמוסיה המוצגת. זוויות הראייה החדות והלא־איזוזיוניות מעצימות את המתח ומחריפות אווירה סוציאליסטית. כאן הכל עומד על סף פיצוץ. עבודות פוליטיות נוספות משל נעמי צור ועגת מרגושטי — אינן כה מצטיינות בנין המדיום ודרך הראייה, אך בכל זאת כסצינות — הן כנות ומעוררות ענין.

באותו אולם משמאל עבודה מעניינת מאוד של צלם לא ידוע דיו — יוסף כהן. הצילום החזותי, השפוט, הנאיווי, הלא מתוחכם תואם להפליא את הסצינות של אותה ארץ־ישראל הישובה בסוכות מקושטות לרוויה בפריטים הנחשבים — בעיני המאמינים — לפונקציונליים ובעיניה של האמנות לחפצים מסקרנים, מן הקצת אף בגלל קרבתם אל הקיטש. יש בגישה פשוטה זו יסודות סוריאליסטיים שאינם נובעים — כמו אצל בר עם — מהמדיום אלא מהמציאות עצמה.

במסדרון המרכזי שלושה צלמים מצויינים: חנה שביב בצילומי צבע, מעורר כנראה. זווית הראייה, הצבע המלאכותי והקשרים נוספים אווירה מיוחדת, תיאטרלית, מחייכת. הנעה בין מציאות לאשלייה.

על אותו קיר — ניגוד לשביב — גואל קנגוור עם הסבלים הכרסתניים, השיקועים בחיי החומר, תנאי הקיום המינימליים המעצבים את דמותם, צילומי אלימות מינית מפעפעת ומתחים שבצפייה של אשה צעירה בהריון.

מנמול — שוב יצירה שונה בתכלית מקודמותיה. זו של אברהם אילת. הקושר בין צורניות פורמאלית לנופים ומאחדם לסינתיזה הארמונית ומעניינת.

באולם משמאל עבודתו של עודד ידעיה, החשוף חיים אינטימיים ללא צביעות, ללא היסוס. על הכסיסיות שביחסים אלו, על היפה, השגרתי והלא נעים.

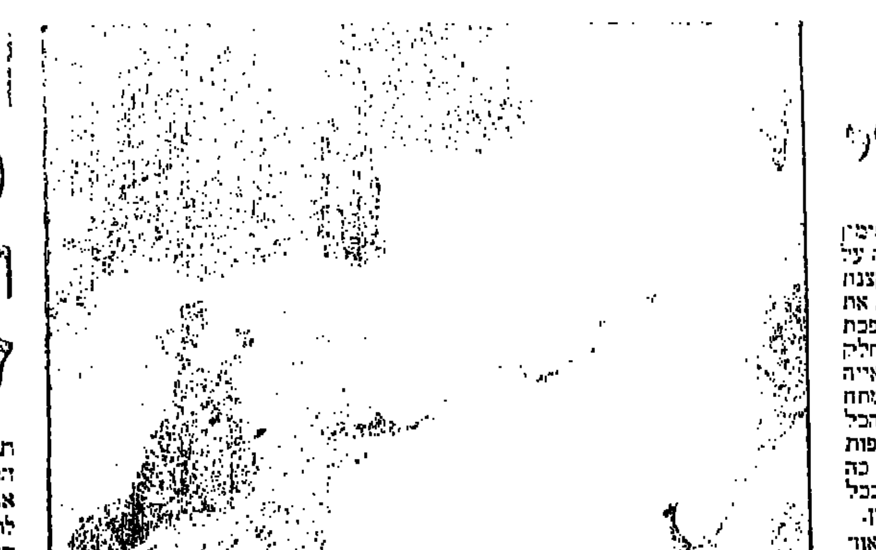

מיכה ברעם בביאנלה הישראלית הראשונה לצילום

פרט לצלמות הפוליטיות שהוזכרו מעלה באולם זה יש להתייחס לשני אמנים אחרים. דיוד מאסטרי עם חלונות המאוכלסים מיגוון של טקסטורות במיניכיום תכנים. הלונות עם סיפורים שמעבר. חלונות המתייחסים בעקיפין ואף במישרין לחדרו של ואן־גוך, על כל ההקשרים הנובעים מכך. סדרת הכלבים של מיכאל הורנהמר מצויינת אף היא במקוריות שבתפיסת הכלבים. הצלם מתרכז בעיקר בראשים, וראשים אלו ממוקמים כפרט קלוזוע נע. דברים מוצאים ביטוי אף בצורת המסגור. תערוכת חיות הבית הללו נעה אף היא בין ריאליה לאי־ריאליה, תיעוד ודמיון.

באולם השני משמאל שני צלמים הראויים מאוד לציון — קרקס החיים של בריי פרידלנדר. קרקס צבעוני, צועק, פליניאי אשר הוא מוצב ליד ילדי הדיסקוטקים על לבושם הצועק והתלהבותם המתמיהה, וליד פושטי היד — פליני הופך לחלק בלתי־נפרד מהחיים כמות שהם. ועובדה זו הופכת אותם למעין קרקס אור בצורתו החיצונית אבל במהותו — דומה.

ליד ברי פרידלנדר מוריל דרספלר עם צמחיה עירונית. צילום זה מקורב לזה של אברהם אילת. מבחינת התפיסה. אבל לא מבחינת הביצוע. יש כאן סינתזה בין רגישות גדולה לצורניות. ישנו יחס של בוטיב לרקע, לטקסטורה של הצמחייה. זו הורות לטיפול הצורני הופכת למעין ציור מופשט.

פרט לאמנים מצויינים אלו ישנם ישנן עבודות אחרות המצטיינות ברגישות. הבנה ליופי. כנות. יש להזכיר את שתי האמניות שמציגות בהדרים הראשונים משמאל לכניסה. יהודית שריבר ואחינת מוק. בצילומים אינטימיים יותר. מיכאל הניר באווירה ביהודית. אף היא חוזרת על עצמה. נופים עדינים של אסנת גרייצר ויעל הקיבביין ולבסוף גישה אקספרסיוניסטית ציורית של הגנית ביטבל.

מבין הצלמים שלא הוזכרו כאן ישנם שהציגו בעבר ועבודותיהם מעולות מאוד. האוצר חייב תמיד להביט ביצירות המונחות לפניו ולא באמנים המניחים אותם. עבודת אמן היא כמו עבודת הבריאה. עליה להתחדש מדי יום ועירוד של יצירה פחותה אינו מסייע לאמן אלא בעצם פוגע בו לטווח ארוך.

[illegible]

כל אחד והשלום שלך

תערוכת כרזות בנושא השלום תיפתח השבוע בירושלים. הכרזות נעשה במשותף על־ידי אגודת המעצבים הגראפיים בישראל לרגל הקונגרס הבינלאומי לתקשורת חזותית.

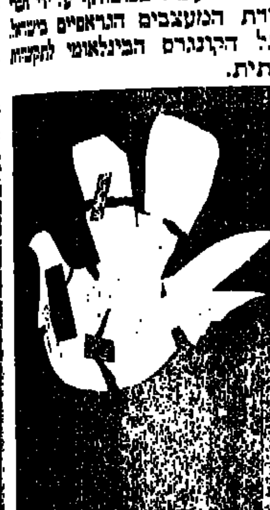

מרור האמנות של "אמנות לעם" הציע לקחת את העבודות, לעצב אותן לתערוכה שתנוייד בכל רחבי הארץ וסביב זה התערוכה לבנות תוכניות בנושא השלום בשיתוף כל מרורי "אמנות לעם" תיאטרון, ספרות, מחול ומוסיקה.

פתיחת התערוכה תתקיים במבואות קומת הממשלה בבניין הכנסת ביום ג' (9.12) בהשתתפות יו"ר הכנסת שלמה הלל.

לאחר התצוגה בכנסת אמורה התערוכה לנדוד למטולה ולהציג בכנס "קירות לבנים" המתקיים כל שנה במתנ"ס. ובו נפגשים ילדי דרום לבנון לילדי מטולה ובין נכבדי דרום לבנון לתושבי מטולה. לאחר מכן תנדוד התערוכה לאילת ובחסות השגריר המצרי תיתלה במעבר טאבה.

תיאטרון

המשוגעת מהקומה התחתונה

"בעלי שקספיר" — מונודראמה לשחקנית בעיבוד שמחה ספקטור ובהשתתפות מיה אנגלר.

מאת יעל ישראל

אחרי שהמצביאים גמרו לתכנן מל־חמות, אחרי שהגאונים המציאו המצ־אות, אחרי שהמשוררים, הסופרים והפילוסופים סיימו לכתוב את יצירות המופת שלהם, לאן הם הלכו? — הביתה, לשמוע את חרטותיה וטרוניותיה הנו־גנות של האשה המתמסכלת שאיתם. והספרות, התיאטרון והקולנוע, שעסקו מעט במעגלי היוצרים, ההוגים והגאונים הגדולים של המאה — כולם גברים — שנגעו בהירואי אך לא בגועל־נפש של חייהם, פנו בשנים האחרונות לפסל בקטן, ביומיומי, ובקיצור: באשה שאח־רנו, או בעצם באשה שמאחוריו.

על הבמה הישראלית עשר את זה כבר לאשתו של טולסטוי, עכשיו הגיע תור אשתו של ויליאם שקספיר, אן האתאווי, שעד כה היתה רק פרק שולי וצדדי בביוגראפיה של המחזאי הנערץ. אותה אן מבוזה, עליה אמרו שהיתה כורה וחסמה דרכו של גאון. עתה בא תורה, בא תורן של כל הנשים הנאמנות, שנשארו מאחור בעוד הגברים שלהן זוכים בתהילת עולם. והן רק כבוז, במירמה ובבגידה. כי המונודראמה "בעלי - שקספיר" היא לא קריאה פמיניסטית נועמת, אלא שיר שמוקדש באהבה לנשים הנושאות את חלום אהוביהן הגברים, קינת הנשים הנעזבות.

מדברת שקספיר

ואן, מיהי אן האתאווי, איך יצר אותה כמעט יש־מאין המעבד והבמאי שמחה ספקטור, שהרי חלקה בביוגראפיה של שקספיר קטן ונכלם? איך נתן בפיה משפטים ובנה דמות בשרטוטים של אשה חזקה — חלשה, עצמאית — תלותית, חריפת לשון ומהירת מענה, שלו חייתה כיום ולא במאה ה־16 היתה בוודאי אשת קאריירה מצליחה? "בעלי — שקספיר" הוא פסיפס עשוי משפטים־משפטים הלקוחים מהטקסטים הנפלאים של שקספיר, שזור בשירים ורפליקות מ־27 מחזותיו ומהסונטות שלו. כל מה שאומרת אן, אותה מגלמת מיה אנגלר (מהצגת היחיד "פנים אל פנים"), כל מה שספקטור שם בפיה הם משפטים של שקספיר. יש שם מ"המלט", "אנטוניוס וקליאופטרה", "אילוף הסוררת", "הסוחר מונציה", "מאקבת" ואחרים. אך המכלול שאסף ספקטור על־פי צרכי העלילה יוצר מחזה חדש, שנשען על המקור ושואב ממנו.

מסביר ספקטור: "ידעתי את סיפור חייהם של אן שקספיר ממה שכתוב בספרים, ומתעודות נישואין ופטירה. אחר־כך הוצאתי כל דבר שמתאים לי ממחזותיו ושמתי בצד, מתוך הנחה שאת ששמע בבית הוא עיבד במחזותיו. בתחילה יצא לי מחזה של 4 שעות. 95 אחוזים בחומר זה משקספיר ופחות מחמישה אחוזים שלי. לא היתה לי כל כוונה לפגוע בגדולתו של שקספיר. כי אמנות זה להוציא דברים מהקשרם הרגיל ולתת להם קונטקסט אחר".

וכך יוצאים סוף סוף את ויל כבעלי ... מחדר המיטות ושאר שערוריות. במעיין אן בת ה־26, נערת כפר ורועת צאן, יורשת אחוזת אביה ממחוז שוטרי שליד סטראטפורד. איתה "רעה" ויל בן ה־18 באחו ובאפרים עד שנכנסה להריון.

לא בוסר ולא תפוח

את כל הקורות אותה — סיפור רגיל של נער ונערה — מגוללת־מקוננת ושרה שחקנית סתורת־בינה המגלמת את אן מפני שלדבריה: "ויליאם שקספיר הוא בעלה של כל המופיעה כמשוגעת מהקומה התחתונה", או בלשון אחר. שקספיר הוא סמל לבעלים הבוגדנים, שהותירו נשים שנשתגעו באהבתן וקמלו בצל אדישות גברית מזלזלת. ואן שהיא מגלמת נזכרת באהוב נעוריה, לעיתים בחרוזה, לעיתים בשנאה, עם דוק הולמני של אהבה בעיניה או ניצוצות של קנאה קשה כשאול, מקללת את הנער שניסה להתחמק מאחריות לתוצאות הוללותו וסירב לשאתה וממשילה אותו ל"לא בוסר ולא תפוח", מראת לנו ויל אגוצנטרי, שלא העניק להוריו נחת רוח ומירר את חיי אשתו לעתיד, וטוענת נגד הגבר שונה אותה ואת עולליו למען אמנות נשבנת ונשים, כשהלך למטרופולין.

לעיתים היא שבה להיות השחקנית בת זמננו, מצחצחת שיניה ב"תיאדנט", ומעשנת סיגריה ופונה לקהל במונולוג מריר: "אם באתם לחזות בשחקנית שלא כפפה ראשה בפני תיאטראות אלמים ובמאים קרחים מבחוץ ומבפנים" (ואל תשכחו שאת הפנינה הזו כתב שקספיר) — ובאחת היא שבה להיות אן המדברת אל פסל בעלה האילם: יש והיא נערה רומאנטית ויש אשה מרירה ונרגנת, הממררת חיי בעלה בלשונה העוקצנית כתגרנית אשת שוק, והכל מפני שהלה הלך לרעות בשדות זרים וזנח אותה במיטת כלולותיה. ולשונה (בעצם לשונו של שקספיר) מטיחה בו קללות שנונות: "כלב נבחן, אשאיר אותך לפיטפוטך, עכבר סמרים רודף תגרות לשון, השנינות שלך איננה מתנערת, היא נוערת"; אשה שגילתה את הזיוף בבעלה, שלא הולכת שולל אחר חלקת לשונו, בה הצליח להקסים את "נשות וינדזור העליזות" ואת "אהובתו הליידי השחורה", ואומרת עליו כבוז מטרס: "אין הוא אלא פוחלץ ובאשר למילוי, מה לעשות, ככולנו פגמים"; או "כל כך מרוצה הוא מאישיותו המקסימה" ו"אין הוא אלא שר בצורת פוריטן".

גורל נשי

האשה שמאחוריו מגלה לנו ויל בנעלי בית כגבר שתלטן, שלאחר ליל כלולותיהם צעד בחדרו קורה, סר וזעף ולא הסתדר עם אביה הנוקשה, שהקניט אותו בזו הלשון: "כל מה שהוא מסוגל לו זה עיבור נקבות וקינטור אבות". אך בנו רצה ש"יום יבוא והוא עוד יתגאה בי". אן שספגה את העלבונות שהטיח בה, את אהבותיו הצדדיות כשעזב אותה ולא שלח מכתב במשך שלוש שנים תמימות, שכתבה לו: "האמלט בננו קורא לאביו שיחזור בין שיעול לשיעול". אן שמייצגת את הנשים הכבושות, המושפלות, שארוניהן משלו בהן ביד רמה, שנאלצה לספוג את הבושה של חתונת־שוחד בכנסיה תמורת 40 פאונד מפני שהיתה אנוסת הריון, אומרת עליה: "אוהב עד שכבש - - מעריץ, מרגע שכבש — עריץ", ומכבסת את כל הכביסה המלוכלכת במנוחה חטאות בעלה אחת לאחת בנקמנות מתוקה, בספרה על משכב הזכר של בעלה השוביניסט עם ידידו הרוזן. אך אותה אן אומרת באירוניה מרירה: "הגבר הוא אדון לעצמו, ואת אחות צריכה לחכות בחוץ". היא גם האשה שאמרה שלמרות הכל אהבה אותו אהבה נואשת, שועקה אחריו כשעזב: "בוז אותי, הכה אותי, רק תן לי ללכת אחריך" ושרה לו שירי אהבה נוגים בצלילי רנסאנס. זו שלה ורק לה אמר על ערש דווי: "את תציבי לי יד וזכר", והיא, כאלמנה נאמנה שהכירה בערך כתביו קיבצה, ערכה והוציאה אותם לאור יחד עם בן ג'ונסון, היא זו שבעצם נתנה לעולם את שקספיר. ואם זה מזכיר לכמה מכם אלמנת סופר מסויימת זה רק במקרה. כי מדובר כאן על גורל נשי של כל הנשים שמגדלות את ילדיהם. שנושאות חלומם בגבורה, בעקשנות — ומה מר גמולן.

ההצגה "בעלי — שקספיר" היא עבודתם השמינית של ספקטור וזוגתו בחיים, מיה אנגלר, בקבוצת "אלטרנטיבה" מאז הוקמה כמה זו לפני עשר שנים. כמו את הצגותיהם הקודמות, גם את "בעלי — שקספיר" הם יעלו על במות צוותא ובפני הקיבוצים.

מיה אנגלר ב"בעלי שקספיר": ויל בנעלי בית

קולנוע

צהריים של וידיאו

פסטיבל סרטי וידיאו מצרפת באוניברסיטת תל־אביב.

מאת יעל ישראל

בחוג לקולנוע וטלוויזיה באוני־ברסיטת ת"א נהוג זה שנים לקיים את אירוע "צהרי יום ה'" מדי יום ה' בין השעות 14־12, בו מוקרנים לתלמידים סרטים בלווית הרצאה קצרה וכן משתדלים לקיים דיונים בנושאי קולנוע בוערים. החוג לקולנוע שמח לארח לאירועים אלה גם קהל מתעניין מבחוץ. השבוע, ביום ה' 11/12 בין השעות 12.00־15.00 יתקיים בבניין מקסיקו באוניברסיטת ת"א, מאראתון סרטי וידיאו שהוצגו בפסטיבל השלישי במונטבליאר שבצרפת, בחסות המכון הצרפתי.

בשבוע שעבר התארחו סרטי הפסטיבל במוזיאון תל־אביב במאראתון של שמונה שעות לתוך הלילה. השבוע, כאמור לקולנוע באוניברסיטה, מבטיחים לא רק להקרין את הסרטים אלא גם לקיים סדנה בת שעתיים לקהל הרחב, בה יסביר הבמאי הצרפתי מישל דורפה, איך עושים וידיאו. בליווית הדג־מות. במקביל יוקרנו באולמות השכנים מאראתון סרטי פרסומת, מאראתון וידיאו קליפס' והרצאה של מנהל הפסטיבל בצרפת, ז'אן מארי דוארד.

כאמור, הקהל מאוד רצוי, ואף יתקבל בעין יפה לאירועים אחרים. כמו דיון בנושא "האם קולנוע מיותר?", שיתקיים בקרוב ב"צהרי יום ה'".

מאת יוסף שמי

להשתיק את הכאב

חולה בעיר וושינגטון סבל כאבים מתמשכים וחזקים בשל פציעה שנגרמה לו בתאונת עבודה. שלוש חוליות שנשברו מנעו ממנו לעמוד ישר, כאבים חזקים ברגלים ובאברים אחרים שאילצו אותו להפסיק לעבוד. האיש ניסה, ללא הועיל, תרופות שונות, אך רק בעזרת שיטת טיפול חדישה, המכונה DEEP BRAIN STIMULATION, הצליח לחזור לחיים תקינים.

רופא מקליפורניה אמר בנושא זה, כי אנו עדים לשינוי מהותי בבקרת הכאב. יש שורה שלמה של דרכים חדשות המאפשרות זאת. בין השיטות: גירוי עצבים מסויימים תוך כדי הנחת אלקטרודות על גבי העור ובתוך המוח עצמו. הגירוי אמור להאיץ הפרשה עצמית של חומרים טבעיים, החוסמים איתותי כאב, חומרים אחרים, שמקורם בפילפל מסוג מסויים, פועלים בצורה דומה.

חומרים מנטרלים במוח האמצעי

חוקרים מאוניברסיטת קליפורניה מצאו כי גירוי חשמלי של אזורים מסוימים במוחו של החולה גורם להרפיית הכאב. תאי העצב בחוט השדרה מקבלים איתותים מסנסורים (תאי תחושה הפזורים בכל חלקי הגוף), תאי חוט השדרה מעבירים את האינפורמציה לטלמוס (ההופך את מרכז התחושה במוח), ומכאן עוברים האותות לקליפת המוח. במוח האמצעי, באחד האזורים, נוצרים חומרים המנטרלים את הכאב. החומרים הללו עוברים לרצפטורים שבחוט השדרה, האחראים לקליטת האיתותים ומרגיעים את תחושת הכאב.

אפשר לגרום להאצת הפרשה של חומרים משתיקי כאב. ואכן, ניסיון כזה נעשה לראשונה ב־1973 אצל חולה במחלת סרטן. לגוף האמצעי של החולה הוכנסה אלקטרודה מיוחדת הקשורה במיתקן מיוחד. גירויו של מיתקן זה עורר ייצור מואץ של חומרים טבעיים משככי כאב.

עד אותו ניסיון נהגו לחתוך עצבים מסויימים כדי לשכך כאב מקומי. בדרך זו ניתן להביא להורדת הכאב לרמה נסבלת, לתקופה של חודשים אחדים עד חצי שנה. החדרת האלקטרודה אל תוך המוח האמצעי, שיטה המכונה בלעז (Deep brain stimulation) אינה גורמת לתופעות לוואי, והיא נטולת סיכונים ופועלת לטווח ארוך.

בפועל הדבר נראה כך: מחדירים אלקטרודה מפלטינה למקום מסויים במוח. האלקטרודה קשורה בחוט המשתלשל עד לנקודה מסויימת בבית החזה, שם נמצא מיתקן הדומה למקלט רדיו. בעת הצורך מפעיל החולה את האלקטרודה בעזרת המיתקן הנמצא בחוץ. ההפעלה מבוקרת על־ידי הוראות הרופא, האמורות למנוע את הופעת הכאב. הפעלת המיתקן מעוררת ומאיצה את פעולת האנדורפין (נקודות מסויימות במוח שבהן נוצרים חומרים הדומים למורפיום).

הרופאים בדקו ומצאו שגם בעזרת תרופות אינבו (פלצבו) ניתן לגרום להפרשת חומרים טבעיים משככי כאבים. אין זאת אומרת שכאב הוא עניין פסיכולוגי בלבד, אולם הדבר מוכיח שגם גורמים נפשיים נוטלים חלק בתהליכי היווצרות ושיכוך הכאבים. יתרה מזאת — החוקרים סבורים שטיפול במחטים מאיץ אף הוא את האנדרופין.

פלפל מביא מזור

החוקרים בדקו חומרים מסוג מורפיום וכן חומרים טבעיים הנוצרים במוח, ומצאו שהם פועלים דרך שלושה רצפטורים בחוט השדרה. המורפיום פועל כסוג מסויים של חיקוי חומר טיבעי, שכן הוא מנטרל את הרצפטורים.

יש עוד שיטות מועילות נגד כאב. שיטה אחת מכונה בלועזית "טנסיס", והיא מושתתת על הטלת אלקטרודות בנקודות מסויימות על גבי העור, המעוררות תגובות מתאימות של העצב הנמצא מתחת לעור. זו פעולה הדומה לעיסוי (מסאז'), סוג זה של טיפול יעיל אצל 60־85 אחוז מן החולים, לזמן קצר. לטווח ארוך היא מועילה רק ב־30־35 אחוז מהמקרים. שיטה נוספת, המכונה BIO-FEED BACK, מושתתת על שימוש במיתקן חשמלי, המוריד את המתח ומועיל במקרים של יתר לחץ דם, הפרעות קצב פעימות הלב וכאבי מיגרנה. החוקרים סבורים כי בדרך זו ניתן לטפל בכאבים חזקים וכרוניים.

מדענים מצאו כי פילפל מסוג מסויים, שמוצאו בדרום־אמריקה, עשוי לנטרל את "מוביל אות כאב" (נוירו־טרנסמיטר). גם לחולי שיגרון עשוי הפילפל להביא מזור.

מן הדין לציין עוד המצאה מעניינת: הזרקת התרופה במקום נבחר בחוט השדרה. מזריקים כמויות מזעריות, ומשיגים אותן תוצאות. שיטה זו כבר מיושמת במחלקות האונקולוגיות, כשיש צורך להשתלט על כאב חריף, אחרי ניתוחים מסובכים וקשים. בעבר, אחרי ניתוח קיסרי, סבלה האישה במשך כמה ימים. כעת, בעזרת הזרקה לחוט השדרה, ניתן לנטרל את הכאב ולשלוח אותה הביתה כבר שעות מעטות לאחר הלידה.

(המאמר הוכן על סמך חומר שהכין ג'ים סילר מסוכנות VSIA).

הדרכה לשסועי שפה

על כל אלף לידות יש מקרה אחד של לידת ילד בעל שסע בשפה או בחיך. כך עולה מנתוני משרד הבריאות. בשליש מהמקרים קיימים גורמים תורשתיים. וכן יש גורמים סביבתיים — תרופות שהאישה הרה נוטלת בשלבים הראשונים של ההריון, זיהומים ומחלות זיהומיות. עם זאת, בדרך־כלל לא ידוע מה סיבת המום.

בשל השסע בשפה ובחיך מתעוררות בעיות באכילה ובדיבור, שכן הפרדה בין חלל האף לחלל הפה. גם אחרי ניתוחים נשאר אינפוף בחלק מהמקרים. נוסף לכך יש בעיות צמיחה של השיניים והפה, הנובעות מהמום עצמו ומהטיפולים.

בבית־החולים הדסה קיים צוות בין־מחלקתי המטפל בשסעים ובדפורמציות המלוות את המום. הצוות מורכב מכירורגים פלסטיים, אורטודונטים, רופאי ילדים, רופאי אף־אוזן־גרון, מומחים לגנטיקה ומומחים לשיקום פנים ולסתות. לפני שנה פירסם הצוות ספרון הדרכה להורים, והוא מחולק חינם לכל נזקק.

הלוקים בשסע החיך והשפה זקוקים לטיפול מתמשך, ובשל כך נאלצים קרוביהם להתמודד עם בעיות מסובכות, הכוללות גם בעיות חברתיות. להורי ילדים אלו הוצאות כספיות מרובות. הנובעות בשל הצורך בטיפול שיניים, שאינו מבוטח על־ידי קופות־החולים. כן מפסידים ההורים ימי עבודה מרובים בשל הצורך ללוות את הילד אל הרופאים.

בעיות הילדים שסועי השפה והחיך אינן נהירות לרוב האנשים. לשם כך התארגנה עמותה מיוחדת. בפגישה הראשונה שלה הרצה בפניה פרופ' וכסלר, מנהל המחלקה לכירורגיה פלסטית.

ואם אנו כבר דנים בעמותות חדשות, מן הדין להזכיר עוד עמותה המתרכזת בילדים הלוקים בעיוותי פנים וגולגולת. עיוות כזה הוא מנת חלקם של חולים במחלה נדירה הנקראת תלסמיה־בינוני־אנמיה, והוא גורם לסיבוכים בלסת העליונה. מחלה נדירה אחרת מתבטאת בשיניים הלבנות שאינן נשרות וכשיניים עודפות המפריעות להתפתחות התקינה. לאחרונה נרשם גידול במספר הילדים הלוקים בעיוותי הפנים והגולגולת, וביוזמת רופאים מהדסה קמה עמותה שמטרתה לגייס כספים לשם כיסוי הוצאותיהם הרפואיות.

עשה זאת בעצמך

חולה סרטן שלקה בגידול שטיבו אינו ידוע גילה שיטת טיפול מקורית. הוא פנה למאגר מידע בינלאומי, הפועל בקליפורניה (ארה"ב), ואשר קשור למרכז למידע הפועל ליד משרד האנרגיה והתשתית. בעקבות עיון במאגר המידע גילה החולה שיטה לטיפול בגידולו, אחרי התייעצויות עם רופאיו אומצה השיטה ונעשה בה שימוש.

במרכז הלאומי למידע יש כיום חמישה מיליון ערכים ומסמכים העוסקים בנושא הסרטן, מדי חודש בחודשו מתווספים אליהם אלפי מסמכים וערכים חדשים. במרכז גם מידע על תרופות מסוגים שונים. בשנתיים האחרונות פנו למרכז עשרות חולי סרטן לשם קבלת מידע. לאחרונה הוחלט בהנהלת המרכז כי יימסר מידע בנושא הסרטן בלבד, וכי לא ינתן מידע אודות שיטות טיפול בסוגי המחלה הזאת, כדי לא להחליף את ציבור הרופאים העוסקים בנושא.

אגב, במרכז המידע בישראל — מחלקת מחקר ופיתוח, ת"א, רח' החשמונאים 84 (טל. 279781) — אפשר להשיג מידע מגוון בשטח המדע, הטכנולוגיה, הרפואה, הפוליטיקה ועוד. השירות ניתן בתשלום, שגובהו תלוי בסוג ובכמות המידע.

[illegible]

[illegible]

כשר למהדרין

כדור האופטלגין אינו כה מסוכן, כפי שסברו עד לאחרונה.

בעבר נטען כי תרופה זו, המיועדת נגד כאבים, פוגעת בכדוריות הלבנות, ואף דובר על הוצאתה משוק התרופות. סקר חדש, שערכה חברת "הקסט" הגרמנית, ואשר בראשו עמד פרופ' מיכה לוי מ"הדסה" ירושלים, מעלה מימצאים חדשים.

בסקר השתתפו מדינות שונות, שכללו את ספרד, גרמניה, איטליה, שוודיה, בולגריה, הונגריה וישראל. הוא נמשך מ־1979 עד 1985, והשתתפו בו המטולוגים מאירופה וארה"ב. עם סיום הסקר נמצא כי יש תופעות לוואי בלתי־רצויות עקב נטילת אופטלגין, אולם הן מעטות ממה שרווח קודם לכן בספרות המקצועית. מסיבה זו ניתן להמשיך להשתמש באופטלגין כתרופה נגד כאבים.

בעריכת דוד ארן

מאה שנים לשרלוק הולמס

אחת הדמויות הבולטות ביותר של התקופה הוויקטוריאנית, שרלוק הולמס. חיה וקיימת אחרי שלטונם של חמישה מלכים בריטיים, שתי מלחמות עולם, וראשית עידן הטלוויזיה, והיא חוגגת לא־מכבר את יום־הולדתה המאה.

הבלש הבדיוני הגדול, יציר־רוחו של רופא סקוטי צעיר ב־1886, עודנו רב־השפעה ונאבק בהצלחה ביורשים כגון הרקול פוארו, פיליפ מארלאו והמוני גיבורים ספרותיים מסוגם. אף־על־פי שנהרג לפחות פעם אחת, והוצא לגימלאות בחופה של בריטניה ב־1927, הוא זוכה למבול של מכתבים מעריצים, כאילו היה אישיות מפורסמת חיה, ומחזיק במזכירה פרטית ובחברה נקראת על שמו.

האיש בעל אף־הנשר, המקטרת הארוכה ומקל הטיולים, מופיע ללא הרף על הבימה בארצות רבות, ולאחרונה גם בתיאטרון אירי, על בול בניקאראגואה ובמחזה מוסיקאלי בארה"ב ובסרטים גרמניים. הוא גולם בין היתר בסרטים על־ידי באזיל ראתבון, פיטר קאשינג ורוג'ר מור, בתיאטרון על־ידי צ'ארלטון הסטון, וברדיו על־ידי ג'ון גילגוד. בלונדון ובשווייץ אף הוקדשו לו מדליות זכרון.

הרופא שיצרו — ואחר־כך ניסה להורגו — לא היה, כמובן, ג'ון ווטסון, המספר הבדיוני של עלילותיו. אלא ארתור קונן דויל, אשר כתב את סיפור שרלוק הולמס הראשון ב־1886. הסיפור התקבל לפירסום ב־30 באוקטובר של אותה שנה.

בספר חדש על מוצאות הבלש המפורסם ב־100 שנותיו הראשונות, "שרלוק הולמס: חגיגת יום ההולדת המאה", מספר המחבר אלן איילס, כי קונן דויל מסר את כל הזכויות על סיפורו הראשון, "רישום בארגמן", תמורת 25 לי"ש.

ספרו של איילס דן ב־60 סיפורים מקוריים, וביניהם ארבעה רומנים וכמה מחזות של קונן דויל, וכן בסרטים בסדרות ברדיו ובטלוויזיה, בהפקות התיאטרון ובסיפורים הרבים שנכתבו על־פיהם, בחלקם נאמנים לדמות המקורית של קונן דויל, ובחלקם מושתתים עליה.

אלף מכתבים בשנה

איילס תיאר בפני כתב "רויטר" את אופיו היחיד־במינו של שרלוק הולמס: "הוא מסוגל להתגבר על כל ביורוקראטיה... הוא חולש על אמצעי חקירה שהם מעבר ליכולתה של סקוטלנד יארד. סבורני כי אנו מעריצים את הדמות הזאת, על אף העובדה שלפרקים היא מגלה התנשאות".

הספר דוחה את הדעה הרווחת כאילו אמר הולמס תמיד על הדרך שבה הסיק את מסקנותיו: "זהו פשוט בתכלית הפשטות, ווטסון היקר". לדבריו אין מליצה זו מופיעה באף לא אחד מן הסיפורים המקוריים. איילס, שקרא את סיפורי הולמס בהיותו נער, אמר כי בעת כתיבת ספרו חשב לפעמים שהבלש הוא אדם בשר ודם.

ואין הוא היחיד שחושב כך. מדי שנה כותבים כאלף איש להולמס בדירתו ברח' בייקר 221 ב', כתובת שמעולם לא היתה קיימת. כיום עונה על המכתבים הללו "מזכירו של הולמס", תפקיד שממלאת חברת הבניה הארצית "אבי", שמשרדיה המרכזיים שוכנים ברח' בייקר 215־229.

על המשך השפעתו של הולמס מעידה גם "חברת שרלוק הולמס", אשר לה 700 חברים, ביניהם 200 בארה"ב. החברה מוציאה כתב־עת, המופיע פעמיים בשנה, ומקיימת סעודות שנתיות.

קונן דויל סבור היה כי הולמס פוגע בכתיבתו הרצינית — הוא כתב רומנים היסטוריים — ורגז על שמזהים אותו עם מה שהוא חשב "לסוג ספרותי נחות". לפיכך "הרג" את גיבורו. יחד עם ה"ארכי־רשע" מוריארטי ב"הרפתקת הפתרון הסופי": שניהם נפלו, תוך מאבק ביניהם, אל מפלי רייכנבך בשווייץ. עם פירסום הסיפור ענדו קוראים רבים סרטים שחורים, וחלק מהם כתבו למחבר מכתבי נאצה. המחבר חזר בו בסופו של דבר. אך לא הקים את גיבורו לתחיה מייד, על אף שב־1901 כתב את "כלבם של בני באסקרוויל" הנחשב כטוב ביותר בין ארבעת הרומנים שלו: הרומן נכתב בצורת זכרונות של ווטסון על פרשה שאירעה בעבר. רק מאוחר יותר שיכנע השבועון הניו־יורקי "קולייירס" את קונאן דויל לכתוב סדרה של סיפורים חדשים, וב־1903 הופיע הולמס מחדש באורח דראמאטי, בהסבירו את היעדרותו הממושכת לווטסון ההמום...

ברנארד מלונסקי, "רויטר"

תזמורת לכל שיכון

מדיניות התרבות בבריטניה נהפכה לפתע ל"בריל לוהט", לשיחה בפרכל, לאחר שבאורח מסורתי היתה בת חורגת במדיניותן של המפלגות. כפי שאמר העתון "גארדיין" לא־מכבר, תמיד "הסתדרו איכשהו בתחום הזה. "על־פי השיטה הבריטית הטיפוסית". שלוש מפלגות האופוזיציה הציגו תמיד קווים כלליים של מדיניות־התרבות. תחילה — מפלגת הלייבור, אחריה הליבראלים ולבסוף הסוציאל־דמוקראטים.

ומה עושים השמרנים? אכן, הללו מנהלים מדיניות תרבות, אך זו נושאת את חתימת־ידה של מארגרט תאצ'ר. הממשלה השמרנית משתדלת בראש־וראשונה להקטין את תפקיד המדינה, לקצץ בתקציביה. השמרנים סומכים בעיקר על תומכים פרטיים, וכך היה יכול לקוות, למשל, שהתערוכה הרטרוספקטיבית הגדולה של יצירות קוקושקה, אשר הוצגה ב"טייט־גאלרי" בחודש הקיץ, סובסדה על־ידי קונצרן־החימוש הבינלאומי "יונייטד טקנולוג'יס", חברה המייצרת טילי־שיוט וכן מערכות־הנחיה בשביל תוכנית "מלחמת הכוכבים" של הנשיא רייגן, ומבקשת לשפר את תדמיתה המפוקפקת על־ידי קידום התרבות.

"מועצת האמנויות של בריטניה", המחלקת כמוסד בלתי־תלוי את תקציב התרבות של הממשלה (השנה — כ־150 מיליוני דולארים) בין ה"קליינטים" השונים — תיאטרונים, מוזיאונים, פסטיבלים, תזמורות וגם אמנים יחידים — נמסרה למעשה לשליטת הממשלה. ממשלת תאצ'ר איישה את כל עמדות המפתח בה ב"אנשי שלומנו". ותחת היו"ר שלה, סר ויליאם ריס, היא דואגת במידה שווה לעידוד האמנות על־ידי מצנאטים פרטיים כמו לסיבסוד הממשלתי.

לא ייפלא, איפוא, כי מפלגות האופוזיציה רואים עתה מוסד זה בחשדנות. הליבראלים, אך גם הלייבור, מבקשים לצמצם את סמכויות מועצת התרבות ולייעד לה בעתיד תפקיד מייעץ בלבד. הסוציאל־דמוקראטים רוצים בהמשך קיומה של מועצת האמנויות, אך מבקשים למנוע כי עמדות ההנהגה שלה יאויישו בעתיד על־ידי הממשלות השונות. הם מעוניינים כי עמדות אלה ייקבעו על־ידי הפארלמנט, לבל יוכלו "משרתי ממשלה" כבריהם. ל"העביר" בגוף זה כיוון מסויים של מדיניות התרבות.

כל שלוש מפלגות האופוזיציה רוצות לכונן משרד־תרבות מיוחד, ולהעניק לשר שלו דרגה של חבר קאבינט. זהו חידוש במדיניות הבריטית. עד כה לא היה קיים תיק כזה.

זכות־היוצרים — למדינה

אין ספק כי מפלגות האופוזיציה, במקרה שאחת מהן תאחז ביום מן הימים ברסן השלטון, ישתמשו במשרד־תרבות חדש זה כדי להגשים את רעיונותיהן בדבר מדיניות התרבות הלכה־למעשה. לכך יש להוסיף את רצונן הברור של המפלגות הללו לקדם את פעולת התרבות באזורים, דהיינו — לא רק לעודד את הרשויות המקומיות לסיבסוד התרבות, אלא אף לחייבן לכך. הליבראלים, הסוציאל־דמוקראטים וגם מפלגת הלייבור חותרים להגדלה ניכרת של תקציב התרבות. אין זה סוד מאיזה מקור מבקשת מפלגת הלייבור לשאוב את האמצעים לכך. אחד ממנהיגי המפלגה, דניס הילי, כבר הודיע: במקרה שהלייבור יגיע לשלטון, הוא "יסחוט" את העשירים עד לטיפה האחרונה. אנשי הלייבור העלו רעיון מקורי: בדעתם להשיג שינוי בזכות־היוצרים. בעתיד לא ייפוג עוד תוקף זכות־היוצרים של אמן או של מלחין 50 שנה לאחר מותו, אלא זכות זו תועבר למדינה, שתשתמש בתמלוגים לשם קידום התרבות.

במידה רבה יותר תוכתב מדיניות התרבות על־ידי ממשלה מטעם הלייבור. בנייר עמדה של מפלגת הלייבור כבר מדובר על "דיקטאטורה בורגנית בתחום התרבות", שיש לשוברה. הנייר דורש תרבות להמונים, ודובר המפלגה בענייני תרבות, נורמן בוחנן, כבר צייר עתיד אשר בו תהיה לכל שיכון ציבורי תזמורת סימפונית משלו.

מיכאל זייפרט, "ולטווכה"

שירורים לעולים 22.05 "אותות וכופתים" סרטה תעורית בנלאת טו שנה להרדיו העברי. "בראשית" — 41 שנה לשידור היומי הוותיק של הרדיו "פרחי היום בתנ"ך" וש.ח. 23.05 "הוי ארצי מולדתי" שירים עבריים

רשת ב'

07.05 "הבוקר הזה" 08.05 "עושים עניין" — עם גבי גזית ושלום קיטל 09.05 "ביתה ביתה" — עם רבקה מיכאלי 10.05 "כל צבע הקשת" 12.10 "אלף־אלף" ב"בית" — עם אהוד מנור 13.00 א"ו — "בחצי היום" 14.00 "בת צחוק" — הווי והומור 15.05 "רגע קסם" 16.05 "שירים ושעורים" 17.05 חדשות בעניני משק וכלכלה 17.10 "יומן כלכלה" 17.30 "על מספרים ואנשים" 18.00 "שעה חפשית" — מגזין שבועי לענייני חינוך 18.45 היום בספורט 20.05 "סולם המזירות" 22.05 "סינת הנאור" 22.58 רגע של עברית 23.05 "משחקי לילה"

גלי צה"ל

06.00 אוניברסיטה משודרת — דרמה יוונית — הדרמה הארכאית. מרצה: המשורר אהרון שבתאי. 06.30 "פוקחים עין" — החדשות הראשונות של היום עם מירב אוסיי. 07.07 שבע אפס שבע — עם אלכס אנסקי. 08.05 בוקר טוב ישראל 09.05 "אילה בוקר" — עם אלי יסראלי. 10.05 "הפסקת 10" 11.05 "נכון לעכשיו" — עם רפי רשף. 13.05 "אחר אחר" — פזמונים ישראליים. 14.05 "דו רה יומי" — עם רובי לנץ ורני קרמל. 15.05 "פגישה יומית" — עם אורלי יניב. 16.05 "ארבע אחרי הצהריים" — שעה של שירים עבריים. 16.54 באופן מילולי — פינתו של אבשלום קור. 17.00 "ערב טוב ישראל" 18.05 "סטטוסקופ להוקטור" — שיחה עם רופאים מחיל הרפואה. 18.45 "משולש" — עימות יומי בעניני השעה. 19.05 פזמונים לכולכם. 20.05 "הלהקות" — "מרום תפתח הטובה" — על להקת פיקוד דרום מספרים כוכביה: מתי כספי, חנה לסלאו, רוני בראון, יונית שוהם, גדי אורון. (ש"ח) 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת דרמה יוונית — הדרמה הארכאית. מרצה: המשורר אהרון שבתאי. 22.05 "על הדבש ועל הביטאק" 23.05 "הוצרת הארץ" — פזמונים ישראליים. 23.55 "שיחת חצות" — עם דר' חיים אילון יועץ מ"מ ראש הממשלה לענייני חברה ורווחה. 00.05 ציפורי לילה — עם גילת סואב. 02.05 לא רוצים לישון

רשת ג'

07.07 "שיר בוקר בבוקר" 09.05 "מה כבר תשעץ" 10.05 "שבעים מי יודע" 11.05 שעה תמימה — עם מלאכי חוקיה 12.05 "רק מוסיקה" 13.05 רק בימי חול — עם מנחם פרי 14.05 "פזמון חוזר" 15.05 חדש ומחודש 16.05 "הצגה יומית" 18.05 "היה היו..." — מצעד פזמוני העבר. 20.05 "לי ולך" — שיר וברכה 21.05 "קצת אחרת" — סוס מתקרם 23.05 "הלילה הוא שירים".

טלוויזיה

08.00 טלטקסט — עד כאן — חדשות קול ישראל. 08.03 שעת כושר. 08.15 אורחות — חוה"ב — 1. כלכלה — קו ייצור 2. כלכלון — קרנה טכנולוגית. 08.40 כלי סורות — טיב. 09.00 אנגלית ה'. 09.20 חשבון פשוט ר' — המרחק וכו. 10.00 שעת כושר. 10.10 אנגלית ו'. 10.30 הגיל הרך — רגע עם דודלי — גם אני יכול. 11.00 ערבית מדוברת ור"ה — מראנ'עה ב'. 11.15 אנגלית ו'. 11.30 ארץ מולדת — במשבר להתעצבות וכו. 12.00 אנגלית ח'. 12.25 תלמוד — שניים אוחזין — ורמינהו 1. 13.00 מדעי הטבע ו'־י"ב — האריות הזורים ביער גיר. 13.30 צרפתית העשרה. 14.00 טלטקסט — עד כאן — חדשות קול ישראל. 14.03 שעת כושר. 14.15 מאה ציורים מפורסמים — מלחמה — גארניקה — פיקאסו. 14.25 קסים קסס — דיג'וג. 14.50 רכבת ההפתעות. 17.00 ערב חדש 15.15 קשר משפחתי מקומו של כל אחד במשפחה. 16.00 הטונדק בערוץ חמש המייל — פרק 14 המתעות. 17.30 "עליזה בארץ הפלאות" שם הפרק: "הקנגורו המסכן". 17.55 קונצרט לנוער עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוח זובין מהטה. עם נגנית הנבל הצעירה טלי גלור. 18.10 סרט מצויר. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 סקירת תכניות (ערבית). 18.35 סקודס (ערבית). 19.30 חדשות (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 "בשידור חוקר". 21.00 מבט לחדשות. 21.30 "אל תחכה לי" — הפרק האחרון: טובי מאיים על מכירתו. שאם תמשיך להתראות עם טום יפטר אותה. טום ושותפו צ'ארלס וקוקים למכירה, אך מדלין אינה הפתרון. 22.00 "בשידור חוקר" — החלק השני. 22.30 תכנית בירור עם הקוסם טול דניאלס ואורחיו. 23.10 "בשידור חוקר" — החלק השלישי. 23.40 פסוקו של יום. חדשות.

רדיו

קול המוסיקה

07.08 "בהאזנה נינוחה". 08.00 "קונצרט בוקר" — מוצרט: סרנדה מס' 11 במי במול מג'ור ק. 375 לשתי קלרניטות, 2 קרנות, 2 בסונים ושני אבובים; קרומפהולץ: קונצ'רטו בסה מג'ור לנבל ותזמורת; שוברט: רביעיית כלי קשת מס' 9 סול מינור; רחמנינוב: קונצ'רטו מס' 3 ברה מינור לפסנתר ותזמורת אופוס 30; צ'ייקובסקי: סימפוניה מנפרד אופוס 58. 11.57 "מגישים שיר" 12.00 "מן הרפרטואר" — מוצרט: סונטה לכנור ופסנתר בסה מג'ור ק. 376; סטפאני אוגוסטינה "שתי אריאטות" — באוי אהבה; ברהמס: רביעייה ברה מינור, אופוס 51 מס' 1. 13.05 "בהאזנה נינוחה" — י.ס. באך: קונצ'רטו ברנדנבורגי מס' 4 בסול מג'ור; שוברט: פנטסיה בסה מינור לפסנתר ב־4 ידיים; וובר: קונצ'רטו מס' 2 במי־במול מג'ור לקלרנית ולתזמורת; דבוז'אק: 4 מבין השירים המורביים; ברטוק: קונצ'רטו לתזמורת. 15.00 הסכרה מוסיקלית — הרביעיות הראשונות של ברטוק, תכנית שלישית 16.00 "מאולמי הקונצרטים שלנו" — התזמורת הפילהרמונית הישראלית, נ': סינופולי. סולן: דניאל בנימיני (30.1.86) ובנין: 6 קטעים; ברליוז: הרולד באיטליה. שומאן: סימפוניה מס' 4. 18.40 "רגע על הביצוע" — "על אותו כמה וכמה" 19.00 "תזמורות כלי נשיפה" 20.05 "אינטרלודר" — רצף מוסיקלי. 20.27 "מגישים שיר" 20.30 "מאולמי הקונצרטים בעולם" — התז. הפילהרמונית של ברלין/ר. ברנבוים (17.1.86) ה. גוטיירז — פסנתר/י. באומן — צ'לו/ק. שטול־קונטרבס; הרלר: גניצרו קונצ'רטו לצ'לו, קונטרבס ומיתרים; בטהובן: קונצ'רטו מס' 4 בסול מג'ור, אופוס 58; בטהובן: סימפוניה מס' 6 בפה מג'ור, הפסטורלית. 22.30 "מעם ועד" — ארנסט קרנק: מסגרת משתנה תנגן 3 פעמים 23.00 "מחזורי יצירות" — באך: "הסטרות של אנה מגדלנה" — חלק ו'; מוצרט: הקנטטות ל"בנים החופשיים": קנטטה מס' 2, "שמחת הבונים" ק. 471; היידן: הקונצ'רטו לחליל, אבוב ותזמורת: קונצ'רטו מס' 4, בפה מג'ור

רשת א'

07.30 "הוי שירים" — פזמונים ישנים ואהובים 08.05 "חוגה" — עם בני הגיל 09.05 "השיר לא תם" 10.30 "דויו קלי" — תכנית יומית בעברית קלה 11.05 רגע של עברית 11.10 השידור היומי לבתי"ס — "ספור אני שומע" — לכתות ב', ג' וה', "צוות, רגמס" — מאת דויד גרוסמן 11.30 "השכלה ודעת לכל" — "בעיות פתוחות ברפואה" — פרופ' משה אהרונסון "ניסויים רפואיים באדם". 12.05 "שיר ופזמון" 14.06 "לכה ולבן ולכל המעוניין" — תכניות לילדים א) "קוקי הכקוקי" — מאת טובה הירשקוביץ ב) "השלושה משכונת מולולי" — מאת אברהם ברטוניא. פרק חמישי. ג) "ספור השבוע" — "המזמרה הגדולה" מאת יוסי מרגלית 15.00 לילדים הגדולים — "המעיין יגואד" — שעשעון בשידור חי 15.25 "הכדור עגול" — ספורט לנוער 15.52 "מאוצר הספרים" — סקירה על ספר חדש 16.05 "מקום באמצע" 17.10 רגע של עברית 17.12 "מגישים שיר" 17.20 "אוניברסיטה המשודרת" — "יהדות ארצות־הברית בכמאה ה־20" — "יהדות ארצות־הברית נוכח השואה" פרופ' יהודה באואר (חלק שני) 18.06 "מינחת ערב" — משדר יומי לתוזי דתי ומסורת 19.05 "עיונים בפרשת השבוע" — פרשת "ויצא" 19.30

קולנוע

תל־אביב

9.30 ,7.15 ,4.30
אסתר: חבויים ולא כתיכנים 9.40 ,7.15 ,5
אורלי: צביטה בלב 9.30 ,7.15 ,5
בית לסין: כל מה שרצית לדעת על המין 23.15
בן־יהודה: אהבה בשחקים 9.30 ,7.15 ,5
גת: קטיפה כחולה 9.15 ,6.15 ,1.15
גורדון: אוונטי פופולו 9.30 ,7.00
דקל: סרט אילם 9.30 ,7.15 ,5
דרייב אין:
צביטה בלב 9.45 ,7.45 ,5.45
הוד: שבט רב המערות 9.30 ,7.15 ,5
מוזיאון תל־אביב: "שואה"
ליימור חדש: שובר הלבבות
פאר: ג'נג'ר פרד 9.30 ,7.30 ,5
סינמה 1: חמים וטעים 9.30 ,7.15 ,5
סינמה 2: קצין וג'נטלמן 9.30 ,7.15 ,5
פאריס: עוברת אורח 9.30 ,7.15 ,2 ,12
מיבית פרא 23.30
רב־חן:
חן 1: חטיפה נעימה 9.50 ,7.30 ,5
חן 2: געגוע אתמול והיום 9.45 ,7.25 ,5
חן 3: צבע ארגמן 9.45 ,7.40 ,5
חן 4: רונה סלור 9.45 ,7.40 ,5 ,2 ,11
חן 5: שובו של הנוסע השמיני 9.45 ,7.40 ,5 ,2 ,11
שחקים: חנה ואחיותיה 9.30 ,7.00 ,4.30
תל־אביב: פולטרגייסט II 9.30 ,7.15 ,5
תכלת: ראובן ראובן 9.30 ,7.15 ,4.30

רמת־גן

אואזיס: חטיפה נעימה 9.30 ,6.40 ,4
לילי: חנה ואחיותיה 9.30 ,7.15
ארמון: איש הנצח 9.45 ,7.30 ,5
רב־גן:
גן 1: קטיפה כחולה 9.40 ,7.20 ,5
גן 2: נשיקת אשת העכביש 9.40 ,7.20 ,5
גן 3: שלושה רווקים ותינוק 9.40 ,7.30 ,5
גן 4: געגוע אתמול והיום 9.15 ,6.15

ירושלים

אדיסון: נסיעה נעימה 9.30 ,7.15 ,4.30
אורנע: יחיד נגד כולם 9.15 ,7 ,4.30
בית אגרון:
טרון נמלט מאויקים 16.00
חלף עם הרוח 20.00
מלון ניו־המפשייר 24.00
בנייני האומה: בעקבות הכרך 9.00 ,7.00
כפיר: חנה ואחיותיה 9.30 ,7.00 ,4.30
אורגיל: חטיפה נעימה 9.15 ,7 ,4.30
מיטשל: אהבה במחתרת 9.00 ,7.00
סמדר: מונה ליזה 9.30 ,7.00
תבירה: שתי אצבעות מצידון 9.15 ,7.15 ,4.30

אוריון
אור 1: הרומן של אתמול בלילה 9.45 ,6
אור 2: שובו של הנוסע השמיני
עדן: המורים בויניגן 9.00 ,7.00 ,4.30

חיפה

ארמון: איש הנצח 9.00 ,6.30 ,4
אורה: שבט רב המערות 9.15 ,7.00 ,4.30
חן: צביטה בלב 9.15 ,7 ,4.30
עצמון 1: אהבה בשחקים 9.15 ,7.00
עצמון 2: אוונטי פופולו 9.00 ,7.15 ,4.45
פאר: חטיפה נעימה 9.15 ,7.00 ,4.30
קרן אור המחודש: עוברת אורח
רון: פולטרגייסט II 9.15 ,7.00 ,4.30
אמפי: המשימה האחרונה 9.00 ,6.30 ,4
אורלי: מונה ליזה 9.15 ,7.00 ,4.30

נתניה

שרון: חטיפה נעימה 9.15 ,7 ,5
סטודיו: חנה ואחיותיה 9.15 ,7 ,5

חולון

סביוי: איש הנצח 9.30 ,7.15 ,5
מגדלו: חטיפה נעימה 9.30 ,7.00
ארמון: שתי אצבעות מצידון 9.30 ,7.30 ,5

בת־ים

עצמאות: אהבה בשחקים 9.30 ,7.15 ,4.00

הרצליה

היכלו: אהבה בשחקים 9.30 ,7.15 ,5.00
דניאל: אוחלו

באר־שבע

קרן: אהבה בשחקים 9.30 ,7.30 ,4.30

פתח־תקוה

היכל 1: שבט רב המערות 9.30 ,7.15 ,5
היכל 2: חנה ואחיותיה 9.30 ,7.15 ,5
היכל 3: הצבע ארגמן 9.30 ,7.15 ,5

עפולה

מופתרון: כוכב הנוף 8.30

רעננה

אורות: ביה"ס לאסירים מטולים 9.00 ,7 ,4.30

גבעתיים

הדרי: קצין וג'נטלמן 9.30 ,7.15 ,5.00

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום ב', 8.12
מגילה אפרת: 20.30
חדוד וניחו: 20.30

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ת"א
תכנון מקומי רמת־השרון
הודעה בדבר הפקדת שינוי תוכנית מתאר מקומית
ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ת"א ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה רמ"ש הופקד ביחד עם התשריט המצורף אליו שינוי תוכנית מס' רש/640/5, שינוי מס' 1 לתוכנית מתאר 405.
השטחים הכלולים בשינוי התוכנית ומיקומם: שטח התוכנית כ־6300 מ"ר, גוש: 6418, חלק מחלקות: 179, 145, חלקות: 95, 300, 251 רח': אוסישקין, הקוצר.
עיקרי מטרת התוכנית: א) שינוי יעוד שטח לבנין ציבורי — בחלקו לשטח ציבורי פתוח. ב) הקמת קיוסק ע"פ תקנות רש/210/א וללא הקמת ארובה. ג) שימוש בקיוסק יוגבל למכירת משקאות קלים, עוגיות וסיגריות בלבד.
כל המעוניין רשאי לעיין בשינוי התוכנית ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל המעוניין בקרקע, בבניין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה את עצמו נפגע על־ידי שינוי התוכנית וכן כל הזכאי לכך ע"פ סעיף 100 לחוק, רשאי תוך חודשיים מיום פרסום הודעה זו ברשומות להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה.
מרדכי בהנא
יו"ר הועדה המחוזית
לתכנון ולבניה מחוז ת"א

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו
הודעה לפי סעיף 149
לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור לשימוש חורג מגורים למרפאה ברח' פרנקפורט 10 גוש 6901 חלקה 118.
תיק בנין 010־3/256.
בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם, שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אישור הנ"ל ממקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.
ההתנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.
י. כספי, סגן ראש העיריה
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
מרחב התכנון המקומי
קריות
נמסרת בזה הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965 כי במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה קריות הוגשה בקשה לקירוי מרפסת בגג רעפים וסגירתה בחלונות לשתי יחידות דיור ברחוב הרב קוק 42 קרית מוצקין גוש 11563 חלקה 52.
מהות הסטיה: סגירת המרפסות בסטיה מאחוזי הבניה המותרים.
כל המעוניין רשאי להגיש התנגדות למשרדי הועדה המקומית שד' ויצמן 5, קרית מוצקין, תוך שבועיים מיום פירסום הודעה זו.
ע. לוי,
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה — קריות

מרחב תכנון מקומי
רחובות
הודעה לפי סעיף 149
מחוק התכנון והבניה
בקשה למתן הקלה
בהתאם לסעיפים 146־150 מחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה למתן הקלה של 2% לתוספת בניה בבנין על חלקה 217 בגוש 3700 רח' בר אילן רחובות, כך שאחוזי הבניה בבנין יגיעו לסה"כ של 52% במקום 50% המותרים, והקלה בקו בנין צדדי 3.0 מ' עם קיר אטום במקום 4.0 מ' המותרים.
כל המעוניין יוכל לעיין בתכנית הבנין, ללא תשלום במשרדי הועדה המקומית, קומה ד', כל יום בשעות העבודה הרגילות, ולהגיש התנגדות לתכנית, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעתון.
יחזקאל הרמלך, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה, רחובות

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב
מרחב תכנון מקומי בני־ברק
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מיתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב החליטה, באישור שר הפנים, לאשר "תכנית מס' 358 א' שינוי לתכנית מיתאר מקומית מס' 105 ב'", ולתכנית מפורטת מס' 358. השטחים הכלולים בשינוי התכנית ומקומם: גוש 6123, חלקות: 982, 983, רחוב אליעזר 3, 5.
עיקרי הוראות התכנית: לשנות את יעוד החלקות לאזור מגורים מיוחד ע"מ להוסיף לכל אחד מהבניינים הקיימים עליהם יחידת דיור אחת בשטח 93 מ"ר (מקורה) מעל קומה ג' והמהווה 15.5 אחוז משטח המגרש.
הודעה על הפקדת השינוי פורסמה בילקוט הפרסומים 3317 מיום 31.3.86 עמוד 1650.
השינוי האמור, בצורה שאישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה בני־ברק וכל המעוניין רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
מרדכי בהנא
יושב ראש הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ת"א

עיריית חיפה — משרד מהנדס העיר
הועדה המקומית לתכנון ולבניה העיר חיפה — רח' ביאליק 3, חיפה
הודעה על־פי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
ניתנת בזה הודעה כי הוגשו בקשות בניה ע"י חברת שיכון עובדים בע"מ כלהלן:
א. הקמת בנין בן 3 קומות, ברחוב יוסף בוסל מס' 55 חלקה 253 בגוש 11566, קרית־חיים מערבית. הבקשה כרוכה בחריגות הבאות: 1) עודף שטח בניה מעל למותר. 2) בליטה של עד 30 ס"מ מקו בנין צדדי. 3) בליטה של 40 ס"מ מקו בנין קדמי.
ב. הקמת בנין בן 2 קומות ברחוב בית־אלפא מס' 47 א' חלקה 339 בגוש 11567, קרית־חיים מערבית. הבקשה כרוכה בחריגות הבאות: 1) עודף שטח בניה מעל למותר. 2) חריגה של 30 ס"מ מקוי בנין צדדיים.
ג. הקמת בנין בן 2 קומות ברחוב זלמן ארן מס' 55 א' חלקה 218 בגוש 11567, קרית־חיים מערבית. הבקשה כרוכה בעודף שטח בניה מעל למותר.
ד. בית־מגורים רב־קומות ברחוב חנה סנש מס' 17 חלקה 650 בגוש 10809, רמת־הדר. הבקשה כרוכה בחריגה למרווחים אחורי וצדדי.
ה. בניית בית־מגורים רב־קומות ברחוב חנה סנש מס' 15 חלקה 650 בגוש 10809, רמת־הדר. הבקשה כרוכה בחריגה למרווחים אחורי וצדדי של עד 2.0 מ'.
אפשר לעיין בבקשות באגף לרישוי ופיקוח על הבניה בבנין העיריה, רחוב ביאליק 3, חיפה — בימים א', ג', ה', בין השעות 08.00–11.30.
המעוניין להגיש התנגדות לבקשה, ימציאה לפי הכתובת דלעיל, תוך שבועיים מיום פרסום הבקשה.
ב/איתמר יעבין
מהנדס העיר

חוק התכנון והבניה התשכ"ה־1965 — מרחב תכנון מקומי ירושלים
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה התשכ"ה־1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ירושלים, החליטה באישור שר הפנים לאשר שינוי מתאר מקומית ונקראת: "תכנית מס' 3203 שינוי מס' 1/82 לתכנית מס' עמ/7 א', שינוי מס' 1/82 לתכנית מס' עמ/7 ב' ושינוי מס' 8/82 לתכנית מתאר מס' עמ/9 לעיר העתיקה וסביבתה".
ואלה השטחים הכלולים בתכנית: ירושלים, הר־הצופים, האוניברסיטה העברית.
גוש 29997, לא מוסדר, כפר עיסויה לא מוסדר, כפר א־טור לא מוסדר. שטח בין קואורדינטות רוחב 132900 ו־134000 וקואורדינטות אורך 172400 ו־174000, הכל על פי הגבולות המסומנים בתשריט בקו כחול.
עיקרי הוראות התכנית: ערכון מערך הבנוי, הפתוח והדרכים בקמפוס האוניברסיטה העברית בהר־הצופים, (מבנים קיימים ומערכת הדרכים הקיימת לעת הפקדתה של תכנית זו אינם נשוא הפקודה).
א) ביטול קטעי דרכים מס' 1, 5, 11, 14, 15, 16 וייעודם לשטח לבניינים ציבוריים או לשטח פתוח ציבורי. שינוי יעוד דרך מס' 2 מדרך ציבורית לדרך פרטית. 2) קביעת גובהם המותר המירבי של בניינים לרבות אלו שטרם נבנו בכל גובהם. 3) שינוי יעוד משטח פתוח ציבורי לדרך. ד) השלמת פיתוח השטח. ה) קביעת בנוי בבנייני קמפוס זוטא (בשטח מדעי הטבע לשעבר). ו) קביעת בנוי בבנייני מינהל ומשק. ז) קביעת בנוי בנייני הוראה ומחקר (בשטח מסעדה זמנית). ח) חלוקת מערך הדרכים לדרכים פרטיות ולדרכים ציבוריות. ט) קביעת הוראות בנין. שימוש באומרי בניה במבנים השונים. י) קביעת מבנים לפירוק ולשימוש חורג. יא) שינויים בלתי מהותיים לתכנית עמ/9ב' המתורתם למידע בלבד לאור אישורם במסגרת היתרי בניה, בהסתמך על סעיף 10ג' להוראות תכנית עמ/9ב'.
הודעה על הפקדת השינוי האמור, פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3150 מיום 17.1.85 עמ' 1045. השינוי האמור, בצורה שאישרה הועדה המחוזית ביחד עם התשריט המצורף אליו נמצא במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים וכל המעוניין רשאי לעיין בו ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל, במשרדי מהנדס העיר, רח' הלל 28 ירושלים.
י"ב תשרי תשמ"ז — ר. לוי
15 באוקטובר 1986 — יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז ירושלים

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
קופ"ח – עין יהב, חולון.
חולון
אהרון – הופיין 52.
קופ"ח – עין־יהב.
ירושלים
ירושלים – יפו 212.
נתניה
קופ"ח מאוחדת – רח' הרב קוק 13.
פתח־תקוה
קופ"ח כללית – חיים עוזר.
רמת־גן
קופ"ח כללית – המיתר 25.
תל־אביב
לב העיר – אחד העם 69.
תקומה – תקומה 36.
חיפה
יכנה — אבן סינא 7.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב – בימים ב', ד', ו' – כירורגיה ופנימית. ילדים – כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב – בימים א', ג', ה' שבת – כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא – כל המחלקות – כל השבוע.
נתניה
● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים – כל השבוע, כולל שבת.
ירושלים
ביקור חולים – ילדים; הדסה ע"כ – כירורגיה, אורטופדיה, א.א.ג.; שערי צדק – עיניים. פנימית: משגב לדך – נשים.

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשינויים [illegible]
מרפאות שינויים לעזרה ראשונה [illegible]
מרכז מידע להרעלות [illegible]
עזרה ראשונה נפשית:
ער"ן ירושלים — טל' 02־227171
ער"ן תל־אביב — טל' 03־261111
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' [illegible]
ער"ן חיפה — טל' 04־672222
ער"ן באר־שבע — טל' 057־410111
ער"ן נתניה — טל' 053־35516
סילוק מזוהמים [illegible]

מוקד קופ"ח כללית

המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'–ה' בין 08.00–20.00, בימי ו': 08.00–13.00. טלפונים: 03־433500, 03־435300.
יד ביד – ארון קשבת בטלפון לילד ולנוער – קו לנוער במצוקה.
ת"א – 226027 (24 שעות)
חיפה – 04־229488 (11.00–20.00)
נהריה – 04־920014 (11.00–20.00)
קו פתוח להורים במצוקה: בימי ב' רח' – טל. 222782.
"קו פתוח" – ארון קשבת לילדים ובני־נוער 03־221680 (24 שעות)

מד"א

[illegible]

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 244, חדרה — 22444.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'–ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30
מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'–ו': 7.00
מתל־אביב לחיפה:
בימים א'–ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.
מתל־אביב לנהריה:
בימים א'–ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.
מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'–ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.00, 13.30, 14.30, 16.30, 17.30, 19.30 [illegible]
מנהריה לחיפה ותל־אביב: [illegible]

דוד שוייצר לא מרים ידיים

הצוות הנוכחי חייב לחלץ את הפועל ת"א מהבוץ

מאת יצחק ויסהוף

"במקום שהפרש הנקודות בין בית"ר ירושלים והפועל ת"א יהיה 8 נקודות בלבד, הוא גדל ל־12 נקודות" — כך קובן אתמול דוד שוייצר, מאמנה של האלופה, הפועל ת"א, לאחר ההפסד לבית"ר ירושלים (1:0).

שוייצר סבור שאם לאחר המחזור ה־15 הפרש הנקודות בין קבוצתו לבין מוליכת הטבלה, יהיה 4־5 נקודות, ניתן יהיה לדבר עדיין על מאבק אליפות.

— אם־כך, מה מונע מהפועל ת"א לחשוב נצחונות?

● שוייצר: יש לנו קבוצה טובה. השחקנים מגיעים למצבי הבקעה מצויינים. דוגמא לכך: לפני שבית"ר ירושלים כבשה את שער־הנצחון עשינו התקפה מקסימה. מוריס ואנו על־סף הבקעה, חוץ על הכדור והחמיץ הזדמנות גדירה לכבוש. בשביל להחמיץ מחמישה מטר לא צריך להיות תכליתיים. כל אחד צריך לכבוש שערים ממצבים שהיו לנו, ולכן אני תקווה כי המזל יתהפך ונתחיל להבקיע. אין שום בעיות בקבוצה, היא מנוהלת היטב והאווירה טובה.

— אז מדוע קורים תקרים כאלה להפועל ת"א?

● שוייצר: אני בטוח כי נשתפר, וכיום חבל לי שאנו מפסידים נקודות. גם השופטים תורמים לחוסר ההצלחה שלנו. בשבוע שעבר בחיפה מנע השופט משה אשכנזי מאתנו להוליך 0:2 נגד מכבי חיפה. בשבת, בבלומפילד, התעלם עובדיה בן־יצחק מנגיעת־יד ברורה של אהוד אשש, שחייבה בעיטת־11. במקום לזכות ב־6 נקודות ליגה שהיו מציבות אותנו במרחק של 3 נקודות מהמקום הראשון אנו נמצאים היכן שאנו נמצאים.

מאמן הפועל ת"א ציין כי לא צפויים בשבועות הקרובים שינויים אישיים בין השחקנים בהפועל ת"א, והצוות הקיים ימשיך לקבל אשראי כאשר שבתאי לוי יוכנס, קרוב לוודאי, להרכב הפותח כבר בשבת נגד שמשון ת"א. הצוות הזה חייב לחלץ את העגלה מהבוץ.

בית"ר ת"א החמיצה הפתעה נגד הגליל־העליון (77:76)

● כדורסל

מאת אריה גיטליס

מל תאברד, שחקנה שחום־העור של בית"ר תל־אביב, החמיץ אמש הזדמנות להוליך את קבוצתו לנצחון מפתיע על הפועל הגליל־העליון, במשחק בליגה הלאומית בת"א שהוקדם.

שתי שניות לסיום התייצב מל הכארד על קו העונשין לקליעה כשהתוצאה הורתה על 76:77 להגליל. הכארד החטיא ואת הכדור החוזר הדף טרי וייט מהטבעת לידיו של חברו שמואל ניסמן עם השריקה לסיום.

כבר משריקת הפתיחה התברר, שאין זה יומן הטוב של שתי הקבוצות. מאמן בית"ר ת"א, אלי

קנטי, הציב בפתיחה חמישייה גבוהה, ללא רכז טבעי. דבר זה הזמין שמירה לוחצת על כל המגרש מצד שחקני הגליל, שעלו ליתרון של 8 נקודות — 30:38. אז נכנס אביגדור מוסקוביץ, ובעזרת פנחס חווז ורון דייויס החזירו את בית"ר לתמונת המשחק, והקבוצה אף הובילה — 49:50 במחצית.

המחצית השנייה היתה חלשה ביותר. שתי הקבוצות מיעטו לקלוע ורק שניות הסיום הותירו את 250 הצופים המאוכזבים במתח במקומותיהם.

שפטו רמי פישר ויצחק רמות, באולם הפועל ת"א.

* קלעו להפועל הגליל־העליון: ברי 24; ליף 22; וייט 10 (18 כדורים חוזרים); זיסמן 9; חוזן 8 והנפלד 4.
* קלעו לבית"ר ת"א: דייויס 25; ג'ונס 22; חווז 14; מוסקוביץ 7; קולהאס 6 והכארד 2.

הטבלה הלאומית

1.	מכבי ת"א	12	984–1354	24
2.	הגליל־העליון	13	1138–1218	23
3.	הפועל ת"א	12	1029–1053	20
4.	הפועל חולון	12	1034–1087	20
5.	אליצור נתניה	12	1103–1170	20
6.	מכבי חיפה	12	1059–1100	19
7.	בית"ר ת"א	13	1191–1124	19
8.	מכבי ר"ג	12	1177–1085	15
9.	הפועל י־ם	12	1122–1072	15
10.	הפועל גבת	12	1110–1011	15
11.	הפועל חיפה	12	1115–1092	15
12.	הפועל ר"ג	12	1271–1055	14

55 ניחשו 14 ויקבלו 9000 ש"ח

55 מנחשים "קלעו בול" במשחקי הטוטו השבת, כשניחשו 14 תוצאות נכונות וכל אחד יקבל כ־9000 ש"ח.

1777 מנחשי 13 תוצאות נכונות יקבלו כ־100 ש"ח ו־20,500 מנחשי 12 תוצאות נכונות יקבלו כ־8.50 ש"ח. לאור ריבוי מנחשי ה־10 וה־11 לא יחולקו הפרסים למנחשים אלה.

דרבי חיפני מסקרן

מאבק קשה להפועל ת"א בי"ם

חמשת המשחקים הנוספים במחזור ה־18 בליגה הלאומית בכדורסל ייערכו הערב. במוקד: הדרבי החיפני ברוממה, בין הפועל ומכבי.

כדורסלני מכבי חיפה מבקשים להתברג לצמרת. יריביהם מהפועל חיפה שקועים מתחת לקו־האדום. "על הנייר" עדיפים סיכויי שחקני מכבי חיפה, שניצחו במשחקי הדרבי בשנים האחרונות, אך ג'ונתן דלזל, רולאנד יוסטון וחבריהם ינסו לחולל הפתעה במשחק שיתחיל ב־8.30. בסיבוב הראשון ניצחה מכבי חיפה — 79:88.

● מאבק מרתק אחר צפוי באותה שעה באולם מנחת בבירה, שם תארח הפועל ירושלים מהתחתית את הפועל ת"א מהצמרת. על־אף שהתל־אביבים יעלו לבירה עם מטען של ארבעה נצחונות רצופים מסוגלים הירושלמים המגלים לאחרונה שיפור, לחולל הפתעה; מה גם שטרם ידוע באיזה כושר יהיה הכדורסלן הפצוע של הפועל ת"א, מייק לארגי, ואם ישחק. בסיבוב הראשון — 73:82 להפועל ת"א.

● קבוצת מכבי ת"א תתמודד ב־8 בהיכל־הספורט ביד־אליהו עם קבוצת התחתית של הפועל איתן גבת, שנוצחה בסיבוב הראשון 110:80, ותכבע ללא־תנאי גם הערב.

● כדורסלני מכבי רמת־גן יבואו לחולון (8), במטרה להפתיע את הפועל חולון; שנוצחה בשני משחקיה האחרונים. ספק אם יצליחו בכך. בסיבוב הראשון — 77:94 לחולון.

● ביהוד ייפגשו ב־8 קבוצות הפועל רמת־גן ואליצור נתניה. שוב מאבק בין צמרת ותחתית. האורחים מנתניה, שניצחו בסיבוב הראשון 75:100, עדיפים גם הערב.

נוקאאוט לוויליאמס

מכבי ראשל"צ גברה על נוה־דוד רמלה 75:88 והכתירה את אליצור קרית־אונו כאלופת הדרום * מכבי נתניה – בראש הצפון

מאת יצחק ויסהוף

ארל ויליאמס היה אמש "במיטבו". רק כך ניתן לכנות את משחקו המבוער של הכדורסלן הבעייתי של אליצור נוה־דוד רמלה, שנוצחה בקרב־הפיסגה ע"י מכבי ראשל"צ — 75:88, במחזור המסיים של הסיבוב הראשון בליגה הארצית בכדורסל.

הפסדה של רמלה גרם להדחתה מהפיסגה, אליה עלתה אליצור קרית־אונו, שניצחה את מכבי ירושלים — 64:93.

ויליאמס החל בהשתוללות בדקה ה־13, בדקה זו ספג עבירת־תוקף ומייד לאחר־מכן עבירה טכנית מהשופט הבין־לאומי טור ורניק. ויליאמס התנפל על ורניק, קילל אותו ללא־הפסק עד סיום המחצית, שבה הוליכה ראשל"צ — 37:50.

בדקה ה־24 ספג סניור מרמלה עבירה טכנית. שחקני הספסל של אליצור פרצו למגרש, ומאמן הקבוצה, שמואל יעקובסון, התנפל גם הוא על ורניק וגידף אותו. במשך כל המחצית דחף ויליאמס, קילל והתגרה בשחקני ראשל"צ, כאשר קורקי נלסון היה האובייקט העיקרי להתקפותיו של ארל.

ראשל"צ הוליכה כל העת, כאשר יתרונה־השיא שלה היה בדקה ה־34 — 57:76. דקה וחצי לסיום השליך נלסון כדור על ויליאמס, שזינק עליו וניסה לעשות בו שפטים.

בסיום הצליחה רמלה לצמצם לאחר שנלסון הוצא מהמשחק כדי להרגיע את הרוחות עד ל־13 נקודות — 75:88.

עם שריקת הסיום פרץ ויליאמס לעבר חדר־ההלבשה של מכבי ראשל"צ וניסה לשבור את הדלת, ולהיכנס פנימה כדי "לסגור חשבון" עם נלסון, כוח המשטרה מנע זאת ממנו.

בסיום היו לאנשי רמלה טענות קשות נגד השופטים טור ורניק ומשה פשיגודה. 1800 צופים חזו במשחק באולם החדש בראשל"צ.

* קלעו למכבי ראשל"צ: נאורי 29; נלסון 17 (10 כדורים חוזרים); אורן 15 ובוסני 11.
* לרמלה קלעו: אוליברי 24; ויליאמס 22 (27 כדורים חוזרים); מאיר 12; סניור 10; ברדילי 6 ורניק 3.

הטבלה הדרומית
לאחר 11 מחזורים

1.	קרית־אונו	807־1030	21
2.	מכבי ראשל"צ	820־1031	21
3.	אליצור רמלה	838־1059	21
4.	מכבי פ"ת	839־848	18
5.	מכבי דרום	891־1052	18
6.	הפועל גבעתיים	842־868	16
7.	אליצור ת"א	905־912	16
8.	הפועל נען	870־800	15
9.	אס"א תא/רה"ש	884־834	14
10.	הפ.קרית־גת	932־933	14
11.	מכבי י־ם	872־829	13
12.	בית"ר י־ם	1220־724	11

הטבלה הצפונית
(לאחר 10 מחזורים)

1.	מכבי נתניה	722־906	20
2.	הפועל נהריה	648־901	19
3.	מכבי מוצקין	695־796	17
4.	מכבי כרמיאל	727־766	16
5.	מכבי בת־גלים	716־697	16
6.	הפועל עין־דור	724־704	14
7.	בקעת בית־שאן	802־802	14
8.	הפ.גן־שמואל	809־690	13
9.	הפ.בית־אלפא	924־684	12
10.	הפועל עמה"י	861־718	12
11.	מכבי חדרה	748־715	12

יתר התוצאות במחוז הדרום: הפועל נען — בית"ר ירושלים 79:104; מכבי דרום — אליצור ת"א/פ"ת 73:98 (מוטי ברידור קלע 30 נקודות לדרום); הפועל גבעתיים — א.ס. רמת־השרון 62:68; מכבי פ"ת — הפועל קרית־גת 77:85.

במחוז הצפוני זכתה מכבי נתניה באליפות־הסיבוב, לאחר נצחון במשחק־חוץ על מכבי כרמיאל — 66:70.

יתר התוצאות במחוז הצפון: הפועל בקעת בית־שאן — הפועל גן שמואל 80:85 (יוסי נתום קלע 32 נקודות לבית־שאן, ואופיר כוחלי, בן ה־16 קלע 29 נקודות לגן־שמואל); הפועל נהריה — הפועל עין־דור/תבור 60:76; הפועל בית־אלפא — מכבי חדרה 83:95 (אהרון לב קלע 37 נקודות למנצחים); מכבי בת־גלים — הפועל עמק־הירדן 69:75.

הליגה הארצית יוצאת לפגרה ותתחדש ב־11 בינואר.

מנצ'סטר־יונייטד השוותה בדקה ה־88 נגד טוטנהאם 3:3

● ליגות באירופה

פטר דאבנפורט, שנרכש בקיץ מנוטינגהאם, הקנה נקודת־ליגה למנצ'סטר־יונייטד, שסיימה בתיקו 3:3 במשחק המרכזי במחזור ה־18 בליגה האנגלית, עם טוטנהאם.

דאבנפורט כבש את שער־השוויון בדקה ה־88 בבעיטת־11. זה היה שערו השני במשחק. את השער הראשון הבקיע בדקה ה־35, לאחר שנורמן וייטסייד הקנה יתרון ראשון ליונייטד בדקה ה־11.

גרי מאבוט, שחידש את הופעתו בנבחרת האנגלית בחודש שעבר, נגד יוגוסלביה, צימצם בדקה ה־57 ל־2:1 וכעבור שתי דקות כבש קווין מוראן שער עצמי לחובת היונייטד, וטוטנהאם השוותה ל־2:2.

קלייב אלן הקנה יתרון ראשון לטוטנהאם בדקה ה־73, כשכבש את שערו ה־22 העונה והוא מוליך בטבלת "מלך השערים".

הקפטן בראיין רובסון הוכשל שתי דקות לסיום ודאבנפורט הבקיע את שער השיוויון במשחק הדרמטי בין שתי היריבות הוותיקות.

בריז' — סטנדרד 0:1

קבוצת פ.צ. בריז', בת משחק חוץ ודונגל, גברה במחזור ה־14 בליגה הבלגית בכדורגל על סטנדרד ליאז' — 0:1, ונשארה במקום השני עם 21 נקודות.

האלופה אנדרלכט גברה על מרקל כריך — 0:2, וצועדת בראש עם 24 נקודות.

לוקרן, במקום השלישי, עם מספר נקודות כמו לבריז', השיגה נצחון חוץ על מולנבק — 1:2.

נצחון גם לרודה

גם קבוצתו של מוטי איוניר, רודה קרקרדה, ניצחה בליגה ההולנדית בכדורגל. היא עשתה את בוייק כשגברה על פורטונה סיטארד — 0:2, ולה 21 נקודות, במקום הרביעי, עם משחק חסר.

אייאקס אמסטרדם עלתה לראש הטבלה, בנצחון־חוץ על חרונינגן — 0:3, ולה 32 נקודות מ־18 משחקים, ומקדימה בנקודה את האלופה, פיליפס איינדהובן, שסיימה בתיקו את משחקה.

פיינורד רוטרדאם, במקום השלישי (22), גברה על דן־בוס — 2:3.

קייב שוב אלופה

קבוצת דינאמו קייב זכתה שוב באליפות ברית־המועצות בכדורגל לאחר שניצחה במחזור ה־30 והאחרון באוקראינה, לעיני 100 אלף צופים, את המוליכה, דינאמו מוסקבה — 1:2.

קייב צברה בסיכום 39 נקודות, לפני דינאמו מוסקבה — 38, וספרטק מוסקבה — 37.

אוהד באתונה נדקר למוות

אוהד כדורגל בן 20 נדקר למוות בתחנת־רכבת באתונה, בעקבות קטטה בין אוהדי פ.א.או.ק. סלוניקי וא.א.ק. אתונה. המשטרה עצרה שני חשודים.

זה המקרה הטראגי השני בכדורגל היווני במשך פחות מחודשיים. ב־26 באוקטובר מצא אוהד בן 29 את מותו, כאשר נפגע בצוואר מזיקוקי־די־נור, במשחק בלאריסה.

במשחק ניצחה פ.א.או.ק. סלוניקי, במחזור התשיעי בליגה היוונית, באתונה, את א.א.ק. 1:2, ותפסה את המקום השני עם 13 נקודות, אחרי אולימפיאקוס פיראוס (14), שגברה על איראקליס 0:2.

* ספרד: גרי לינקר, "מלך השערים" במונדיאל במקסיקו, שוב כבש, הפעם במדי ברצלונה נגד אוסאסונה, כשהבקיע שער נפלא בדקה ה־79 בנצחון 0:2.

● טניס שולחן

רק הסיניות הדיחו את הישראליות בליון

נבחרת הגברים של ישראל בטניס־שולחן נוצחה בסיבוב הראשון בטורניר בליון, צרפת, על־ידי נבחרת־המשנה של צרפת — 3:0.

לעומת זאת הצליחו נשות ישראל לגבור בסיבוב הראשון על לוקסמבורג — 1:3, ובסיבוב השני על נורבגיה — 1:3. ברבע־הגמר הפסידו הישראליות לסין — 3:0.

בן 16 קפץ 3.50 מ' במוט

האתלט בן ה־16, אלון ארנגר, חבר הזהירה לטיפוח ספורטאים מצטיינים, בראשותו של אמנון גור, קבע מקפיצה במוט — 3.50 מטר, בתחרות מסכמת של מחנה־אימון בן חודשיים ימים שנערך באוניברסיטת יורק בטורונטו שבקנדה.

מחזור 9 בליגה לנשים ללא מוקד

משחקי המחזור ה־9 בליגה הלאומית לנשים בכדורסל חסרים הערב מאבק מוקד: הפועל חיפה — בני־יהודה ת"א (6.45); מכבי ת"א — מכבי רמת־חן (8); אליצור ראשל"צ — הפועל גבעת־חיים (8); אס"א ירושלים — הפועל גלבוע (8); מכבי דרום/רמת־חן — הפועל ת"א (8); הפועל ירושלים — אליצור ת"א (8).

מקאדו קלע 32 נקודות בנצחון מילאנו על וארזה — 67:85

קבוצת טרסר מילאנו, העומדת להתמודד ביום חמישי ביד־אליהו עם מכבי ת"א בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות כדורסל, ניצחה אמש באולמה את די וארזה — 67:85, לאחר 33:40 במחצית.

הכוכב האמריקני בוב מקאדו קלע 32 נקודות למילאנו.

בולוניה מובילה בראש עם 24 נקודות, לפני וארזה — 22 ומילאנו — 20.

● טניס

לנדל־וילאנדר בקר־אדברג

ארבעת המדורגים הראשונים ב"מאסטרס" בטניס העפילו לחצי־הגמר בניו־יורק, האלוף איוואן לנדל ישחק בחצי־הגמר מול השבדי מאטס וילאנדר, ובוריס בקר יתמודד עם השבדי השני, סטפן אדברג.

במשחקים האחרונים בשני הבתים גבר בקר על וילאנדר — 3:6, 6:3, 3:6, ולנדל הכניע את הצרפתי יאניק נואה — 4:6, 4:6.

השבדי השלישי ב"מאסטרס", יוהקים נייסטרום, השיג את הנצחון היחיד שלו, כשגבר על הצרפתי הנרי לקונט — 4:6, 4:6.

● כדורגל

שישה תפרים לדוד גורדנה

מאת נפתלי כהן

שישה תפרים לכדורגלן המצטיין של בני־יהודה ת"א, דוד גורדנה, שהבקיע בשבת את שער־השיוויון נגד מכבי נתניה (1:1).

תחילה היה חשש שהכדורגלן שנפצע בנתניה סובל מזעזוע מוח, אולם התברר שנפגע מעל לעינו ולאחר שטופל בבית־החולים תל־השומר נשלח לביתו.

אסנייר הצרפתית גברה על נבחרת ישראל 1:3

● כדורעף

קבוצת אסנייר־ספורט הצרפתית, שתתמודד שלשום עם הפועל קריית־אתא בגביע הקונפדרציה האירופית בכדורעף (1:3), ניצחה אמש במשחק "מבחן" ב[illegible] את נבחרת ישראל — 1:3.

הישראלים פתחו היטב וזכו במערכה הראשונה — 8:15, אולם בהמשך נחלשו ואיפשרו לצרפתים, בשורותיהם הצטיינו שני היוגוסלבים דורנר ולוונצ'יץ', לזכות בשלוש המערכות הנוספות — 11:15, 12:15, 14:16.

בנבחרת ישראל התעלו לפרקים אליעזר כגן ויעקב הרשקו.

שפטו אלכס בוקור ונתי תרום.

נקבעו יריבות ישראל בטורניר־האביב ובאליפות אירופה

ההגרלה לא האירה פנים לנבחרות הגברים והנשים של ישראל בכדורעף באירועים האירופיים הגדולים שיהיו בשנה הבאה.

בטורניר־האביב לגברים תשחק ישראל בעיירה ניגברג, שוייץ, בין ה־9־15 באפריל 1987, בבית אחד עם צרפת ושוייץ. במוקדמות אליפות אירופה, חודש וחצי לאחר־מכן (27־31 במאי), תתמודד ישראל בספרד בבית עם ספרד, פולין, יוגוסלביה, תורכיה ודנמרק.

נבחרת הנשים של ישראל הוגרלה בטורניר־האביב בשבדיה (9־15 באפריל) בבית עם מערב־גרמניה, נורבגיה ואוסטריה. במוקדמות אליפות אירופה, בגרמניה (6־10 במאי), תיפגש ישראל בבית עם מערב־גרמניה, שבדיה, הונגריה ויוון.

הפועל בת־ים — אלופת הסיבוב

מאת אבנר מילמן

קבוצת הפועל בת־ים זכתה בקלות באליפות הסיבוב הראשון בליגה הלאומית לנשים בכדורעף, במחזור הז' הכניעה את הפועל רמת־אביב — 0:3.

אליצור יבנה הפתיעה באולמה בנצחון על אס"א באר־שבע — 0:3 (14:16, 10:15, 7:15), ומדורגת במקום השני.

הפועל עין־החורש ניצחה את הקרייתים קרית־חיים — 0:3 (9:15, 5:15, 13:15). במשחק בעין־החורש הצטיינו בקבוצה המקומית יפעת בלוך וריבי פרכטר.

המשחק בין הפועל עמק־יזרעאל והפועל כפר־סבא לא התקיים מאחר שהשופט לא הגיע.

הטבלה:

1.	הפועל בת־ים	7	2־21	14
2.	אליצור יבנה	7	10־15	12
3.	אס"א באר־שבע	7	9־15	11
4.	הפ. עין־החורש	7	7־14	10
5.	הפ. כפר־סבא	6	12־12	9
6.	עמק־יזרעאל	6	10־13	9
7.	קרית־חיים	7	9־18	8
8.	הפו' רמת־אביב	7	1־21	7

● ליגה אזורית

המוליכות ניצחו בליגת העמקים

קבוצות התענכים (ניצחה 0:5 את תל־יוסף) ורמות־מנשה (גברה 1:2 על גזית) נותרו בלתי־מנוצחות גם בתום המחזור ה־5 בליגת העמקים בכדורגל, בה נידחו בשבת שני משחקים.

תוצאות נוספות: כפר־יחזקאל/חפצי־בה — חוורש 0:1; גבעת־עוז — בני־געורה 1:2.

רוני ורנר מרמות־מנשה מוליך בטבלת מלך־השערים עם 10 שערים, לפני ששון מיכאל ונתן יעקב, שניהם מהתענכים — 8 כל אחד.

בסון ולא מחפוד

טעות נפלה אתמול בכותרת הדרבי הפתח־תקוואי. את שער־הנצחון להפועל פ"ת הבקיע מני בסון ולא אלי מחפוד.

טלקס

● האיראנים מפגיזים קשה את באצרה

בגדאד. — העיר באצרה שבדרום עיראק הופגזה קשה על־ידי האיראנים מיום שבת בלילה – מסרו אתמול תושבים בשיחה טלפונית עם כתבים בבגדד.

עם זאת, לא יכלו התושבים לאשר, כי איראן אכן ירתה אתמול שלושה טילי קרקע־קרקע לעבר העיר בצרה, כפי שהודיעה טהראן.

התושבים אמרו, כי שמעו פיצוצים חזקים מאלה הנגרמים בדרך כלל על־ידי פגזי התותחים.

טהראן מסרה בשבת, כי תגמול לעיראק על ההפצצות באיראן, שבהן נהרגו יותר ממאה איראנים.

שר ההסברה העיראקי הגיב אמש, בהזהירו את שליטי איראן מפני תוצאות חמורות, אם אכן יתקפו שכונות מגורים בעיראק. הוא הכחיש כי מטוסים עיראקיים תקפו שכונות מגורים באיראן, ואמר, כי המטוסים תקפו רק „יעדים שבהם משתמש המשטר האיראני כדי להמשיך בתוקפנותו נגד עיראק".

תושבים בבאצרה מסרו, כי ההפגזות נמשכו כל הלילה וגברו בשעה 3.00 לפנות בוקר, ועדיין נמשכו לפני הצהריים.

(ע'צ, ע"ר)

● יאמאני: בקרוב אבקר באירופה

האמבורג: אחמד זאכי יאמאני, שהודח לא מכבר מתפקיד שר הנפט של סעודיה, הכחיש בראיון טלפוני, שפורסם אתמול, את הידיעות, כי דרכונו הוחרם וכי נאסר עליו לצאת מגבולות ארצו. בשיחה מגזת, אמר יאמאני לכתב „דר שפיגל" המערב־גרמני, כי לא הושם במעצר־בית ואין מתנכלים לו.

מקורות סעודיים רשמיים מסרו אתמול בריאד, כי יאמאני יצא מסעודיה ביום ו' בדרכו לביקור בהונג־קונג. יאמאני עצמו אמר לכתב־העת, כי בתום ביקור במזרח, יש בדעתו לבקר בקרוב באירופה.

(אי.פי.)

● בריה"מ נותנת למצרים ארכה לחחזר החובות

קאהיר. — בריה"מ מוכנה לאפשר למצרים להחזיר את החובות הצבאיים שטרם סולקו במשך פרק זמן ארוך יותר – הודיע ראש המשלחת הסובייטית הדנה בקאהיר בשיתוף פעולה כלכלי בין שתי המדינות.

ויקטור דמנצב, העומד בראש הבנק הממלכתי הסובייטי, ציין, כי חשיחות על החוב הצבאי יתחדשו במוסקווה בפברואר או במרס.

עיריית חיפה

הודעה על־פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה על־ידי: משפחות שור, כרמל, מוור, כרמי, סגלות לאשר הקמת בנין מגורים בן 3 קומות, ברחוב ברנשטיין מס' 8, מגרש 219 בגוש 10790, רמת־אשכול.

הבקשה כרוכה בעורף שטח בניה למגורים מעל למותר.

אפשר לעיין בבקשה במחלקה לפיקוח על הבניה, בבנין העיריה, רחוב ביאליק 3, חיפה, בימים: א', ג', ה', בין השעות: 08.00–11.30.

המעוניין להגיש התנגדות לבקשה, ימציאה לפי הכתובת דלעיל, תוך שבועיים מיום פרסום הבקשה.

ב/איתמר ינובריין, מהנדס העיר

עיריית חיפה

משרד מהנדס העיר

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

רחוב ביאליק 3, חיפה — טל. 04־640775

הודעה על־פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה על־ידי י. טייג 1981 בע"מ — לאשר הקמת 2 בניני מגורים בני 3 קומות, ברחוב גאולי תימן מס' 8; 6 חלקי חלקה 60; 59; 58; 56; 55; 54; מגרש 334 בגוש 10792, רמת־אשכול.

הבקשה כרוכה בעורף שטח בניה מעל למותר למגורים.

אפשר לעיין בבקשה במחלקה לפיקוח על הבניה, בבנין העיריה, רח' ביאליק 3, חיפה, בימים: א', ג', ה', בין השעות: 08.00–11.30.

המעוניין להגיש התנגדות לבקשה, ימציאה לפי הכתובת דלעיל, תוך שבועיים מיום פרסום הבקשה.

ב/איתמר ינובריין, מהנדס העיר

עוד לילה של התנגשויות אלימות בפאריס

שביתה כללית נגד ממשלת הימין

איגודי הפועלים הצטרפו אתמול למאבק הסטודנטים ● שר הפנים, פסקואה: נקרא לצרפתים להגן על הדמוקרטיה!

מאת ארנון יפה, כתב „על המשמר" בצרפת

פאריס. — איגודי הפועלים מצטרפים היום אל תנועת הסטודנטים בהכרזת שביתה כללית, לפי־שעה ליום אחד, נגד מדיניות הכמי־שלה הימנית, הקוראת לחסידיה „להגן על הדמוקרטיה".

השביתה שהכריזו איגוד הפועלים הסוציאליסטי (C.F.D.T.) והאיגוד הקומוניסטי (C.G.T.) מתוארת כמפנה באירועים. היא מבטאת את התמיכה העממית במאבק הסטודנטים, מול הדיכוי הברוטאלי.

ליל אלימות

לילה של התנגשויות אלימות והשתוללות פרחחים ברובע הלטיני תימנו את האווירה. כאלף רעולי פנים, חובשי קסדות וחמושים במוטות־ברזל, ניפצו חלונות והבעירו מכוניות. הפעם איחרה המשטרה להתערב. כל הלילה בערו מכוניות הפוכות, ששימשו כמיתרסים. חושדים, כי המהומות לובו על־ידי גורמי ימין קיצוניים, בהשראת הממשלה, במגמה לשכך את התמיכה העממית בסטודנטים ולעורר תגובת־נגד של פחד ממהומות ואלימות. הסטודנטים גינו פעולות אלימות אלה.

כל אמצעי כשר

הממשלה אינה בוחלת בשום אמצעי כדי לפלג את תנועת המחאה ולכוורדה, אך עד כה לשווא. שר הפנים, שארל פסקואה, אמר, כי הסטודנטים הם כבשים תמימות, המובלות על־ידי זאבים נוקצוענים, שמטרתם היא חתירה פוליטית נגד הרפובליקה. הוא האשים גם גורמים זרים כמפעילי הסטודנטים התמימים.

בעתוני הימין מציגים את מנהיגי תנועת הסטודנטים כיהודים. כבר נשמעים רמזים, שהם מופעלים על־ידי „המוסד" הישראלי. „לה פיגרו" כינה את הסטודנטים המוחים „חולים באיידס נפשי".

ראשו של שיראק

מאזן הנפגעים עד כה: הרוג אחד, 250 פצועים, מהם כמה קשה. הברוטליות המשטרתית, רצח הסטודנט והתגובה האלימה החריפו את הדרמה למשבר פוליטי. הממשלה עדיין מהמרת על כוח ומפחדה לדיכוי תנועת המחאה.

„לה מונד" כתב, כי ממשלה זו, שניהלה דו־שיח עם מפעילי הטרור במזרח התיכון, מפעילה כוח כלפי הסטודנטים. היא בחרה במעגל אלימות של דיכוי־מרי־ריכוי, וחוזר חלילה. הדיכוי האלים הוביל לשינוי יעדי המחאה. היעד של הסטודנטים אינו עוד נטישת התוכנית להשלטת אידיאולוגיית חוקי החזקים במערכת החינוך, אלא ראשו של ראש הממשלה עצמו, שיראק. הממשלה נטשה כמה סעיפים שעוררו התנגדות, כגון ניפוי והעלאת דמי הרשמה.

„היו מוכנים"

בקונגרס מפלגת השלטון הגוליסטית נשמעו קריאות לדיכוי המרי ב„אגרוף ברזל". שר הפנים, שארל פסקואה, ששיסה את משטרת־הסער נגד הפגנת 800 אלף הסטודנטים, נשא נאום מלחמתי. הוא האשים את השמאל בליבוי האלימות ובפרעות הפרחחים ברובע הלטיני.

פסקואה קרא למיליטנטים: „היו מוכנים להתנגדות. אם האירועים ידרדשו זאת, נקרא לצרפתים להגן על הדמוקרטיה והריפובליקה נגד האנרכיסטים האלה".

● הסטודנטים אתמול בפאריס (צילום: איפי)

היום — צעד רשמי ראשון לפתיחת בוררות טאבה

מאת יוסף הלמרין, כתב „על המשמר" בשוויץ

דנווה — משלחות ישראל ומצרים יחליפו ביניהן היום את כתבי האישרור של הרכב חבר הבוררים לעניין טאבה.

המהלך הרשמי, שייערך בז'נווה, יאפשר את הפעלת חבר הבוררים מבחינה משפטית, ואילו ביום ו' בבוקר יחלו הבוררים רשמית את עבודתם, בטקס שבו תורשה נוכחות עתונאים מקומיים ובין־לאומיים.

ביום ו' הגיעו לז'נווה פרופסור רות לפידות (הבוררת מטעם ישראל), הפרופסור למשפט בין־לאומי יהודה בלום (לשעבר שגריר באו"ם), שבתאי רוזן ויורם דינשטיין, והפרופסור ליחסים בין־לאומיים ניסים בר־יעקב. צוות מומחים זה יסייע לאנשי הלשכה המשפטית של משרד החוץ, בראשות היועץ המשפטי רובי סייבל, ואליו יצטרפו גם מומחים למיפוי.

מטעם מערכת הבטחון עמדו להגיע תא"ל אורן שחור, איש הקשר של צה"ל עם הכוחות הזרים, ותא"ל יואל זינגר, ראש הענף הבין־לאומי בצה"ל.

דמשק: הפסקת־אש ברי: לא ידוע לנו

דמשק. — דובר ארגון מחבלים פרו־סורי הודיע אתמול בדמשק, כי כל ארגוני המחבלים, לרבות ה„פתח" של יאסר ערפאת, הסכימו להפסקת־אש כללית במלחמתם עם ארגון „אמל" בלבנון, אך בה בעת הודיע מנהיגו „אמל", כי לא ידוע לו על הסכם מעין זה.

תאלר עבד אל מאג'יד, איש „חזית ההצלה הלאומית הפלשתינית" הפרו־סורית, הודיע, כי הפסקת־האש עמדה להיכנס לתוקפה אמש בשעה 6 בערב, על סמך הסכם שהושג בתיווכם של פקידים סוריים, אירניים ולובים בכירים.

על־פי ההסכם, ייסוגו הפלשתינים היום מן העיירה מאגדושה, שנכבשה על־ידם ב־24 בנובמבר, את עמדות הפלשתינים בעיירה יתפסו כוחות לבנוניים ומוסלמיים „ניטראליים", ואז יסירו לוחמי „אמל" את המצור שהטילו לפני כחודשיים על מחנה הפליטים ראשידייה. המצור של „אמל" על מחנות הפליטים בביירות יוסר מיד — קובע הסכם הפסקת־האש. (ע"ר)

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים – 5.12.86

	היחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1			1.4882	1.5067	1.4956
דולר אמריקני	1	1.45	1.52	1.4823	1.5007	1.4893
מרק גרמני	1	0.73	0.76	0.7415	0.7507	0.7463
לירה סטרלינג	1	2.08	2.18	2.1174	[illegible]	2.1258
פרנק צרפתי	1	0.22	0.23	0.2270	0.2299	0.2279
ין יפאני	100	0.90	0.94	0.9116	0.9230	0.9154
גילדן הולנדי	1	0.65	0.68	0.6583	0.6665	[illegible]
פרנק שווייצרי	1	0.87	0.92	0.8902	0.9014	[illegible]
כתר שבדי	1	0.21	0.22	0.2142	0.2168	[illegible]
כתר נורווגי	1	0.19	0.20	0.1962	0.1987	[illegible]
כתר דני	1	0.19	0.20	0.1967	0.1992	[illegible]
מרק פיני	1	0.29	0.31	0.3015	0.3053	[illegible]
דולר קנדי	1	1.05	1.10	1.0737	1.0871	[illegible]
דולר אוסטרלי	1	0.93	1.00	0.9683	0.9804	0.9729
ראנד דר' אפריקני	1	0.40	0.68	0.6686	0.6770	0.6717
פרנק בלגי	10	0.35	0.37	0.3579	0.3624	0.3590
שילינג אוסטרי	10	1.04	1.09	1.0570	1.0702	1.0601
לירה איטלקית	1,000	1.05	1.12	1.0725	1.0859	1.0769

בהלת ה„איידס" חוללה שביתת יצאניות באיטליה

מאת אהרן ניר, כתב „על המשמר" באיטליה

רומא. — בסיסמה „לא לאפלייה", ישבתו היצאניות של העיר טרוויסו, בצפון איטליה במשך שלושה ימים. הן יסתלקו מן הרחובות, לא יתנו „שירותים" ללקוחות ויארגנו משמרות ליד מועדוני־הלילה הגדולים במרכז העיר.

נוכח בהלת ה„איידס" השוררת כעת באיטליה, מגישים להן מועדונים אלה „אספרסו" ו„קפוצ'ינו" בכוסות של „השתמש וזרוק", ולא בספלונים ובכוסות זכוכית, כמו לשאר הלקוחות.

בחודשים האחרונים מתלוננת דולי דה לוקה, מזכירת „הוועד לזכויות האזרחיות של היצאניות": אנו חיות באווירה ללא נשוא בגלל הבורות של בני־האדם, החושבים, שכל זונה מדביקה באיידס, בה בשעה שכל הבדיקות הוכיחו, שאף אחת מאיתנו אינה נושאת את נגיף האיידס."

היצאניות של טרוויסו רואות בהתנהגות בעלי המועדונים ומלצריהם יוזמה גזענית ומפלה. „אנו אזרחים כמו שאר האזרחים" — פוסקת המזכירה של יצאניות העיר טרוויסו.

דולי דל לוקה מאיימת, שאם השביתה והמשמרות ליד הברים לא ישאו תוצאות חיוביות, יכריזו היצאניות שביתת־רעב הפגנתית בכיכר המרכזית של העיר.

אלא, שלאיומי היצאניות היו בינתיים תוצאות של ממש: לשכת המסחר של העיר טרוויסו הודיעה, שהיא תארגן בקרוב קורס סניטרי לבעלי המסעדות והברים, כולל המלצרים.

אגודת היצאניות מאשימה גם את הרופאים, על שאינם יודעים להגיד „מלה ברורה" בפרשת האיידס ומגבירים בכך את המבוכה והאפלייה.

קאהיר האוניברסיטה האמריקנית בקאהיר גילתה אתמול, כי פרופסור־אורח, שהירצה בה, לקה במחלת האיידס וחזר לביתו בקליפורניה, לאחר שידידו מת.

אלה המקרים הראשונים של איידס, שעליהם נמסר במצריים.

טלקס

● שמיר מתבקש לפתור מצוקת הדיור בעכו עתיקה

ראש עיריית עכו, אלי דה־קסטרו, שיגר השבוע מכתבים לראש הממשלה ולשרים דוד לוי ומשה ארנס בתביעה לפעול בחזיונות למציאת פיתרון למצוקת הדיור של ערביי עכו העתיקה.

במכתבו מציין ראש העיר שעכו היא העיר בעלת צפיפות האוכלוסין הגבוהה בעולם ומצב הבתים בעיר העתיקה, שרובם נבנו עד במאה ה־19, הוא מהגרועים בארץ.

בעיר העתיקה מתגוררות כ־8000 נפש. מספר יחידות הדיור שמצבן מסוכן מגיע ל־250 ול־70 מהן הוצאו צווי הריסה. 400 משפחות מתגוררות בחדר אחד.

יהודה צור

● בתי־המלון בנצרת בסכנת סגירה

בתי־המלון בנצרת בסכנת סגירה ובעליהם עומדים להכריז שביתה במחאה על העלאת הארנונה הכללית בכ־400 אחוז.

הנהלות שלושת בתי־המלון – „גרנדנוי", „נצרת" ו„הגליל" – שיגרו לפני חודשיים מכתבים לעיריית נצרת ולשרי הפנים, האוצר והתיירות, בהם הם מתריעים על גובה המיסים שהטילה עליהם העירייה.

בעלי בתי־המלון טוענים, שבעוד עיריית נצרת דורשת מהם 13 ש"ח למטר מרובע, גובה עיריית צפת 3 ש"ח למ"ר מבעלי בתי המלון. לטענתם, התפוסה בבתי־המלון בנצרת היא מהנמוכות בארץ ושמעות מתחת לקו האדום. הם מבקשים מהעירייה פטור ממיסים. אחרת ייאלצו לסגור את מלונותיהם.

העירייה טרם השיבה על מכתבם.

קאסם זייד

● חשכרת רכב לשנתיים

„אירופקאר" בשיתוף עם א.ד.בי. ליסינג" מציעה השכרת רכב לשנה ואף לשנתיים בנוסף לשירותי תחזוקה תקופתיים, רישוי ועוד.

עם פתיחת הסניף המרכזי החדש בנמל לוד בתחילת החודש הולה החברה במערכת שיווקית תוקפנית: במסגרתה חתמה על הסכמים עם סוכני נסיעות על חבילות בילוי בישראל, הכוללת חשכרת רכב, שהייה במלון וטיסה. על התוכניות מסר מנכ"ל החברה, ש. דנאי.

יוסף שמי

● הצפיפות בדרכים כמעט כמו בהונג־קונג

ישראל תופסת את המקום השני בעולם בצפיפות כלי רכב בכבישים, אחרי הונג־קונג. ואם לא יחול שינוי במגמה הקיימת נעלה בראשית 1990 למקום הראשון – אמר ד"ר משה בקר מהמכון לבטיחות בדרכים שליד הטכניון בפגישה עם כתבים שאירגן חבר הכנסת אוריאל לין.

בישראל יש 200 כלי רכב לכל ק"מ כביש בדרכים בין־עירוניות ו־65 כלי רכב בכלל כבישי הארץ. רמת המינוע בהשוואה לאירופה מבטיחה עליה נוספת במספר כלי הרכב והגדלת הצפיפות בדרכים.

ח"כ אוריאל לין אמר, כי ב־1985 ירדו תחשקעות בדרכים לרמה של 3.7 אחוזים בהשוואה ל־1967. ב־1972 הושקעו בתשתית התחבורה 471 דולר לכל כלי רכב, וב־1985 רק 41 דולר. לירידה זו יש מחיר כלכלי, אמר לין.

יוסף שמי

„האנס מר"ג": לא אנסתי כי הייתי בשירות מילואים

כפר בכל אישומי האונס ונסיונות האונס בהיפתח משפטו אתמול

דניאל כץ, תמאורון בן 36 מרמת־גן, כפר אתמול בשני אישומי אונס ובשלושה אישומים של נסיון אונס, בהיפתח משפטו בבית־המשפט המחוזי בת"א. בין היתר טען סניגורו, כי היה בשרות מילואים בתאריך שבו יוחס לו אחד ממקרי האונס.

כץ עומד לדין בפני הרכב של שלושה שופטים, נשיאת בית־המשפט המחוזי בתל־אביב חנה אבנור והשופטים יוסף גולדברג וישראל גלעדי.

בסעיף האישום הראשון מיוחס לדני כץ כי ב־23 בדצמבר 1983 בשעה 02.30 הוא עקב במכונית מסחרית אחרי אשה שנסעה במכוניתה לביתו ברמת־אביב. כשירדה והלכה לביתה תפס אותה מאחור, הצמיד סכין לגופה ותחת איומים גרר אותה אל מתחת לבניין סמוך, הפשיטה ואנס אותה מאחור.

הסניגור, עו"ד מנחם רובינשטיין, טען, כי שולחו לא יכול היה לבצע את האונס הזה, מפני שבתקופה שבין ה־18 בדצמבר עד ה־11 בינואר 1984 הוא היה בשירות מילואים בצפון הארץ.

טענת „אליבי" העלה הסניגור גם לגבי הסעיף השני בכתב־האישום. לפיו אנס דני כץ ב־17 בינואר 1984 בשעה 01.45 אשה בנסיבות דומות. הסניגור כפר באישום זה וטען, כי באותו תאריך ובשעת ביצוע האונס היה דני כץ בקיבוץ יקום ועסק שם ביחד עם אחרים בהפקת סרט. „אין לי אישור סופי לאליבי הזה", אמר עו"ד רובינשטיין, „אבל אקבל אותו בעוד כמה ימים ואציג אותו בהמשך המשפט".

„לא היה שם"

להלן כפר הסניגור, בשם הנאשם, באישום השלישי של נסיון אונס. המקרה אירע ב־27 במארס 1983 בשעה 03.30 לפנות בוקר ברמת־אביב. גם כאן בוצע המעשה בנסיבות דומות של מעקב אחר המכונית ותקיפת האשה לפני שנכנסה לביתה. אלא שהנאשם הופרע על־ידי רעש ואור שנדלק בחדר מדרגות סמוך והוא נמלט.

הסניגור טען כי מרשו „לא היה באותו מקום באותה שעה" ואמר, כי „פרטים נמציא לבית המשפט".

עו"ד רובינשטיין כפר בטענת „מרשי לא היה שם" גם בסעיף הרביעי, בו מואשם דני כץ בפריצה לדירת הקרבן ב־13 ביולי 1986 בקומת קרקע של בית במרכז תל־אביב. גם אונס זה לא בוצע בגלל הפרעה.

האישום החמישי הוא על נסיון אונס ב־26 בנובמבר 1985 בשעה 01.00. כץ הואשם כי עקב אחר האישה, אחר־כך גרר אותה לחצר והפשיט מכנסיה. הוא הופרע על־ידי שכן, שפתח תריס דירתו וצעק כי יניח לאשה, ונמלט.

לגבי נסיון אונס זה הביא הסנגור אליבי יותר מפורט. הוא טען כי באותו תאריך ובאותה שעה היה הנאשם בקיבוץ נצר־סירני בחזרות תאורה שנמשכו עד השעות הקטנות של הלילה לקראת הצגת המחזה „אמא יהודיה".

הסניגור כפר להלן באישום השישי באותה טענה שמרשו „לא היה במקום". כאן לא מדובר באונס, אלא בהתפרצות לדירה ב־25 ביולי 1985 בקומת קרקע ברחוב בורוכוב בגבעתיים.

לעומת זאת הודה הסניגור בשם מרשו בסעיף 7, לפיו החזיק ב־8 גרם מריחואנה ללא היתר, ובסעיף 8, המתייחס לבריחתו של כץ ממעצר ב־27 באוקטובר 1986.

(עתים)

5 וחצי שנות מאסר למבריח דולרים מזוייפים

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

חמש וחצי שנות מאסר בפועל ושנתיים וחצי על תנאי למשך שלוש שנים הוטלו אתמול בבית־המשפט המחוזי בחיפה על ליאוניד רוט בן 40 מקריית־מוצקין שהורשע ביבוא 45 אלף דולרים מזוייפים.

בכתב־האישום שהוגש נגד ליאוניד רוט ונגד פניה פלרמן מחיפה נטען, כי באוקטובר 85 הם נפגשו בביתה של הנאשמת עם יצחק ינוביץ וקשרו קשר לפיו יצאו רוט ופניה לחו"ל במטרה להביא ארצה דולרים מזוייפים ולמכרם באמצעות ינוביץ בישראל. במארס 1986 חזרה הנאשמת ארצה יחד עם בחורה נוספת וברשותה היו עשרת אלפי דולר מזוייפים אותם מסרה לינוביץ וזה מכרם תמורת 4500 דולרים אמיתיים ומסר לנאשמת 4000 דולר. בפעם אחרת מסרה הנאשמת לינוביץ סכום של 3500 דולרים מזוייפים, אולם הם לא נמכרו והוחזרו לה.

ב־5 במאי השנה שב לאוניד רוט ארצה כשבמזוודתו 45 אלף דולרים מזוייפים. הוא נפגש עם אנטולי זינוביץ ועם הנאשמים במסעדה בצור־שלום, שם סוכמה מכירת הדולרים המזוייפים לתושב שפרעם. בהיותם בדרכם לביצוע העיסקה הם נעצרו ע"י המשטרה.

השופט אמנון כרמי, שקיבל את עיסקת הטיעון שנעשתה בין סניגורה של פניה פלרמן לתביעה, גזר עליה 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ואת הנאשם לאוניד רוט הרשיע על פי הודאתו ואמר בהחלטתו, כי עבירות חמורות אלה פוגעות בכלכלת המדינה וטומנות בחובן סכנה של ממש של ערעור אמון הציבור בשטרות כסף. הוא קבע עוד, כי יש להטיל עונשים חמורים למען לא יעשו אנשים רווחים קלים בדרך של פשע. וגזר על ליאוניד רוט שלוש וחצי שנים מאסר בפועל וכן הפעיל גזרו עונש מאסר של שנתיים על תנאי שהיה תלוי נגדו. כמו־כן גזר עליו השופט שנתיים וחצי מאסר על תנאי.

בפרשה זו הורשע על פי הודאתו בחודש אוגוסט אנטולי יגר בן 38 מקריית־מוצקין ונדון לשנה וחצי מאסר בפועל ולשנה וחצי מאסר על תנאי.

נמשכת מגמת הירידה בפשיעה

בעשרת החודשים הראשונים של השנה נמשכה מגמת הירידה בפשיעה המרווחת בישראל. בתקופה זו נפתחו 187,508 תיקים פליליים ב־8 אחוזים פחות מן התקופה המקבילה אשתקד.

בעבירות הרכוש, המהוות 80 אחוז מכלל העבירות, חלה ירידה של 10 אחוזים. בעבירות הסמים חלה עלייה של כ־16 אחוז.

במעשי אונס נרשמה ירידה של 11 אחוז (194 מקרים), אך במעשים מגונים בכוח נרשמה עלייה של 8 אחוזים (334 מקרים). (עתים)

תיקון טעות

ביום 9.11.86 פורסמה ב„על המשמר" ידיעה תחת הכותרת: „הוחמר עונשו של חייל שגנב נשק ומכרו למחבלים". מעיון חוזר בפסק־הדין של בית־המשפט מסתבר, כי החייל הנדון, יוסף שיבלי מהשבט ערב אל־שיבלי, מכר 29 רימוני יד שהוציא מרשות צה"ל לתושב כפרו העוסק בריג תת־מימי, ולא למחבלים כפי שפורסם. בפסק־הדין רשום, כי „הנאשם לא ידע בעת שמכר את הרימונים מהו היעד האמיתי לשמו ניקנו" (שהגיעו בסופו של דבר לגורמים עויינים. ע.ה.).

„על המשמר" מתנצל בפני החייל, בני משפחתו ותושבי הכפר ערב אל־שיבלי על עוגמת הנפש שנגרמה להם מפרסום הידיעה, הפוגעת בעבר ובהווה המפואר שלהם בתחום שיתוף הפעולה הבטחוני שלהם עם צה"ל והמדינה.

בפלילים

8 שנות מאסר על יבוא סמים מסוכנים והחזקתם

8 שנות מאסר בפועל ו־3 שנות מאסר על תנאי נגזרו אתמול על יוסי־טוב בלולו בן 33 מחולון, לאחר שהורשע ביבוא סמים מסוכנים ובהחזקתם בבית־המשפט המחוזי בתל־אביב.

השופטת שושנה ברמן מציינת בגזר הדין, כי בלולו הורשע בין היתר בהחזקת 318 גרם הרואין, „כמות אדירה של סם הידוע בקטלניותו". השופטת מוסיפה, כי „כמות הירואין זאת מספיקה להכנת אלפי מנות הרואין, שאלמלא נתפסה היתה מופצת בארץ והורסת חיי אדם".

לפי כתב־האישום, נמצא הסם ברשותו של הנאשם ובתוך כספת שהחזיק בבנק דיסקונט בתל־אביב. כן נמצאו בכספת 13 גרם קוקאין, אקדח ומחסנית עם תחמושת, 1200 דולר, 15 מטילי זהב ושטר מזוייף של 100 דולר.

השופטת התחשבה בעובדה שהנאשם הוא נכה צה"ל ב־100 אחוז לצמיתות. זמן קצר לאחר גיוסו הוא נפצע מהתפוצצות רימון ממולכד. התעוור בעינו הימנית וראייתו בעינו השמאלית מוגבלת לכדי ראיית צלליות בלבד. היא החליטה שלא למצות אתו את כל חומרת הדין, שהיתה צריכה להסתכם בכמה עשרות שנות מאסר בפועל, והטילה עליו 8 שנות מאסר בפועל ו־3 שנים מאסר על תנאי.

שנתיים וחצי מאסר לגונב מכשירי טלוויזיה

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

שנתיים וחצי מאסר בפועל ושנתיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים גזר אתמול בית־המשפט המחוזי בחיפה על עומר אבו־קמיר בן 22 מחיפה לאחר שהרשיעו בגניבת 33 מכשירי טלוויזיה ממחסן המשביר המרכזי בחיפה.

בכתב־האישום נטען, כי באחר מלילות אוגוסט השנה התפרץ הנאשם יחד עם גיסו למחסן המשביר וגנב 33 מכשירי טלוויזיה שערכם נאמד ב־53 אלף ש"ח. את המכשירים הסתירו השניים מתחת לגישרון באיזור המפרץ. כעבור יומיים הגיעו הנאשם וגיסו למקום עם טנדר פיג'ו, העמיסו 6 מכשירי טלוויזיה ונסעו לנצרת.

בדרך נתקלו השניים במחסום משטרתי וניסו לחלוף על פניו כלי לעצור, אולם אז התפתח מירדף מלווה יריות מהמלכו נהרג גיסו של הנאשם והנאשם נתפס. בחקירתו הוביל הנאשם את החוקרים ליתר 27 מכשירי הטלוויזיה הגנובים.

השופט כרמי גזר עליו שתי שנות מאסר בפועל בנוסף לחצי שנה מאסר על תנאי שהפעיל.

שוחרר החשוד ברצח המתנדבת לוסי איימוס

מאת רפאל גאון, כתבנו בדרום

מוחמד מנצור אל־גרנאווי בן 31 מרהט, שהיה חשוד ברצח התיירת לוסי איימוס בצומת דורות ב־12 במאי השנה, שוחרר במפתיע על־ידי המשטרה יומיים לפני המועד אותו קבע השופט, ככל הנראה אחרי שהחקירה העלתה כי לא הוא האיש שמחפשים.

גרנאווי חזר למשפחתו ברהט ולדבריו נעשה לו עוול קשה ושמו הטוב הוכתם. „אני חושב שהידיעה על שחרורי בעתונים לא תהיה באותיות גדולות כליכך כמו הידיעה על מעצרי" אמר גרנאווי.

דובר מרחב לכיש, פקד יעקב מור־יוסף, אמר לכתבנו, כי התיק של החשוד לא נסגר סופית וכי המשטרה ממשיכה לחקור בכל הכיוונים.

אנו משתתפים באבלו של חברנו גדעון על מות אמו

חנה סטוצ'ינר

תנחומים למשפחה

הלווייתה תתקיים בקרית שאול היום יום ב' 8.12.86, בשעה 12.30

היציאה מבית החולים איכילוב בשעה 12.00

קיבוץ משמר העמק

בצער רב הננו מודיעים על פטירת חברנו

בן ציון שמשי

ההלוויה תתקיים היום, יום שני, ו' בכסלו תשמ"ז 8.12.86 בשעה 3.00 אחר הצהריים, בבית העלמין ביגור.

המשפחה ובית יגור

בית מכון ויצמן למדע וסגל המחלקה לנוירוביולוגיה משתתפים באבלו של פרופ' עמירם גרינוולד על מות

אמו ז"ל

למריקה רידר ומשפחתה

אתך באבלך במות אביך

אימרי פרקש

תנחומים

מחלקת הבניה של הקיבוץ הארצי

לעמירם ויוסי והמשפחות

משתתפים בצערכם במות האם

עדינה גרינוולד (אנצילביץ)

חברים, בקיבוץ רמת־הששופט

לחברתנו מירי מונק וכל המשפחה

אתכם באבלכם הכבד במות האם־הסבתא

יפה יליץ

קיבוץ נירים

לחברנו יוסי עמיר ולמשפחה

משתתפים בצערך במות האם

עדינה גרינוולד ז"ל

המחלקה הטכנית של קיבוצי השומר הצעיר

צוותא — לתרבות מתקדמת

„צוותא" בית אליעזר

מוצאי־שבת, 13.12.86, שעה 21.00, במועדון „יחדיו" — פתיחת מועדון הזמר „חיו לילות". משירי מרדכי זעירא. מנחה: משה טימור. הזמרים: יעל כהן־לב, טושקו ורוד מנדל, נגנים: ניליי קריס — פסנתר, עמוס אלוני — חליל צד, אסא גבריאל — תופים.

„צוותא" קרית חיים

יום ג', 9.12.86 בשעה 20.30: מניעתם וריפויים של סרטן ומחלות כרוניות. עם הגב' ברכה אמן.